

ชื่อหนังสือ อัตชีวประวัติอิมามมะอฺตุมีน 9

อิมามมุฮัมมัด อัล ญะวาด(อ)

ผู้เขียน ศาสตราจารย์เชคอะลีมุฮัมมัด อะลีดูคัยยิด

แปล

อาจารย์อัยยูบ ยอมใหญ่

ทางเว็บไซต์อัลสะชะนัยน์ได้เรียบเรียงและแก้ไขเนื้อหาบางส่วน
เนื่องด้วยต้นฉบับเป็นหนังสือเล่มนี้เกี่ยวกับชีวประวัติของสอง

อิมาม กล่าวคือ อิมามมุฮัมมัด อัลญะวาด และอิมามอะลี อัลฮาดี
เพื่ออำนวยความสะดวกสำหรับท่านผู้อ่าน ทางเจ้าหน้าที่ได้แบ่งออกเป็นสอง
เล่มด้วยกัน

เล่มแรก อัตชีวประวัติอิมามมุฮัมมัด อัลญะवाद

เล่มที่สอง อัตชีวประวัติอิมามอะลี อัลฮาดี

จัดทำโดย เว็บไซต์ alhasanain.org

บทนำ

หนังสือเล่มนี้ขอนำเสนอวิถีชีวิตของท่านอิมามญะวาด(อ)จริยธรรมมารยาท คำสั่งเสีย คติพจน์การตอบข้อสงสัยต่อปัญหาทั้งปวงของท่านอิมาม(อ)แล้วจะกล่าวในตอนท้ายถึงถ้อยคำที่เชิดชูและสรรเสริญของบรรดาอุละมาอ์ นักปราชญ์ของโลกอิสลามที่มอบแด่ท่านอิมาม(อ)

บุคลิกภาพของท่านอิมามอะบูญะอ์ฟร์(อ)นั้นสูงส่งเกินกว่าที่จะให้คำจำกัดความได้เลิศล้ำเกินกว่าคำสรรเสริญใด ทุกถ้อยคำที่เต็มไปด้วยการยกย่องสรรเสริญที่มีต่อท่านอิมาม(อ)และบรรพบุรุษอีกทั้งลูกหลานของท่านนั้นไม่อาจเทียบได้กับถ้อยคำแห่งการยกย่องของอัลลอฮฺ(ซ.บ.)ที่มีต่อพวกท่าน(อ)ดังที่ได้กล่าวไว้ในอัล-กุรอาน ทุกถ้อยคำที่เต็มไปด้วยการยกย่องสละสลวยของพวกเขาไม่อาจเทียบได้กับการยกย่องของท่านร่อซูลุลลอฮฺ(ศ)ที่มีต่อพวกท่าน(อ) ดังที่ปรากฏในอัล-ฮะดีษมากมาย

มันช่างเป็นถ้อยคำที่สวงามเสียนี้กระไรที่ท่านอุซตาซอับดุลอะซีซ
ชัยยิดุลอะสุติ กล่าวในบทนำหนังสือของเขาเรื่อง

‘ชัยนุลอาบิดีน (ฮ)’ ว่า:

“ท่านอิมามชัยนุลอาบิดีน อะลี บินฮุเซน(อ) มิได้อาศัยอยู่ในฐานะเป็น
ที่ปรารณาทั้งหลายอันเนื่องมาจากการที่ข้าพเจ้าทำให้ท่านเป็นที่
กระจางชัดสำหรับมวลมนุษย์ หรืออย่างน้อยที่สุดสำหรับ
คนที่รู้จักท่าน(อ)ดีกว่าที่ข้าพเจ้ารู้จัก แต่ทว่า...ที่ท่านอยู่ในฐานะ
เป็นที่ปรารณาของทุกคนนั้นก็เพราะท่าน(อ)สูงส่งและรุ่งโรจน์
ตลอดเวลา อันที่จริงแล้วปลายปากกาของข้าพเจ้า คำราชของข้าพเจ้า
และหยดหมึกของข้าพเจ้าที่ได้จัดเรียบเรียงวิถีชีวิตของวีรบุรุษหนึ่ง
เป็นเพียงถ้อยคำที่เสกสรรขึ้นมาใหม่ จนกระทั่งมันได้กลายเป็นสิ่ง
แปลกใหม่สำหรับคนในสมัยของเราก็ตามหากแม้ว่ามีสิทธิ
ประการหนึ่งสำหรับสิ่งหนึ่งอันสมควรแก่การยกย่องให้เกียรติอย่าง
สูงสุดละก็ แน่แน่นอนอย่างยิ่งมันเป็นสิทธิประการหนึ่งของปลาย
ปากกาซึ่งได้เรียบเรียงวิถีชีวิตของท่านอิมามอะลี บินฮุเซน(อ)ที่
จะต้องให้การยกย่องสรรเสริญ ที่จะต้องเทิดทูน ที่จะต้องแสดง
ความยิ่งใหญ่บนปลายปากกาและหยดหมึกนี้....”

ดังนั้น การขีดเขียนและการเรียบเรียงใดในเรื่องของอิมามแห่ง
อะฮฺลุลบัยตุ(อ)นั้นมันมิได้เป็นไปเพื่ออื่นใด นอกเสียจากว่าเป็น
เกียรติและคลังความรู้สำหรับผู้ประพันธ์ เป็นความภาคภูมิใจ
และน่ายกย่องสำหรับผู้เรียบเรียง เป็นความรู้และการรู้จักอย่างลึกซึ้ง
สำหรับผู้อ่าน

หนังสือเล่มนี้ถึงแม้ว่าจะประพันธ์ขึ้นเพื่อให้ทุกคนได้อ่านกันอัน
เป็นการวอนขอตัวอย่างและจริยธรรมจากวิถีชีวิตของอิมามผู้
ยิ่งใหญ่ท่านนี้(อ) ก็ตาม

ทว่า...มันยังเป็นหนังสือสำหรับคนหนุ่มสาวอีกต่างหากพวกเขาถือ
เป็นกลุ่มคนที่เหมาะสมที่สุดที่จะยึดเอาวิถีชีวิตตามแบบฉบับของ
ท่านศาสดามุฮัมมัด(ศ)นี้ และการปฏิบัติตามวิถีชีวิตของนายแห่ง
บรรดาคคนหนุ่มและผู้นำของพวกเขา จะเป็นตัวเสริมแบบฉบับนั้น
ให้มั่นคงยิ่งขึ้น ช่วงชีวิตอันประเสริฐของท่านอิมามอะบูญะอ์ฟร
อัล-ญะวาด(อ)ถือเป็นตัวอย่างสำหรับหนุ่มสาวของเราทุกวันนี้ใน
การที่จะนำเอาวิถีชีวิตของท่านเป็นแนวทางการประพฤติปฏิบัติของ
พวกเขา เป็นวิถีทางของพวกเขาที่จะก้าวไกลไปในเส้นทางชีวิตของ
พวกเขา

พี่น้องที่รักของข้าพเจ้า สะดีย์ที่รายงานมาจากบรรดาอิมาม(อ)ของเรานั้นมีมากมายเหลือเกิน ดังนั้นเราควรที่จะส่งเสริมกันอย่างจริงจังต่อการคงไว้ซึ่งการรำลึกถึงพวกท่านเหล่านั้น จัดการพูดคุยถึงความเศร้าโศกของพวกท่าน(อ)

แต่ทว่า....มีการงานที่ดั่งามก็มากน้อยแล้วซึ่งเป็นที่พึงพอใจของบรรดาอิมาม(อ) แต่พวกเรากลับละทิ้งมัน ในทางตรงกันข้ามมีสิ่งที่ไม่ดีไม่งามก็มากน้อยซึ่งทำให้ท่านอิมาม(อ)ไม่พึงพอใจ แต่พวกเรากลับกระทำมันอย่างไม่ละอาย ทั้งๆ ที่พวกท่าน(อ)ได้ให้สัญญาไว้กับพวกเราว่า

“ซื่อซุของเราคือผู้ที่ปฏิบัติตามเราด้วยการกระทำและคำพูดของเขา”

จุดประสงค์ของข้าพเจ้าในการเรียบเรียงหน้ากระดาษเหล่านี้ขึ้นมาก็เพื่อปกป้องข้าพเจ้าและพี่น้องหนุ่มสาวของข้าพเจ้า ให้ดำเนินรอยตามแนวทางอิมามของเรา น้อมรับเอาจรรยาบรรณของพวกท่าน(อ)มาหล่อหลอมเป็นมารยาทที่ดั่งามของเรา เพื่อเราจะได้ประสบกับความสมบูรณ์พูนสุขในโลกนี้และความผาสุกอันถาวรในโลกหน้า

โอ้อัลลอฮ์....เราขอ ‘ตะวัชชุล’ ยังพระองค์ด้วยสิทธิของชาย
หนุ่มแห่งอาลิมุฮัมมัด ได้โปรดประทานความโปรดปรานแก่หนุ่ม
สาวของเราให้มีความละเอียดและรักนวลสงวนตัว ได้โปรด
ส่งเสริมพวกเขาให้สิ่งที่ทำให้พระองค์พอพระทัย ได้โปรดทำให้
พวกเขามีความมั่นคงเพื่อที่จะได้ปฏิบัติในสิ่งที่พระองค์กำหนดให้
พวกเขาทำ เพื่อละทิ้งสิ่งที่พระองค์ทรงห้ามไว้
อันที่จริงแล้วพระองค์ทรงอนุภาพเหนือทุกสิ่ง

ชีวประวัติอันทรงเกียรติของอิมามที่ 9

นามจริง

ท่านมุฮัมมัด บินอะลี อัล-ญะวาด(อ)

ปู่

ท่านอิมามมุซา อัล-กาซิม(อ)

บิดา

ท่านอิมามอะลี อัล-ริฎอ(อ)

มารดา

ท่านหญิงชะบีกะฮ์(จากครอบครัวของท่านหญิงมารียะฮ์ ภรรยาของท่านศาสดา(ศ)มารดาของท่านอิบรอฮีม)

กำเนิด

ค่ำวันศุกร์ที่ 19 รอมะฎอน ฮ.ศ. 195 ณ นครมะดีนะฮ์
รูปร่าง ขนาดสมส่วน ผิวขาว

สมญานาม

อะบูญะฮ์-บางทีก็เรียกอะบูญะฮ์ อัษ-ษานี เพื่อ
ไม่ให้ซ้ำกับสมญานามของท่านอิมามบาเกียร์(อ)

ฉายานาม

อัล-ญะวาด

อัล-กอเนียะฮ์

อัล-มูรตะฏ็อ

อัน-นะญิบ

อัต-ตะกี

อัล-มุนตะญับ

อัล-มูตะวักกิล

อัล-มุตตะกี

อัซ-ซะกี

อัล-อาลิม

ลายสลักบนแหวน

‘เนียะฮ์มัลลกอคิริลลาฮ์’

ความหมาย : ผู้ทรงอำนาจที่สุดคืออัลลอฮ์

ภรรยา

ท่านหญิงซุมานะฮ์ อัล-มัฆริบียะฮ์

อุมมุลฟัฎลุ บินติอัล-มะอ്മูน

บุตรชาย

ท่านอิมามอะลี อัล-ฮาดี(อ)

ท่านมุซา

บุตรสาว

ท่านหญิงฟาฏิมะฮ์

ท่านหญิงอุมามะฮ์

นักกวีผู้มีชื่อเสียงในสมัยของท่าน(อ)

ฮัมมาด

ดาอูด บินกอซิม อัล-ญะอฺฟะรี

คนรับใช้

อุมร์ บินอัล-ฟะรอต

อูษมาน บินชะอ์ดฺซซะมาน

กษัตริย์ในสมัยของท่าน(อ)

อัล-มะฮ์มูน

อัล-มุอตะซิม

ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งอิสลาม

ช่วงเวลาแห่งการดำรงตำแหน่งอิมามของท่าน(อ) 17 ปี

วายชนม์

วันเสาร์สุดท้ายของเดือนชุลเกาะอฺอะฮ์ ฮ.ศ. 220 ที่กรุง

แบกแดดด้วยยาพิษที่อัล-มุอตะซิดลอบวางยาพิษโดยอาศัยมือของ

ภรรยาของท่านอิมาม (อ) เอง

สถานที่ฝังศพ

ถูกฝังอยู่กับท่านปู่ของท่านคืออิมามกาซิม(อ) ซึ่ง ณ หลุมฝังศพของท่าน(อ)ในทุกวันนี้ถูกประดับประดาไปด้วยทองคำ มุสลิมทั่วทุกมุมโลกต่างก็มาที่นั่นเพื่อการน้อมรำลึกถึงท่าน แสวงหาความจำริญ(ตะบ์รูก)จากหลุมฝังศพของท่าน(อ)ทำการนมาซและขอคูอาฮ์ที่นั่น

ข้อบัญญัติการแต่งตั้งอิมามมุฮัมมัด บินอะลีอัล-ญะวาด(อ)

ผู้ที่ได้ศึกษาดำรงเกี่ยวกับอัตชีวประวัติ ไม่มีโอกาสได้พบว่าจะมีบุคคลใดที่ได้รับเกียรติอย่างเป็นเอกฉันท์จากบรรดานักปราชญ์มุสลิม เหมือนอย่างความเป็นเอกฉันท์ในการให้เกียรติที่มีแด่บรรดาอิมามแห่งอะฮุลบัยตุ(อ) กล่าวคือ ถึงแม้เขาเหล่านั้นจะมีความขัดแย้งกันในหลายๆ เรื่อง แต่ก็จะไม่มีความขัดแย้งกันในเรื่องของวิชาการอันสูงส่งของบรรดาอิมามแห่งอะฮุลบัยตุ(อ)ในเรื่องความสำรวมตน เกียรติยศ ความประเสริฐความดีเด่น ความมีเกียรติศักดิ์อันสูงส่ง และฐานะอันประเสริฐสุดของบรรดาอิสลามเหล่านั้น ซึ่งในเรื่องนี้ หนังสือของบรรดานักปราชญ์ต่างๆ ที่มีใช้จะแตกต่างกันไปพากันกล่าวถึงเรื่องราวของความดีเด่น และเกียรติยศของพวกเขาไว้มากมาย

จนกล่าวได้ว่าหนังสือของบรรดานักปราชญ์อะฮฺลุลซุนนะฮฺได้กล่าวถึงความดีเด่นของบรรดาอิมามไว้มากกว่าหนังสือของพวกเขาเองเสียอีก แม้กระทั่งในขณะที่ข้าพเจ้าได้เขียนถึงเรื่องราวของท่านอิมามมะฮฺดี(อ)อยู่นั้น ปรากฏว่ามีหนังสือของนักปราชญ์อะฮฺลุลซุนนะฮฺอันเป็นแหล่งอ้างอิงถึง 400 เล่ม ที่กล่าวถึงเรื่องราวของท่านอิมามมะฮฺดี (อ) กล่าวคือบางเล่มมีกล่าวถึงเรื่องนี้โดยเฉพาะ แต่บางเล่มได้มีการเปิดเผยและกล่าวถึงประวัติของท่านอิมามมะฮฺดี (อ) ไว้

ดังนั้น บุคคลเหล่านี้จึงคู่ควรกับตำแหน่งค่อลีฟะฮฺมากกว่าบุคคลอื่น โดยเหตุผลที่บรรดานักปราชญ์ทั้งหลายได้ให้เกียรติไว้อย่างเป็นเอกฉันท์ พวกเขาคู่ควรในตำแหน่งค่อลีฟะฮฺมากกว่าคนอื่น โดยเหตุผลของวิชาความรู้ ความเข้าใจศาสนา ความพร้อม ความเที่ยงธรรม และจริยธรรมที่ได้รับการยกย่องมากกว่า พวกเขาคู่ควรกับตำแหน่งค่อลีฟะฮฺมากกว่าคนอื่น เพราะเหตุผลที่มีข้อบัญญัติมาจากท่านศาสนทูตแห่งอัลลอฮฺ(1)

(1) โปรดย้อนไปดูหนังสือเล่มที่ 1 ของเรา อัศชีวะประวัติอิมามอะลี บินอะบีฏอลิบ (อ)

พวกเขาคู่ควรกับตำแหน่งค่อลีฟะฮฺมากกว่าคนอื่น เพราะความใกล้ชิดกับท่านศาสดา(ศ) เป็นผู้ให้กำเนิดพวกเขา พวกเขาคู่ควรกับการเป็นค่อลีฟะฮฺมากกว่าคนอื่น เพราะเหตุว่าบรรดาอิมามทั้งหลายได้วางบัญญัติแต่งตั้งไว้ซึ่งกันและกัน

ในบทที่ผ่านมาของหนังสือชุดนี้ ท่านผู้อ่านได้พบกับข้อบัญญัติ
บางส่วนผ่านไปแล้ว

ในลำดับต่อไปนี้จะกล่าวถึงข้อบัญญัติบางประการเกี่ยวกับ
ท่านอิมามญะวาด(อ)ที่ได้ตราไว้โดยท่านอิมามริฎอ(อ)ผู้เป็นบิดา

จากบัญญัติข้อที่ 1

ท่านอิมามริฎอ(อ)ได้กล่าวว่า

“อะบูญะอ์ฟร์(หมายถึงท่านอิมามญะวาด)นั้น เป็นทายาทของฉัน
และเป็นตัวแทนของฉันในครอบครัวของฉัน” (2)

(2) อุซูนอัคบาร์ลริฎอ เล่ม 2 หน้า 240

จากบัญญัติข้อที่ 2

ท่านเชคมุฮัมมัด บินอิบรอฮีม อัล-ญะญี อัล-ซาฟีอี ได้กล่าวไว้ในหนังสือของท่าน(พระอิมามมุฮัมมัด)

จากรายงานของท่านคุบุฏ อัลค็อซาลี จากท่านอิมามอะลี อัล-ริฎอ บินมุซา อัล-กาซิมได้กล่าวไว้ว่า

“แท้จริงอิมามที่สืบต่อจากฉันนั้น ได้แก่ อัล-ญะวาด อัล-ตะกีบุตรของฉัน ” (3)

จากบัญญัติข้อที่ 3

ท่านมุฮัมมัด บินคิลาด ได้กล่าวว่า ข้าพเจ้าได้ยินท่านอิมามริฎอ(อ)กล่าวถึงสิ่งหนึ่งมีใจความว่า

“พวกท่านทั้งหลายจำเป็นต้องรับรู้ถึงสิ่งนี้ นี่คือ อะบฏะฮ์ฟิร ซึ่งฉันจะแต่งตั้งให้เขาอยู่ในตำแหน่งของฉัน ”

และท่าน(อ)ได้กล่าวไว้อีกว่า

“พวกเราบรรดาอะฮ์ลุลบัยตุนั้นถือว่าผู้เยาว์ในหมู่พวกเรา ย่อมสืบมรดกต่อจากผู้ใหญ่ในหมู่พวกเรา โดยเป็นไปตามลำดับ ” (4)

(3) ชะนาบิอุลมะวัดะฮ์ หน้า 565

(4) อัล-ฟุศฎุลมุฮัมมะฮ์ หน้า 251

จากบัญญัติข้อที่ 4

ท่านศ็อฟวาน บินยะซุยาได้กล่าวว่า : ข้าพเจ้าได้กล่าวกับท่าน
อิมามริฎอ(อ)ว่า

“แน่นอนที่สุด เราได้ถามท่านมาก่อนหน้าที่อัลลอฮฺ(ซ.บ.)ได้ทรง
ประทานอะบูญะอ์ฟรมาซึ่งท่านได้กล่าวว่า อัลลอฮฺ(ซ.บ.)ได้ทรง
ประทานบุตรชายให้แก่ฉัน บัดนี้พระองค์ก็ได้ทรงประทาน
ให้แก่ท่านแล้ว พวกเรารู้สึกชื่นชมยินดีกับเขาเป็นอย่างยิ่ง ถ้าหาก
วันที่เราไม่พึงประสงค์ นั่นคือวันเสียชีวิตของท่านมาถึง แล้ว
ใครเล่าจะได้อยู่ในตำแหน่งนั้น ?”

ท่านอิมามริฎอ(อ)ได้ชี้มือไปยังอะบูญะอ์ฟรซึ่งกำลังยืนอยู่ใกล้ ๆ
ข้าพเจ้าได้กล่าวกับท่านว่า

“ได้โปรดเถิดท่าน นี่เขาเป็นเพียงเด็กอายุแค่ 3 ขวบ เท่านั้น ”

ท่านอิมามริฎอ(อ)กล่าวว่า

“ข้อนี้ไม่มีอะไรเสียหายหรอก เพราะท่านนบีอิซาทำหน้าที่ใน
ฐานะอัล-สุญญะฮฺ(ยืนยันความบริสุทธิ์ของท่านหญิงมัรยัม(อ)) ตั้งแต่
ยังเป็นเด็กที่อายุน้อยกว่า 3 ขวบเสียอีก ” (5)

จากบัญญัติข้อที่ 5

รายงานจากท่านมุฮัมมัด บินยะอฺกูบ จากท่านสะซัน บินมุฮัมมัด

รายงานจากท่านคือยรอนีจากบิดาของท่านได้กล่าวว่า

ครั้งหนึ่งที่เมืองคูรอซาน ข้าพเจ้าได้ยืนอยู่ใกล้กับท่านอะบุลสะซัน (อิมามริฎอ(อ)) ได้มีชายคนหนึ่งถามว่า

“โอ้ท่านผู้เป็นประมุขของข้าพเจ้า ถ้าหากวันนั้นมาถึง ตำแหน่งของท่านจะให้แก่ผู้ใด ”

ท่าน(อ)กล่าวว่า

“อะบูญะอฺฟัร บุตรของฉัน ” ปรากฏว่า ชายที่ถามแสดงความถูกต้องในเรื่องอายุของท่านอะบูญะอฺฟัร

ท่านอะบุลสะซัน อีร-ริฎอ(อ)ได้กล่าวว่า

“แท้จริงอัลลอฮฺ(ช.บ.)ได้ทรงแต่งตั้งท่านนบีอิซา บุตรของท่านหญิงมัรยัมให้เป็นศาสนทูต

เป็นนบี เป็นเจ้าของบทบัญญัติตั้งแต่อายุน้อยกว่าอะบูญะอฺฟัร(6)

(6) อัล-อิรชาด หน้า 342

ความดีงามและความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ของอิมามตะกี(อ)

จิตใจอันสูงส่งย่อมไม่บกพร่องในเกียรติยศไม่ว่าจะเป็นด้านหนึ่ง
ด้านใด กล่าวคือจิตใจอันนั้นจะไม่ยอมรับสภาพอื่นใด นอกจาก
ความสูงส่งในแง่มุมต่างๆ ทุกด้าน นับเป็นเรื่องที่น่าแปลกใจ
อย่างยิ่งที่ว่า จิตใจเหล่านี้เป็นที่รวมของคุณลักษณะที่ตรงกันข้าม
แต่กลับมีรวมอยู่ได้ในบุคคลเดียวกัน นั่นคือมีทั้งความกล้าหาญเด็ด
เดี่ยวอย่างยิ่งที่สุด ไปจนถึงลักษณะของคนที่ยึดมั่นโดย และ
เปี่ยมล้นด้วยการเคารพภักดี ด้วยเหตุนี้ นักกวีได้แสดงวาทศิลป์เพื่อ
ยกย่องเชิดชูท่านอิมามอะมีรุลมุอัมมินีน(อ)ไว้ดังนี้

“ท่านคือคนที่ร้องไห้ที่เมื่อยะฮฺรอบในยามกลางคืน แต่เป็นนักรบที่
มีชั้นเชิงการรบอย่างเข้มข้น ”

สิ่งเหล่านี้มิได้เป็นเรื่องใหญ่สำหรับบรรดาอิมามอะฮฺลุลบัยตุ(อ)
เพราะในความเชื่อของเราทั้งหลายนั้น ถือว่าพวกท่านคือผู้
ครอบครองคุณลักษณะอันสูงส่ง ที่เต็มไปด้วยเกียรติยศในด้าน
ต่างๆ อย่างครบครัน นั่นคือท่านเป็นบุคคลที่มีความรู้สูงที่สุด มีการ
เคารพภักดีมากที่สุดมีความสำรวมตน มีเกียรติ มีความกล้าหาญ
หนักแน่นอย่างยิ่งที่สุด ตลอดจนยังมีคุณลักษณะอื่นๆ ที่ดีงามควร
แก่การยกย่องสรรเสริญ นอกจากนี้ก็อีกมากมายนัก

ในบทนี้ เราขอย้อนมากล่าวถึงเรื่องราวบางประการที่บรรดานักประวัติศาสตร์ได้บันทึกไว้เกี่ยวกับเกียรติยศและความดีงามของท่านอิมามอะบูญะอ์ฟร อัล-ญะวาด(อ)ดังนี้

-1-ท่านคือฟดี ได้กล่าวว่า

ท่าน(อ)ได้ส่งเงินไปมอบให้แก่คนจนที่เมืองมะดีนะฮ์ทุกปี มากกว่าปีละหนึ่งล้านดิรฮัม

เขายังกล่าวอีกว่า

“ท่านอิมามเป็นบุคคลหนึ่งที่มีชื่อในด้านการเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ด้วยเหตุนี้ท่านจึงได้ฉายานาม

ว่า อัล-ญะวาด” (7)

(7) อัล-วาฟีบีลุลูฟียาต เล่ม 4 หน้า 105

-2-ท่านอะฮฺมัด บินฮะดีดได้กล่าวว่า

ข้าพเจ้าได้ออกเดินทางพร้อมกับคณะสุญญาญ์โดยผ่านเส้นทางไป
ระยะหนึ่ง ครั้งเมื่อได้เข้าไปเมืองมะคีนะฮฺ ข้าพเจ้าได้พบกับ

ท่านอะบฺดุลอะฟิร(อ) และข้าพเจ้าตามท่าน(อ)ไปยังบ้าน

ข้าพเจ้าได้เล่าให้ท่าน(อ)ทราบถึงเรื่องราวที่เกิดขึ้นกับพวกเรา ท่าน
(อ)ได้สั่งให้มอบเงินถึงหนึ่งให้แก่ข้าพเจ้า ซึ่งในนั้นมีจำนวน
หลายดีนาร์ ท่าน(อ)ได้กล่าวว่า

“จงนำมันไปแบ่งแก่บรรดามิตรสหายท่าน ตามสัดส่วนของความ
เสียหายที่เกิดขึ้นเถิด ”

ข้าพเจ้าได้จัดการแบ่งทรัพย์สินเงินทองเหล่านั้นให้แก่พวกเขาตาม
สัดส่วนของพวกเขาอย่างไม่ขาดไม่เกิดจนครบถ้วน(2)

(2) บิฮารุรฺอันวารุ เล่ม 12 หน้า 109

นี่คือความพิเศษสุดของท่านอิมามญะวาด(อ) ซึ่งมีเรื่องราวที่
คล้ายคลึงกันนี้จากท่านอะมีรุลมุอฺมินีน(อ)กล่าวคือ เมื่อครั้งที่ท่าน
ได้ตีเมืองบัศเราะฮฺได้ ท่าน(อ)ได้เข้าไปจัดการกับเงินกองคลังซึ่ง
เต็มไปด้วยทรัพย์สินเงินทอง ท่านอะมีรุลมุอฺมินีน(อ)ได้สั่งให้แบ่ง
แก่บุคคลต่างๆ คนละ 500 ดิรฮัมซึ่งเมื่อแบ่งแล้วก็มียังเหลืออยู่
500 ดิรฮัมเท่านั้น ท่านอิมามอะมีรุลมุอฺมินีน (อ) จึงเก็บเงินจำนวน
นั้นไว้ก่อน

เมื่อชายคนหนึ่งเข้ามาพุดกับท่าน(อ)ว่า

“โอ้ ท่านอะมีรุลมูฮ์มินีน ข้าพเจ้าได้เข้าร่วมสงครามกับท่าน ด้วย
จิตใจของข้าพเจ้า หาใช่ด้วยเรือนร่างอย่างเดียวไม่”
แล้วท่าน(อ)ก็ได้มอบเงินจำนวนนั้นให้แก่ชายคนนั้นทันที

-3-ท่านมันศุลได้กล่าวว่า

ข้าพเจ้าได้พบกับท่านมุฮัมมัด บินอะลี(อ) แล้วข้าพเจ้าได้ขอ
ค่าใช้จ่ายเพื่อเดินทางไปยังบัยตุลมักดิซ ปรากฏว่าท่าน(อ)ได้มอบ
ให้แก่ข้าพเจ้าจำนวน 100 ดินาร (8)

(8) อัค-คัมอะตุซซากิบะฮฺ เล่ม 3 หน้า 112

-4-ท่านดาอูด บินกอซิม ญะฮุฟะรีได้กล่าวว่า

ท่านอะบูญะฮุฟะรี(อ)ได้มอบเงินให้แก่ข้าพเจ้า 300 ดินาร และได้
สั่งให้ข้าพเจ้านำเงินจำนวนนี้ไปแจกจ่ายแก่ลูกพี่ลูกน้องของท่าน
บางคน (9)

(9) กัซฟุลมูมมะฮฺ หน้า 287

-5-ท่านอิมามญะวาด (อ) ได้เขียนจดหมายไปยัง

อับรอฮีม บินมุฮัมมัดว่า

“ฉันได้จัดส่งเงินจำนวนหนึ่ง และถุงเงินอีกจำนวนหนึ่งให้แก่
ท่านขอให้อัลลอฮฺ(ซ.บ.)ทรง
ประทานความจำเริญแก่ท่านในสิ่งเหล่านี้ และในความโปรดปราน
ทั้งมวลของอัลลอฮฺ(ซ.บ.)ที่มีแก่
ท่าน” (10)

(10) บิฮารุลอันวาร เล่ม 12 หน้า 126

-6-ได้มีชายคนหนึ่งมาหาท่านแล้วกล่าวว่า

“โปรดมอบอะไรก็ได้ให้แก่ข้าพเจ้าตามความกล้าหาญที่ท่านมีอยู่”
ท่านอิมาม(อ)ได้ตอบว่า
“ฉันไม่สามารถที่จะกระทำได้”
ชายคนนั้นได้กล่าวอีกว่า
“ถ้าเช่นนั้นโปรดมอบอะไรก็ได้ให้แก่ข้าพเจ้าตามขีด
ความสามารถของข้าพเจ้า”

ท่านอิมาม(อ)ได้กล่าวว่า

“ถ้าเช่นนั้นเป็นอันตกลง ลูกเอ๋ยโปรดนำเงินมามอบแก่เขาผู้นี้
200 ดินารเถิด” (11)

(11)อัด-ดัมอะตุซซากิบะฮฺ เล่ม 3 หน้า 4)

คำสั่งเสียของอิมามอะบูญะอฺฟัร อัล-ญะวาด(อ)

เป้าหมายในคำสั่งเสียของบรรดาอิมาม(อ) นั้นมิได้มีเพียงแค่การให้อ่าน หรือให้ท่องจำอย่างเดียว หากแต่จำเป็นจะต้องอ่านเพื่อปฏิบัติตามและจดจำไว้เพื่อปฏิบัติหน้าที่การงาน เพราะถ้าหากไม่เป็นอย่างนี้แล้ว เรื่องต่าง ๆ ทั้งหมดก็ไม่มีผลประการใด ความพยายามที่มีอยู่ก็จะเป็นสิ่งสูญหาย หาสาระอันใดมิได้ ข้าพเจ้าไม่พบว่าตัวเรานั้นต้องการการพิสูจน์ใด ๆ นี้ เพราะการปฏิบัติตาม

คำสั่งเสียของท่านอิมาม(อ)นั้น ยังประโยชน์ให้เราได้พบกับความผาสุกในโลกนี้และความสุขชั่วฉับจิบในโลกละหลัง เราทั้งหลายเชื่ออย่างนี้ตรงกัน และเป็นผู้ยอมรับในสิ่งดังกล่าว แต่เรายังมีอยู่สิ่งหนึ่ง นั่นคือจะต้องทำความเข้าใจแก่ตัวของเราเองเกี่ยวกับการนำเอาคำสั่งเสียเหล่านี้มายึดถือและปฏิบัติให้ตรงเป้าหมาย เมื่อเป็นเช่นนี้แล้ว เราก็หวังความสัมฤทธิ์ผลจากอัลลอฮฺ(ซ.บ.)ต่อไป

เราจะกล่าวถึงคำสั่งเสียบางอย่างของท่านอิมามมุฮัมมัด อัล-ญะวาด
(อ)

-1-คำสั่งเสียของอิมามที่ 9

มีชายคนหนึ่งได้กล่าวกับท่านอิมาม(อ) ว่า

“โปรดสั่งเสียข้าพเจ้าด้วยเถิด ”

ท่านอิมาม(อ)ได้กล่าวว่า

“ท่านจะยอมรับไปปฏิบัติกระนั้นหรือ ?”

ชายคนนั้นกล่าวว่า

“ใช่แล้ว ”

ท่านอิมาม(อ)กล่าวว่า

“ท่านจงยึดหลักความอดทน จงยอมรับความยากจน จงผลักไส
ความใคร่ จงต่อต้านกับอารมณ์ใฝ่ต่ำ จงรู้เถิดว่าท่านมี اجرอดเร้น
จากสายตาของอัลลอฮฺ(ช.บ.)ได้ เมื่อเป็นเช่นนี้ ท่านก็จงคิดเถิดว่า
ท่านควรจะทำตัวอย่างไร ” (12)

(12)อะอฺยานุชชีอะฮฺ เล่ม 3 หน้า 243)

-2-คำสั่งเสียของอิมามที่ 9

ท่านอิมามญะวาด(อ) ได้มีคำสั่งเสียอีกตอนหนึ่งว่า

“ขอให้ท่านระวังการเป็นมิตรกับคนชั่ว เพราะเขาเป็นเสมือนดาบที่คมกริบ ยามมองดูนั้นจะเห็นว่ามันสวยงาม แต่ผลของมันช่างเลวร้าย และน่าเกลียด(ในยามที่มันสัมผัสกับเนื้อของเรา จะฝากลอยแผลจนกรรจ์ไว้)” (13)

(13) บิฮารุลอันวาร เล่ม 17 หน้า 214)

-3-คำสั่งเสียของอิมามที่ 9

ท่านอิมาม(อ)ได้มีคำสั่งเสียอีกตอนหนึ่งว่า

“ท่านจงอย่าเป็นศัตรูกับผู้ใด จนกว่าท่านจะรู้ถึงฐานะที่เขาคนนั้นมีต่ออัลลอฮฺ(ซ.บ.) เพราะถ้าหากเขาเป็นคนดี แน่แน่นอนพระองค์จะไม่ทรงยอมรับท่านแน่ แต่ถ้าหากเขาเป็นคนชั่ว ก็ให้ถือเสียว่าที่ท่านรู้อย่างนั้นก็เพียงพอแล้ว จงอย่าได้เป็นศัตรูกับเขา ” (14)

(14) บิฮารุลอันวาร เล่ม 17 หน้า 214)

-4-คำสั่งเสียของอิมามที่ 9

คำสั่งเสียอีกตอนหนึ่งของอิมามญะวาด(อ)

“อย่าใจเร็วด่วนได้กับกิจการงานใด ๆ ก่อนที่กิจการงานนั้นๆ จะ
ล่วงเข้าสู่ภาวะที่เหมาะสม
มีฉะนั้นแล้วท่านจะเสียใจ จงอย่าให้ความฝันอันยาวไกลกินเวลา
ยาวนานเกิดขึ้นกับท่าน เพราะว่ามันจะทำให้หัวใจของพวกท่านแข็ง
กระด้าง จงเมตตาคนอ่อนแอ จงขอความเมตตาจากอัลลอฮ์
(ช.บ.) ด้วยการให้ความเมตตาแก่คนเหล่านั้น” (15)

(15) อัล-ฟุสุลุมุฮิมมะฮฺ หน้า 261

-5-คำสั่งเสียของอิมามที่ 9

คำสั่งเสียอีกตอนหนึ่งของอิมามญะवाद(อ)

“จงอย่าทำตัวเป็นผู้รักดีต่ออัลลอฮ์(ช.บ.)ในยามที่อยู่อย่างเปิดเผย
แต่เป็นศัตรูของพระองค์
ในยามที่อยู่เร้นลับ” (16)

(16) บิฮารุลอันวารุ เล่ม 17 หน้า 214)

-6-คำสั่งเสียของอิมามที่ 9

คำสั่งเสียอีกตอนหนึ่งของอิมามญะวาด(อ)

“จงอดทนกับสิ่งที่ท่านรังเกียจ ในกรณีที่มีมันจำเป็นจะต้องเกิดขึ้นกับท่านโดยชอบธรรมและจงอดทนกับสิ่งที่ท่านรักชอบ ในกรณีที่ถ้าหากสิ่งนั้นจะนำพาไปสู่ความเสียหาย” (17)

(17) อัล-อันวารูฎะฮียะฮฺ หน้า 133

สาส์นข้อเตือนสติของอิมามมุฮัมมัด บินอะลี(อ)

ในบทนี้มีแบบฉบับใหม่ ๆ จากวณะของท่านอิมามญะวาด(อ)ให้เราได้ศึกษา ซึ่งท่านได้ฝากไว้ในสาส์นฉบับต่างๆ และข้อเขียนที่ท่านส่งไปยังชีอะฮฺของท่าน กล่าวคือท่านท่านอิมามญะวาด(อ)ได้เขียนสาส์นอย่างมากมายเพื่อกลุ่มชนมุสลิมต่างๆ ในโลกอิสลาม ขณะเดียวกันท่านก็ได้เขียนไปยังบุคคลอื่นๆ ในต่างวาระเหตุการณ์สาส์นเหล่านั้นนับว่าเป็นเครื่องมืออันหนึ่งของท่านอิมามญะवाद(อ)ที่ใช้เพื่อการเผยแพร่เรียกร้องสู่ศาสนาของอัลลอฮฺ(ช.บ.) และการประพฤติปฏิบัติไปตามหลักการและวิถีทางของพระองค์

ต่อไปนี้จะบันทึกถึงเรื่องราวในศาสนบางส่วน ดังนี้

ศาสนฉบับที่ 1

มีรายงานว่า ได้มีโจรปล้นสิ่งของมีค่าของท่าน(อ)ในขณะที่กำลังถูก
นำไปมอบให้แก่ท่าน(อ) ในระหว่างทาง ผู้ทำหน้าที่นำของได้เขียน
จดหมายไปแจ้งเรื่องราวให้ท่าน (อ) ทราบ

ท่านอิมาม(อ)ได้ตอบว่า ตัวของเราและทรัพย์สินของเรานั้น นับเป็น
สิ่งกำนัลอย่างหนึ่งจากอัลลอฮฺ(ซ.บ.) คุณค่าของมันล้วนเป็นสิ่งของ
ที่ต้องพลัดพรากจากไปสิ่งที่ใช้ประโยชน์ได้ย่อมได้รับการใช้
ประโยชน์ไปท่ามกลางความยินดี ส่วนที่ถูกแบ่งเอาไปได้ ก็จะถูก
นำไปเป็นรางวัลและค่าตอบแทน ดังนั้นผู้ใดที่ไม่สามารถอดกลั้น
ความรู้สึกเสียดายสิ่งของนั้นๆ ก็ถือว่าเขาได้ปล้นรางวัลของ
ตนเองไปแล้วซึ่งเราขอความคุ้มครองต่ออัลลอฮฺ(ซ.บ.)ให้พ้นจากการ
เป็นเช่นนั้น(18)

(18) ตะฮ์ฟุลอูกูล หน้า 336

สาส์นฉบับที่ 2

สาส์นอีกฉบับหนึ่งของท่านอิมามญะวาด(อ) ที่เขียนไปยังมิตรสหายของท่าน(อ)บางคนมีใจความว่า

สำหรับโลกนี้ ฉันเป็นผู้รู้จักเรื่องราวต่างๆ ของมันเป็นอย่างดีแต่ว่า ผู้ใดที่ให้อารมณ์ใฝ่ต่ำของเขาเป็นที่ปรารถนาของเจ้าของมันและลดตัวต่ำด้อยอันนั้น เขาก็จะอยู่กับสิ่งนั้นเสมอ ไม่ว่าสิ่งนั้นจะชักนำไปอย่างไร แต่ในวันปรโลกนั้น คือสถานที่พำนักอันแน่นอน(19)

(19) เล่มเดิม หน้า 336

สาส์นฉบับที่ 3

สาส์นฉบับหนึ่งของอิมามญะวาด(อ) ที่เขียนไปยังอิบน์มุซะฮิยาร์ เพื่อตอบข้อเขียนที่เขาส่งมายังท่าน(อ)ดังนี้

แน่นอนยิ่ง ฉันมีความเข้าใจในสิ่งที่ท่านได้กล่าวถึง ทำให้ฉันมีความปลื้มปิติมากเป็นทวีคูณ ขออัลลอฮฺ(ซ.บ.)ทรงประทานความยินดีปรีดาให้แก่ท่าน ฉันหวังการปกป้องอันพอเพียงที่จะให้ฉันพ้นผ่านแผนการร้ายทุกประการ อินชาอัลลอฮฺ และขอวิงวอนต่ออัลลอฮฺ(ซ.บ.)ให้ทรงปกป้องรักษาท่านทั้งเบื้องหน้าและเบื้องหลังของท่านในทุกๆ สภาพการณ์ของท่านโปรดรับทราบไว้ด้วยว่า

ฉันมุ่งหวังที่จะขอให้อัลลอฮฺ(ช.บ.)ปกป้องท่าน และขออัลลอฮฺ (ช.บ.)ทรงบันดาลให้ท่านได้รับความดีงามในเกียรติยศต่างๆ ที่ท่าน ได้รับเมื่อวันอาทิตย์ ดังนั้น ขอได้โปรดประวิงสิ่งเหล่านั้นไว้เพื่อวัน จันทรด้วยเถิด ขอให้อัลลอฮฺ(ช.บ.)ทรงเป็นเพื่อนของท่านในยาม เดินทางและขอให้พระองค์ทรงดูแลครอบครัวของท่านในยามที่ ท่านจากไปและขอให้พระองค์ทรงรักษาพันธสัญญาของท่านไว้ ด้วย อีกทั้งขอให้พระองค์ประทานความสันติให้แก่ท่าน โดย อานุภาพของพระองค์

ดังนั้น โปรดมุ่งตรงไปยังบ้านเรือนของท่าน ขออัลลอฮฺ(ช.บ.)ทรง บันดาลให้ท่านได้รับความดี ณ ที่พำนักทั้งในโลกนี้และปรโลก ฉันมีความเข้าใจในสิ่งที่ท่านกล่าวถึงเกี่ยวกับกิจการของชาวเมือง กุม ขอให้อัลลอฮฺ(ช.บ.)ทรงประทานความบริสุทธิ์และแคล้วคลาด ให้แก่พวกเขาเหล่านั้น ท่านทำให้ฉันมีความสุขด้วยกับสิ่งที่ ท่านได้กล่าวและปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ ขอให้อัลลอฮฺ(ช.บ.)ได้ทรง ประทานความชื่นชมให้แก่ท่านโดยได้รับสวนสวรรค์และทรงให้ ความโปรดปรานแก่ท่านด้วยความพึงพอใจของฉันที่มีต่อท่าน ฉัน ขอต่ออัลลอฮฺ(ช.บ.) ซึ่งการอภัยและความเมตตา ฉันขอกล่าวว่า อัลลอฮฺ(ช.บ.)เท่านั้นทรงเป็นที่

พอเพียงสำหรับเราและเป็นทีไว้วางใจอันประเสริฐยิ่ง
สำหรับสิ่งที่ท่านได้ขอให้เหตุการณ์ที่อยู่เบื้องหน้าของท่านได้รับความเปลี่ยนแปลงไปนั้น
ขอให้อัลลอฮฺ(ซ.บ.)ทรงเปิดทางสะดวกให้แก่ท่านและแก่บุคคลที่ท่านขอในหมู่ครอบครัวของท่าน
ให้ได้รับความสะดวกอย่างกว้างขวาง โอ้ ท่านอะลีเอ๋ย สิ่งที่ยังมีอยู่ ณ ตัวของฉันสำหรับท่านนั้นมีมากมายกว่าความสะดวกสบายอันนั้น ฉันขอจากอัลลอฮฺ(ซ.บ.)ให้พระองค์ทรงเป็นเพื่อนของท่านที่ให้ความสะดวกสบาย และได้ทรงมอบสิ่งนั้นให้แก่ท่าน แท้จริงพระองค์เป็นผู้ไฉน ผู้ทรงรอบรู้เสมอ

ส่วนสิ่งที่ท่านขอคู่อันนั้น อันที่จริงแล้วท่านไม่รู้หรือว่า ณ ที่ฉันนั้นอัลลอฮฺ(ซ.บ.)จะบันดาลอย่างไรแก่ท่าน บางครั้งฉันเอ๋ยถึงท่านด้วยชื่อและสายตระกูลท่าน พร้อมกันฉัน ยังให้ความสำคัญกับท่าน และมีความรักต่อท่านเป็นอย่างยิ่ง และฉันมีความตระหนักในความเป็นไปของท่านดังนั้นขออัลลอฮฺ(ซ.บ.)ได้ทรงประทานคุณงามความดีอย่างถาวรให้แก่ท่านเกี่ยวกับการครองชีพและการนำท่านให้ไปถึงยังครอบครัว และขอพระองค์ได้ทรงจัดที่พำนักอันเป็นวิมานชั้นสูงสุดให้แก่ท่านด้วยความเมตตาของพระองค์

แท้จริงพระองค์เป็นผู้ทรงไถ่ยืมการขออภัย ขออภัย(ซ.บ.) ได้
ทรงปกป้องคุ้มครองและเป็นมิตรกับท่าน และปกป้องรักษาท่านไว้
ด้วยความเมตตาของพระองค์

ศาสนฉบับที่ 4

ศาสนที่ท่านอิมามญะวาด(อ) ส่งไปยังท่านชะอฺคุลคอยร(ร.ฎ.)มี
ใจความดังนี้

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ผู้ทรงปรานี ผู้ทรงเมตตาอยู่เป็นนิจนรันคร
ต่อไปฉันจะขอส่งเสียท่านไว้เกี่ยวกับการสำรวมตน(ตักวา)
ต่ออัลลอฮ์(ซ.บ.) เพราะแท้จริงในเรื่องนี้จะนำมาซึ่งความสันติ
สุข และเป็นทรัพย์สินอันถาวรแท้จริงอัลลอฮ์(ซ.บ.)ทรงกำหนด
หลักการสำรวมตนไว้แก่พวกบ่าวไปตามสภาพทางด้านสติปัญญา
ของเขาและทรงยับยั้งความมืดบอดและความโง่เขลาให้พ้นจากปวง
บ่าวโดยการสำรวมตน กับการสำรวมตนนี้แหละที่ศาสนานูสฺได้รับ
ความปลอดภัยพร้อมกับบรรดาผู้ที่อยู่กับเขาในเรือ และ
ท่านนบีศอลิฮพร้อมกับผู้ที่อยู่กับเขาก็ได้ปลอดภัยจากการลงโทษ
กับการสำรวมตนนี้แหละที่บรรดาผู้มีความอดทนได้รับชัยชนะ และ
อุปสรรคต่าง ๆ อันจะยังความเสียหายเหล่านั้นได้รอดพ้นไป

การสำรวมตน(ตักวา)เป็นพี่น้องของพวกเขา ตามแนวทางแห่ง
ความปลอดภัยดังกล่าวพวกเขาได้สัมผัสกับความประเสริฐนั้น
พวกเขาได้ละทิ้งการละเมิดของพวกเขา
จากการไปถึงยังความปรารถนาต่างๆ สิ่งใดก็ตามที่เป็นอุทธรณ์ใน
คัมภีร์มายังพวกเขา เขาเหล่านั้น
ได้สรรเสริญสุดดีต่อพระผู้อภิบาลในฐานะที่พระองค์ทรงประทาน
เครื่องยังชีพให้แก่พวกเขาและในฐานะที่พระองค์ทรงเป็นเจ้าของแห่ง
มวลการสรรเสริญ เขาเหล่านั้นดำเนินตัวเอง อันเนื่องมาจากสิ่ง
ทั้งหลายที่พวกเขาผิดพลาด ในฐานะที่พวกเขาเป็นผู้มีข้อตำหนิ
จงรู้ไว้เถิดว่า แท้จริงอัลลอฮฺ(ช.บ.)ผู้ทรงจำเริญผู้ทรงสูงส่งนั้นทรง
เกื้อการุณย์ ทรงมีความรอบรู้เสมอ อันที่จริงแล้วความกลัวของ
พระองค์นั้นย่อมประสบแก่ผู้ซึ่งไม่ยอมรับความโปรดปราน
ของพระองค์ อันที่จริงแล้วพระองค์ทรงยับยั้งผู้ที่ไม่ยอมรับการให้
ของพระองค์ที่มาจากพระองค์อันที่จริงแล้วพระองค์ทรงบันดาลให้
ผู้ที่ไม่ยอมรับทางนำของพระองค์ได้หลงทาง ต่อจากนั้นพระองค์
ทรงเรียกร้องปวงบ่าวของพระองค์ไว้ในคัมภีร์ด้วยสุรเสียงที่ก้อง
กังวานอย่างมิขาดสาย และพระองค์ไม่เคยยับยั้งคำวิงวอนของ
บรรดาปวงบ่าว ดังนั้น อัลลอฮฺ(ช.บ.)จะทรงสาปแช่งบรรดาผู้ที่
ปิดบังซ่อนเร้นสิ่งที่อัลลอฮฺ(ช.บ.)ทรงประทานมา และพระองค์ทรง
บันทึกเรื่องความเมตตาได้สมบูรณ์อย่างแท้จริงและเที่ยงธรรมยิ่ง

กล่าวคือ พระองค์มิได้เริ่มต้นใช้ความกริ้วแก่บรรดาปวงบ่าว
ก่อนที่พวกเขาเหล่านั้นจะโกรธเคืองพระองค์ สิ่งเหล่านี้อยู่ในส่วน
ของวิชาความรู้ชั้นยะกิน และวิชาความรู้แห่งการมีตักวา ทุกๆ
ประชาชาติใน อัลลอฮฺ(ช.บ.)ได้ทรงถอดถอนความรู้แห่งคัมภีร์
ออกไปจากเหล่านั้นในยามที่พวกเขาปฏิเสธ และพระองค์ทรง
บันดาลให้ศัตรูของพวกเขาเป็นผู้ปกครอง
พวกเขาในยามที่พวกเขาให้การยอมรับแก่ศัตรู ส่วนหนึ่งที่เป็นการ
ละเมิดของพวกเขาต่อคัมภีร์ก็คือ
การที่พวกเขายังคงรักษาไว้ซึ่งตัวอักษรของคัมภีร์ แต่กลับเบี่ยงเบน
กฎเกณฑ์ต่างๆ ของคัมภีร์
กล่าวคือ เขาเหล่านั้นเรียนรู้คัมภีร์แต่มิได้นำพาคนโง่เขลาได้ทำให้
พวกเขารู้สึกชื่นชมต่อการท่องจำการรายงานฮะดีษของพวกเขา
และบรรดานักปราชญ์ต่างทำให้พวกเขารู้สึกเสียใจต่อการละทิ้ง
ความรับผิดชอบของพวกเขา ส่วนหนึ่งจากการละทิ้งคัมภีร์ของพวกเขา
เขาก็คือ พวกที่ไม่มีวิชาความรู้ได้ทำหน้าที่ปกครองพวกเขา
ผู้ปกครองที่ว่ำนั้นได้นำพาพวกเขาสู่ค้นหา ได้นำพาไปสู่ความหลง
ผิด และได้ส่งเสริมพวกเขาสู่ความตกต่ำ และเขาเหล่านั้นได้
เปลี่ยนแปลงโครงสร้างของศาสนา ต่อจากนั้น

พวกเขาได้สืบทอดอยู่ในความโง่เขลาและค้อยปัญญา ประชาชาติ
จึงมีการแสดงออกแต่ในส่วนที่เป็นกิจการของมนุษย์ ห่างไกลจาก
กิจการของอัลลอฮฺ(ซ.บ.)แล้วพวกเขาเหล่านั้นจะย้อนคืนกลับสู่
พระองค์ ความเลวร้ายจะต้องประสบแก่บรรดาผู้ธรรมที่
เปลี่ยนแปลงเอาหลักการปกครองของมนุษย์แทนหลักการปกครอง
ของอัลลอฮฺ(ซ.บ.)แต่แล้วในประชาชาติเหล่านั้นก็ได้เปลี่ยนแปลง
ไปเช่นกัน โดยมีบรรดาผู้ซึ่งขยันหมั่นเพียรในด้านการทำอิบาดะฮ์
ตามแนวทางแห่งการหลงผิดนั้น มีลักษณะที่น่าทึ่ง สร้างความ
ปั่นป่วน กล่าวคือการเคารพภักดีที่พวกเขามีอยู่นั้นเป็นการสร้าง
ความยุ่งยากสำหรับประชาชาติและผู้ที่ปฏิบัติตามพวกเขา
แน่นอนที่สุดได้มีคำตักเตือนแก่บรรดาปวงบ่าวไว้ในบรรดาศาสดา
ทั้งหลายแล้ว

แท้จริงมีนบีท่านหนึ่งซึ่งมีความพร้อมในด้านการเชื่อฟังแต่แล้ว
ท่านได้ละเมิด(การละเมิดในที่นี้มิใช่เป็นการฝ่าฝืนคำสั่งของอัลลอฮ์
(ซ.บ.)ตามความเข้าใจโดยทั่วไป อันจะทำให้บกร่องต่อคุณสมบัติ
การเป็นนบี โปรดพิจารณาเรื่องนี้จากหนังสือที่เกี่ยวข้องกับหลัก
ความเชื่อของชีอะฮ์)ต่ออัลลอฮ์(ซ.บ.)

ในเรื่องๆ หนึ่งเท่านั้น ท่านถึงกับต้องถูกนำออกจากสวนสวรรค์ และถูกผลักไสให้ไปอยู่ในห้องของปลาตัวใหญ่ ท่านมิได้รับความปลอดภัยเลยจนกว่าได้ยอมรับผิด และขออภัยโทษ ดังนั้นจึงรับรู้ถึงความผิดของบรรดาบาทหลวงและพวกปุโรหิตทั้งหลายผู้ที่นำพาต่อการปิดบังคัมภีร์และบิดเบือนมัน

ดังนั้น การค้าของพวกเขາเหล่านั้นมิได้ให้ผลกำไรแต่อย่างใด และพวกเขามิได้เป็นผู้อยู่ในทางนำอีกด้วย

แล้วท่านก็ต้องรู้จักความคล้ายคลึงของพวกเขาในประชาชาตินี้ นั่นคือเขาทั้งหลายผู้ซึ่งยังดำรงรักษาไว้ซึ่งอักษรต่างๆ ในคัมภีร์แต่กระทำการบิดเบือนกฎเกณฑ์ต่างๆ ของคัมภีร์ กล่าวคือเขาเหล่านั้นจะอยู่ร่วมกับบรรดาเจ้านายและคนมีทรัพย์สินเงินทอง เมื่อผู้นำแห่งความอยากรใคร่ได้แยกตัวออกมาพวกเขาก็จะอยู่กับคนส่วนมากที่เป็นชาวโลก และนี่ก็คือระดับของพวกเขาในด้านความรู้ พวกเขายังคงอยู่ในความโลภโมโทสัน พวกเขายังคงพึงเสียงของอภิลิขด้วยสิ่งที่เป็นโมฆะทั้งหลาย บรรดาปวงปราชญ์ล้วนต้องอดทนกับความกลั่นแกล้งที่มีมาจากพวกเขาเขาทั้งหลายดำเนินบรรดาปวงปราชญ์ด้วยการสร้างภาระหนักมากมาย และบรรดาปวงปราชญ์ที่อยู่ในหมู่พวกเขาเหล่านั้นล้วนแต่เป็นผู้ทรยศ ซ่อนเร้นหลักคำสอน

ถ้าหากพวกเขาเห็นคนทำผิดกำลังหลงทาง พวกเขาจะไม่ชี้แนะคนๆ นั้นเลย หรือเห็นคนที่กำลังจะกลายเป็นซากศพ พวกเขาจะไม่ทำให้เขากลับมีชีวิตชีวาขึ้นมาใหม่ สิ่งที่พวกเขากระทำไว้นั้น นับว่าเลวร้ายยิ่งเพราะอัลลอฮฺ(ช.บ.)ได้ทรงกำหนดพันธสัญญากับพวกเขาไว้แล้ว ในคัมภีร์ว่าพวกเขาจะต้องสั่งสอนในเรื่องคุณธรรมไปตามที่พวกเขาเหล่านั้น ได้ถูกกำชับมา และพวกเขาจะต้องทำการยับยั้งจากสิ่งต่างๆ ที่เขาเหล่านั้นถูกห้ามปรามไว้

พวกเขาจะต้องช่วยเหลือเกื้อกูลในเรื่องความดีงามและการสำรวมตน และอย่าได้สนับสนุนกันในเรื่องการทำความบาปและการสร้างศัตรู

ดังนั้นบรรดานักปราชญ์ในหมู่คนที่โง่เขลา มีความพยายามและมีความเสียสละ ถ้าหากท่านสั่งสอน พวกเขาก็จะกล่าวว่า ท่านละเมิด และถ้าหากพวกเขารู้ซึ่งถึงสัจธรรมข้อที่พวกเขาละทิ้ง

พวกเขาก็จะกล่าวว่า ท่านผิดพลาด และถ้าหากพวกเขาหลักตัวออกไปพวกเขาจะกล่าวว่า ท่านได้แตกแยกไปแล้ว และถ้าหากพวกเขากล่าวว่า จงนำหลักฐานของพวกท่านมายืนยันตามที่พวกท่านกล่าวไว้เถิด พวกเขาจะกล่าวว่า ท่านหลอกลวงและถ้าหากพวกท่านสั่งให้คนเหล่านั้นเชื่อฟัง คนเหล่านั้นก็จะกล่าวว่า ท่านทรยศต่ออัลลอฮฺ(ช.บ.)

กล่าวคือ บรรดาผู้ที่โง่เขลานั้นต้องได้รับความเสียหายในเรื่องต่างๆ ที่พวกเขาไม่รู้ พวกเขาเชื่อมั่นต่อคัมภีร์ในยามที่ให้คำจำกัดความ แต่จะปฏิเสธต่อคัมภีร์ในกรณีที่เป็นอันตราย ดังนั้นเขาเหล่านั้นจึงอย่าได้ปฏิเสธเขาเหล่านั้นคล้ายกับบรรดาบาทหลวง และพวกปุโรหิตที่เป็นผู้นำในความหลงผิด เป็นหัวหน้าในเรื่องที่ต่ำต้อย ส่วนอีกด้านหนึ่งมีบรรดาบุคคลที่นั่นอยู่ระหว่างความหลงผิดกับความถูกต้อง ฝ่ายหนึ่งจะไม่รู้จักกับอีกฝ่ายหนึ่ง

พวกเขาเหล่านั้นจะกล่าวไปตามที่ประชาชนทั้งหลายรู้ว่าเป็นอย่างนั้นอย่างนี้ แต่ไม่รู้ว่สิ่งนั้นคืออะไร เขาเหล่านั้นเชื่อไปตามนั้น ท่านศาสนทูตแห่งอัลลอฮฺ(ศ)ได้ละทิ้งคนเหล่านั้นที่อัล-บัยฎอฮ์ ทั้งในยามกลางคืนและกลางวัน ทั้งๆ ที่เขาเหล่านั้นยังไม่แสดงเรื่องการอุทรีให้เห็นอย่างเปิดเผย และในหมู่ชนเหล่านั้นยังมิได้เปลี่ยนแปลงหลักคำสอนแห่งซุนนุฮฺ พวกเขาเหล่านั้นยังมิได้มีความหลงผิด ครั้นเมื่อคนทั้งหลายลืบทาไปพวกเขาก็อยู่ในความผิดพลาดด้วยการมีอำนาจสองประเภท

ประเภทหนึ่งเรียกร้องไปสู่อัลลอฮฺ(ซ.บ.) อีกประเภทหนึ่งเรียกร้องไปสู่ไฟนรก เมื่อเป็นเช่นนั้น

ชัยภูณก็ได้โอกาส กล่าวคือ มันจะใช้เสียงของมันพูดไปตาม กระแสคลื่นลมของบรรดาพรรคพวกบริวาร มันจะเข้าร่วมดำเนินการ เกี่ยวกับทรัพย์สินและลูกๆ ของบุคคลที่เข้าร่วมเป็นสมาชิกของมัน ดังนั้น มันจึงกระทำการอันเป็นสิ่งที่อูฐริและทอดทิ้งคัมภีร์ และซุนนะฮฺ บรรดาผู้เป็นที่รักยิ่งของอัลลอฮฺ(เอาเลียฮ์)นั้น ย่อมพูด ด้วยหลักฐานและยึดถือปฏิบัติตามคัมภีร์และวิทยปัญญา ในวันนั้น บรรดาผู้ยึดถือในหลักสัจธรรมกับบรรดาผู้ยึดถือความผิดพลาด ย่อมจะต้องแตกแยกกัน....”(20)

(20) บิฮารุลอันวาร เล่ม ๑๗ หน้า ๒๑๓

สุภายิต :คำสอนจากวิทยปัญญาของอิมามญะวาด(อ)

สุภายิตและคำเตือนต่างๆ เหล่านี้เป็นสิ่งมาจากวิทยปัญญาของ อิมามญะวาด(อ) โดยสรุป หมายถึง ศิลปะแห่งการเรียนรู้ จริยธรรม หลักธรรมและการเรียกร้องเชิญชวนยังอัลลอฮฺ(ซ.บ.) อีกทั้งเป็นจุดเน้นในการเสริมสร้างคุณค่าในด้านต่าง ๆ แน่นอน ที่สุดสุภายิตเหล่านี้ได้สรุปย่อมาจากตำราต่างๆ หลายเล่ม หน้าที่ของเราในปัจจุบันควรที่จะได้นำสุภายิตและคำสอนต่างๆ เหล่านี้มา ประพฤติปฏิบัติและนำมาเป็นแบบแผนในการดำเนินชีวิตแห่งความ เป็นจริงของเราและให้นำมาเป็นวิถีทางสำหรับการดำเนินชีวิต ต่อไปในเส้นทางของท่าน

ต่อไปนี้จะกล่าวถึงสุภาษิตบางข้อของท่านอิมามมุฮัมมัด บินอะลี อัล-ญะวาด(อ)ได้กล่าวไว้ดังนี้

สุภาษิตที่ ๑

- ☐ การประวิงเวลาสำหรับการกลับตัวนั้นคือการหลอกลวง
- ☐ การพลัดวันประกันพรุ่งเป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดความทุกข์
- ☐ การหยิ่งผยองกับอัลลอฮ์ (ซ.บ.) ย่อมนำไปสู่ความเสียหาย
- ☐ การฝืนตัวเองให้จมอยู่ในความบาปคือความรู้สึกรอดพ้นจากการวางแผนการของอัลลอฮ์ (ซ.บ.) และไม่มีใครรู้สึกรอดพ้นจากแผนการของอัลลอฮ์ (ซ.บ.) นอกจากเป็นกลุ่มชนที่ขาดทุน

สุภาษิตที่ ๒

คนที่เป็นมูอฺมินนั้นต้องการลักษณะ ๓ อย่าง คือ

1. การประทานความสำเร็จ (เตาฟีก) จากอัลลอฮ์ (ซ.บ.)
2. การชี้แนะจากตนเอง
3. ยอมรับคำตักเตือนของผู้ให้คำตักเตือน ปฏิบัติตัวให้ถูกต้อง ความคำสั่งของอัลลอฮ์ (ซ.บ.)

สุภาษิตที่ ๓

☐ ผู้รับผิดชอบต่ออัลลอฮ์ (ซ.บ.) จะสาบสูญไปจากอัลลอฮ์ (ซ.บ.) ได้อย่างไร?

☐ ผู้ถอนขอต่ออัลลอฮ์ (ซ.บ.) จะหลบหนีจากอัลลอฮ์ (ซ.บ.) ได้อย่างไร?

☐ บุคคลใดก็ตามที่หมดหวังในการขอจากผู้อื่นนอกเหนือจากอัลลอฮ์ (ซ.บ.) แล้ว อัลลอฮ์ (ซ.บ.) แล้ว อัลลอฮ์ (ซ.บ.) จะทรงรับรองเขาเอง

☐ บุคคลใดที่ทำงานโดยขาดความรู้ ความเสียหายจะเกิดขึ้นมากกว่าความถูกต้องดีงาม (21)

(21)อะอฺยานุชชีอะฮ์ หน้า ๓ หน้า ๒๔๕, ๒๔๔

สุภาษิตที่ ๔

การมีเจตนาแน่วแน่ต่ออัลลอฮ์(ซ.บ.) ด้วยหัวใจนั้น จะไปถึงยังเป้าหมายได้มากกว่าการทรมานร่างกายด้วยการปฏิบัติชะอิก

สุภาษิตที่ ๕

☐ ผู้ใดที่ผละหนีจากการต่อสู้ สิ่งที่น่ารังเกียจ (มักรูฮ์) ก็จะเข้ามาใกล้เขา

☐ ใครไม่รู้จักหัวข้อเรื่องต่างๆ หลักฐานต่าง ๆ จะทำให้เขาเหนื่อยอ่อน

□ ใครที่ปักใจเชื่อเรื่องหนึ่งเรื่องใดอย่าง ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ก่อนที่จะ
ค้นหาความจริง แน่نون
เขานำตัวเองสู่ความหายนะและบ้านปลายที่เหน็ดเหนื่อย

สุภาษิตที่ ๗

ผู้ที่มีแต่อารมณ์ใฝ่ต่ำ ย่อมจะไม่ฉลาดแคล้วจากความตกต่ำ

สุภาษิตที่ ๘

เมื่อการตัดสินใจได้ลงมา ความว่างเปล่าก็จะยังคับแคบลง

สุภาษิตที่ ๙

คนที่เป็นมूर्ธมินั้นถือว่า การเป็นมิตรกับคนคดโกง ก็เป็นความคด
โกงที่มากมายเสียแล้ว

สุภาษิตที่ ๑๐

เกียรติยศของคนที่เป็นมूर्ธมिनคือ.....

ความพอเพียงของเขาจากการพึ่งพามนุษย์

สุภาษิตที่ ๑๑

ความผิดของบุคคลที่พึงพอใจกับการกดขี่นั้นไม่อาจทำอันตรายต่อท่านได้

สุภาษิตที่ ๑๒

แน่นอน คนที่ซ่อนเร้นคำแนะนำที่ดีต่อท่านนั้นคือ

‘ศัตรู’ ผู้ซึ่งจะนำแต่ความหลงผิด

สุภาษิตที่ ๑๓

การมั่นคงต่ออัลลอฮฺ(ช.บ.)มีราคาที่แพงลิบลิ่ว และยังความสันติสุขแก่ทุกสภาพการณ์

สุภาษิตที่ ๑๔

อวัยวะทุกส่วนนั้นต้องการความหวัง และนั่นคือสิ่งที่จะถูกประทานมาโดยการตัดสินใจและการได้รับชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีในบั้นปลาย

สุภาษิตที่ ๑๕

การรักษาตัวนั้นขึ้นอยู่กับจิตความกลัว

สุภาษิตที่ ๑๖

ผู้ใดที่พึงพอใจกับพี่น้องของตนด้วยเจตนาอันดีงามก็จะไม่พึงพอใจในอันที่จะได้รับสิ่งของใด ๆ จากเขา

สุภาษิตที่ ๑๗

กาลเวลาจะเปิดเผยแก่ท่านซึ่งเรื่องราวที่ซ่อนเร้น(22)

สุภาษิตที่ ๑๘

บุคคลใดทำประโยชน์ให้แก่พี่น้องในวิถีทางของอัลลอฮฺ(ซ.บ.)เขาจะได้รับบ้านหนึ่งหลังในสวนสวรรค์(23)

สุภาษิตที่ ๑๙

หลักสามประการอันจะทำให้ปวงบ่าวบรลลุซึ่งความโปรดปรานของอัลลอฮฺ(ซ.บ.)ได้นั้นคือ

- ☐ การขอรักยัโทษอันมากมาย
- ☐ ความมีใจอ่อนโยนต่อคนข้างเคียง
- ☐ การบริจาคทานมากมาย (24)

(22) บิฮารุ้ลอันวาร เล่ม ๑๗ หน้า ๒๑๔

(23) ตารีกบัมดาด เล่ม ๓ หน้า ๕๕

(24) อัล-ฟุศลุ้ลมุฮิมมะฮฺ หน้า ๒๖๐-๒๖๑

สุภาษิตที่ ๒๐

สำหรับอัลลอฮฺ(ซ.บ.)นั้นมีบรรดาปวงบ่าวที่พระองค์ทรงประทาน
ความโปรดปรานให้แก่พวกเขาโดยเฉพาะอยู่เป็นเนืองนิตย์ ดังนั้น
พวกเขาไม่เคยหยุดยั้งการเสียสละ เพราะถ้าหากพวกเขาหยุดซึ่งการ
เสียสละแล้วไซ้ อัลลอฮฺ(ซ.บ.)จะทรงถอดถอนความโปรดปราน
อันนั้นออกจากพวกเขาแล้วจะเปลี่ยนผันไปสู่บุคคลอื่น

สุภาษิตที่ ๒๑

ความโปรดปรานของอัลลอฮฺ(ซ.บ.)ที่มีต่อบุคคลหนึ่ง ๆ นั้นจะไม่
ถือเป็นเรื่องใหญ่ นอกเสียจากว่า ความจำเป็นทั้งหลายมนุษย์ที่มีต่อ
เขามีความจำเป็นอันยิ่งใหญ่ เพราะถ้าหากบุคคลใดมิได้นำพากับ
เครื่องบริโภคนั้น ก็แสดงว่าความโปรดปรานอันนั้นก็เป็สิ่ง
สูญสลาย

สุภาษิตที่ ๒๒

เจ้าของความดีนั้นจำเป็นจะต้องกระทำความดียิ่งกว่าผู้เป็นเจ้าของ
ความต้องการ เพราะว่าสำหรับพวกเขาจะได้รับรางวัลจะได้รับ
เกียรติ และจะได้รับการยกย่อง เพราะฉะนั้นบุคคลใดที่ประกอบคุณ
งามความดีก็จำเป็นจะต้องเริ่มที่ตัวเองก่อน

สุภาษิตที่ ๒๓

- ☐ ความละเอียดคือเครื่องประดับสำหรับคนจน
- ☐ การขอบพระคุณคือเครื่องประดับสำหรับคนที่ได้รับการ

ทดสอบ

- ☐ การถ่อมตนเป็นเครื่องประดับสำหรับตระกูล
- ☐ การพูดจาอย่างกระฉ่างเป็นเครื่องประดับของการสนทนา
- ☐ การจดจำเป็นเครื่องประดับของการถ่ายทอด
- ☐ การไม่ถ้อยศถิอศักดิ์เป็นเครื่องประดับของความรู้
- ☐ มารยาทอันดีงามเป็นเครื่องประดับสำหรับผู้ไม่สนใจไยดีต่อ

ความเย้ายวนของโลก

- ☐ ความเป็นอยู่อย่างเสมอดั้นเสมอปลายเป็นเครื่องประดับสำหรับผู้ที่ไม่เพียงพอยู่แล้ว

สุภาษิตที่ ๒๔

คนที่สร้างความอธรรม คนที่ช่วยเหลือผู้อธรรม คนที่มีความพอใจ
กับผู้ธรรมล้วนเป็นหุ้นส่วนกัน(25)

(25) นูรูลอบศอรุ หน้า ๑๔๘

สุภาษิตที่ ๒๕

- ☐ ผู้ใดที่เห็นกิจการงานอย่างหนึ่งแล้วบังเกิดความรังเกียจเสมือนดังบุคคลที่ไม่ได้อยู่ร่วมกับกิจการงานนั้น
- ☐ ส่วนบุคคลที่ไม่ได้อยู่ร่วมในกิจการงานหนึ่ง แล้วเขาบังเกิดความพอใจต่อเรื่องนั้น ก็เสมือนดังบุคคลที่อยู่ร่วมกับเรื่องนั้น

สุภาษิตที่ ๒๖

การเปิดเผยสิ่งใดสิ่งหนึ่งก่อนที่จะดำเนินการสอบสวนให้ชัดเจนจะนำไปสู่ความเสียหาย(26)
(26) ตะฮ์ฟุลอุฎฏ หน้า ๓๓๖.

สุภาษิตที่ ๒๗

ผู้ใดยึดมั่นและไว้วางใจต่ออัลลอฮฺ(ซ.บ.) อัลลอฮฺ(ซ.บ.)จะทำให้เขาคลาดแคล้วจากความชั่วทุกประการและจะช่วยให้เขาชนะศัตรูทุกรูปแบบ ถึงแม้ว่าฟากฟ้าจะลงมาทับสนิทป่าวคนหนึ่ง และแล้วเขาคณนั้นมีความยำเกรงต่ออัลลอฮฺ(ซ.บ.)แน่นอนพระองค์จะทรงบันดาลให้เขาคลาดแคล้วจากสิ่งนั้นได้
(27) ะฟาตุลญะวาด หน้า ๓๗-๔๓

สุภาษิตที่ ๒๘

บุคคลใดไม่ตั้งความหวังกับผู้อื่นนอกเหนือจากอัลลอฮฺ(ซ.บ.)
อัลลอฮฺ(ซ.บ.)จะทรงให้การรับรองต่อเขา

สุภาษิตที่ ๒๙

- ☐ การสำรวจตนนั้นคือเกียรติยศ
- ☐ ความรู้นั้นคือทรัพย์สมบัติ
- ☐ การวางแผนคือแสงสว่าง

สุภาษิตที่ 30

ไม่มีอะไรที่ทำลายศาสนาได้มากเท่ากับการกระทำในสิ่งอูฐริ

สุภาษิตที่ 31

สารบัญแห่งโฉมหน้าของผู้ศรัทธาอยู่ที่จริยธรรมของเขา

สุภาษิตที่ 32

ผู้ใดลอกเลียนคำพูดของคนใด ก็เท่ากับเป็นบ่าวของคนนั้น
ดังนั้นถ้าหากเขาเป็นผู้ที่ใช้คำพูดที่มาจากอัลลอฮฺ(ซ.บ.)ก็เท่ากับเขา
เป็นบ่าวของอัลลอฮฺ(ซ.บ.) แต่ถ้าหากเขาใช้คำพูดที่มาจากปลายลิ้น
ของอิบลิซก็เท่ากับเขาเป็นบ่าวของอิบลิซ (28)

(28) ตะฮ์ฟุลอูกุล หน้า 336

ถกปัญหาทางวิชาการจากแหล่งความรู้อันอมตะของอิมามที่ ๕

เรื่องราวต่างๆ ที่ได้ประสบกับบรรดาอิมามแต่ละคนนั้นมีทั้งความ
รุนแรงและนุ่มนวล ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความแตกต่างของวิถีชีวิตแห่ง
บรรดาผู้ปกครองในแต่ละยุคแต่ละสมัย

สำหรับท่านอิมามมุซา กาชิม(อ)นั้นได้ใช้ชีวิตของท่าน(อ)ช่วงหนึ่ง
อยู่ในคุกของค่อลีฟะฮฺฮารูน อัรรอชีด และท่านอิมามริฎอ(อ)
นั้นได้กลายเป็นรัชทายาทของค่อลีฟะฮฺมะฮ์มูน

ในขณะที่วิถีทางการดำเนินชีวิตของบรรดาผู้ปกครองมีความ
แตกต่างกันนั้น วิถีชีวิตของประชาชนก็มีความแตกต่างกันไปด้วย
เช่นเดียวกัน เนื้อหาสาระของคำถามและการให้ทัศนะในด้านต่างๆ
ที่เกิดขึ้นกับบรรดาอิมามแต่ละท่านก็ล้วนแต่มีความแตกต่างไปด้วย
สำหรับท่านอิมามศอดิก(อ)นั้นได้ประจักษ์กระแสคลื่นของการ
ปฏิเสศพระผู้เป็นเจ้าอย่างรุนแรง แต่ท่านอิมาม(อ)ก็ได้ใช้หลักการ
ตอบโต้จนได้รับความสำเร็จ จนถึงกับว่าบุคคลเหล่านั้นได้
ร่วมกันมาหาท่านอย่างเปิดเผยครั้งแล้วครั้งเล่า ซึ่งท่าน(อ)ได้ทำ
หน้าที่เป็นผู้ชี้แนะให้แก่พวกเขา

ท่าน(อ) มอบหมายให้ท่านมุฟฏ็ออล บินอุมร์ ลูกศิษย์คนหนึ่งของ
ท่านเป็นผู้อธิบายในสาขาวิชาเตฮอีค

จนกระทั่งบรรดานักปราชญ์ต่างก็ได้รับความรู้ ตั้งแต่นั้นจนถึงยุค
ปัจจุบันด้วยการมุ่งมั่นและให้ความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง
ท่านอิมามริฎอ(อ)นั้น ได้ทำหน้าที่โต้แย้งปัญหาศาสนากับบรรดา
นักปราชญ์ของศาสนาต่างๆ และเจ้าของลัทธินิกายต่างๆ อย่าง
มากมายจนกระทั่งพวกเขาบางคนได้ให้การยอมรับต่อหลัก
สัจธรรม และยอมรับนับถือศาสนาอิสลาม ซึ่งในบทที่ผ่านมาเราได้
นำเรื่องราวต่าง ๆ เหล่านั้นบางประการมาเสนอให้ท่าน(อ)ผ่านไป
แล้ว

สำหรับท่านอิมามญะวาด(อ)นั้น ท่าน(อ)ได้มีบทบาทอีกด้านหนึ่ง
นั่นคือพวกพ้องของคอลีฟะฮ์ในราชวงศ์อับบาซียะฮ์ได้ให้การยก
ย่องสถานภาพของท่าน(อ) ทั้งนี้ได้มีการแต่งงานระหว่าง
ท่าน(อ)กับบุตรสาวของมะฮ์มูนอีกด้วย ขณะเดียวกันปรากฏว่า
บรรดานักปราชญ์และผู้ทำหน้าที่ควบคุมงานการปกครองในสมัย
นั้นมีความอิฉาริยะหาท่าน(อ) ในขณะที่อายุของท่าน(อ)ยังอยู่ในวัย
เยาว์

คนทั้งหลายต่างรวมตัวกันมาแสดงทัศนะโต้แย้งทางวิชาการรับท่าน
(อ)ในปัญหาวิชาฟิเกฮ์

วิชาฮะดีษ และอื่นๆ โดยมุ่งหวังที่จะให้ท่าน(อ)ประสบกับความ
ยุ่งยากในการโต้ตอบ เพื่อที่จะให้กษัตริย์มะฮ์มูนและบรรดา
ชาวเมืองถอดถอนท่านออกไปเสียจากตำแหน่ง

และเพื่อที่จะทำให้บรรดามุสลิมไม่มั่นใจในความรู้ของท่านอีกด้วย
คนเหล่านั้นต่างพบกับความผิดหวัง เพราะว่าท่านอิมามญะวาด(อ)
สามารถผ่านพ้นการทดสอบเหล่านี้ได้อย่างน่าภาคภูมิใจ การให้
ทัศนะในด้านต่าง ๆ ของท่าน(อ)จึงยังคงอยู่เป็นเรื่องราวสืบ
ต่อมาเป็นเวลานานหลายศตวรรษ และเป็นความประทับใจในการที่
จะหยิบยกนำเรื่องราวเหล่านั้นมากล่าวถึงในที่ชุมนุมอยู่ตลอดเวลา
ในบทนี้เราจะขอนำเรื่องราวบางส่วนเกี่ยวกับการโต้แย้งทางวิชาการ
ในด้านต่างๆ ของอิมามญะวาด(อ)

อิมามที่ ๕ ถกปัญหาฟิสิกส์กับยะฮยา บินอัคษัม

เมื่อคอลีฟะฮ์มุฮัมมัด ได้แสดงความมั่นใจในการจัดแต่งงาน
ท่านอะบูญะฮ์รีร มุฮัมมัด บินอะลี ริฎอ(อ)กับอุมมุลฟิฎล บุตรสาว
ของตนนั้นบรรดาสมาชิกในตระกูลของมุฮัมมัดต่างได้มา
รวมตัวกันคัดค้านแล้วกล่าวว่า

“ข้าแต่ท่านอะมีรุลมุอ์มินีน เราขอแสดงความเห็นต่อท่านว่า ท่าน
กำลังกระทำการล่วงเกินในกิจการบางอย่างที่พวกเราเป็นเจ้าของอยู่
ท่านกำลังถอดถอนเกียรติยศที่เราได้สวมใส่มั่นอยู่ใน
ขณะที่ท่านเองก็ทราบดีอยู่แล้วถึงเรื่องราวที่มีอยู่ระหว่างเรากับพวก
ที่อยู่ในตระกูลของอะลีมาตั้งแต่เดิม ”

ค่อลีพะฮุมะฮ์มูนได้กล่าวว่า

“พวกท่านทั้งหลายจงระงับอารมณ์ไว้เถิด ขอสาบานต่อพระนามของอัลลอฮฺ แน่แน่นอนข้าจะทำให้คนใดคนหนึ่งในหมู่พวกท่านยอมรับเรื่องนี้”

พวกเขา กล่าวว่า

“ข้าแต่เอามีรุลมุฮัมมีน ท่านจะทำการจัดแต่งงานบุตรสาวของท่านผู้เป็นแก้วตาดวงใจของท่านให้กับเด็กผู้ชายที่ไม่มีความรู้ใดๆในศาสนาของอัลลอฮฺ(ช.บ.)และไม่รู้ในสิ่งสละล้า-สิ่งฮะรอม และไม่รู้ทั้งในเรื่องฟิรฎ์เรื่องซุนนะฮฺ(ขณะนั้นท่านอะบูญะฮ์ฮะมีนมีอายุเพียง ๕ ขวบ) ท่านน่าจะอดทนสักนิดเพื่อให้เขาฝึกฝนในด้านมารยาทและอ่านอัล-กุรอาน และให้เขารู้จักในสิ่งสละล้าและสิ่งฮะรอมเสียก่อน”

ค่อลีพะฮุมะฮ์มูนได้กล่าวว่า

“แท้จริงเรามีความรู้ความเข้าใจในด้านศาสนบัญญัติมากกว่าพวกท่าน เรามีความรู้ในเรื่องเกี่ยวกับอัลลอฮฺ(ช.บ.) เกี่ยวกับศาสนทูตเกี่ยวกับซุนนะฮฺ และบทบัญญัติต่าง ๆ เขาอ่านพระคัมภีร์ของอัลลอฮฺ(ช.บ.)ได้ดีกว่าพวกท่าน เรามีความเชี่ยวชาญอย่างยิ่งในเรื่องของโองการต่างๆ อันชัดแจ้ง

และโองการต่าง ๆ ที่มีความหมายเป็นนัย โองการต่าง ๆ ที่มายกเล็ก
และที่ถูกยกเล็ก โองการต่างๆ ที่มีความหมายอย่างเปิดเผยและที่มี
ความหมายอย่างซ่อนเร้น โองการต่างๆ ที่มีความหมายเฉพาะ
และที่มีความหมายครอบคลุมทั่วไป โองการที่มีความหมายตรงตาม
ตัวอักษรและโองการที่มีความหมายซ่อนอยู่ภายใต้ตัวอักษรหนึ่ง
ดังนั้นขอให้พวกท่านซักถามเขาได้ ซึ่งถ้าหากเรื่องราว
ทั้งหมดเป็นไปเสมือนอย่างที่พวกท่านได้กล่าว ข้าก็จะยอมรับฟัง
ความเห็นของพวกท่าน แต่ถ้าหากเรื่องราวเป็นไปตามที่ข้าได้กล่าว
นั้นแสดงว่าข้ารู้ดีว่าชายคนนั้นข่มขู่ขัดแย้งต่อพวกท่าน ”
คนเหล่านั้นได้ออกจากที่ชุมนุมต่อหน้ามะฮ์มูน แล้วส่งคนไปหา
ยะสุยา บินอักษัม ซึ่งในขณะนั้นมีตำแหน่งเป็นหัวหน้าผู้พิพากษา
พวกเขาได้นำเรื่องมาอุทธรณ์และมอบของกำนัลให้แก่เขา
จำนวนหนึ่งเพื่อให้เขาได้เตรียมคำถามในปัญหาฟิกฮฺ(ศาสนบัญญัติ)
ที่ท่านอะบูญะฮ์ฟัร(อิมามญะฮ์ล)ไม่รู้คำตอบ
แล้วคนเหล่านั้นก็ได้นำยะสุยา บินอักษัมเข้ามาในที่ประชุม และ
ท่านอะบูญะฮ์ฟัร(อ)ก็ได้
เข้ามาด้วย เขาเหล่านั้นกล่าวว่า
“ โอ้ ท่านอะมีรุลมุอ์มินีน นี่คือนักพิพากษา ขอให้ท่าน
อนุญาต เพื่อเขาจะได้ซักถามเถิด ”
มะฮ์มูนกล่าวว่า

“โอ้ยะสุยาเอ๋ย จงถามอะบุญะอุพฺร ในปัญหาเกี่ยวกับวิชาฟิสิกส์เถิด เพื่อที่ท่านจะได้พิจารณาคว้าวิชาฟิสิกส์ของเราเป็นอย่างไร ?”

ยะสุยา กล่าวว่

“โอ้ ท่านอะบุญะอุพฺร ขอให้อัลลอฮฺ(ซ.บ.)ประทานความดีงามแก่ท่านเถิด ท่านมีทักษะอย่างไรบ้างในเรื่องที่ผู้ครองเอียะสุรอมฆ่าสัตว์ โดยการค้า”

ท่านอะบุญะอุพฺร(อ)กล่าวว่า

“เขาได้ฆ่าสัตว์นั้นในดินแดนที่อนุญาต ให้ฆ่าหรือต้องห้าม เป็น ผู้รู้ว่าการกระทำนั้นผิดหรือว่าไม่รู้ เขาตั้งใจหรือว่าทำแบบผิดพลาด เป็นทาส หรือเป็นอิสรชน เป็นเด็กหรือเป็นผู้ใหญ่ ถูกทำให้ตาย ในทันทีหรือถูกฆ่าจนตาย เป็นสัตว์ประเภทนกหรือมิใช่ ถ้าเป็น ประเภทนกเป็นลูกนกหรือเป็นนกตัวใหญ่แล้ว เป็นนกที่อาศัยอยู่กับ ที่หรือถูกขังไว้ในกรงของมันในยามกลางคืนหรือในยามกลางวัน อย่างเปิดเผย เขาครองเอียะสุรอมฮัจญ์หรืออุมเราะฮฺ”

ยะสุยาถึงกับชะงักงันจนไม่สามารถปิดบังความรู้สึกต่อคนใดในที่ ประชุมได้ ประชาชนทั้งหลายต่างมีความประทับใจอย่างคาดคิดไม่ ถึงกับคำตอบของท่านอะบุญะอุพฺร(อ)

คอลีฟะฮุมมะอ์มูนได้กล่าวว่า

“โอ้ท่านอะบุญะอุพฺร โปรดกล่าวคำปราศรัยด้วยเถิด”

ท่าน(อ)ได้กล่าวว่า

“ได้ซี ท่านจะมีรูปมูมินีน ”

แล้วท่าน(อ)ได้กล่าวสรรเสริญต่ออัลลอฮฺ(ซ.บ.)เป็นการเริ่มต้นคำ
ปราศรัยจบ

ครั้งเมื่อประชาชนส่วนมากพากย์โยกย้ายกลับไปข้างแล้วค่อลีฟะฮฺ
มะอฺมูนได้กล่าวว่า

“โอ้ ท่านอะบูญะฮ์ฟูร ถ้าท่านเห็นด้วยสักประการหนึ่งก็ได้โปรด
แนะนำให้เราได้ในสิ่งที่จำเป็นเกี่ยวกับประเด็นต่าง ๆ เหล่านั้นที่มี
อยู่ในเรื่องการฆ่าสัตว์โดยการฆ่า?”

ท่านอิมามญะวาด(อ)ได้กล่าวว่า

“ได้ซี ผู้ครองเฮียะสุรอนั้นหากเขาฆ่าสัตว์โดยการล่านอก
บริเวณเขต ‘ฮะรอม’ แล้วสัตว์นั้นเป็นนกที่โตแล้ว หน้าที่ของผู้
ล่าจะต้องชดใช้แพะหรือแกะหนึ่งตัว แต่ถ้าหากเหตุเกิดในบริเวณ
เขต ‘ฮะรอม’ เขาจะต้องชดใช้เป็นสองเท่า
ถ้าหากสัตว์ที่ถูกฆ่าตายเป็นลูกอ่อนนอกเขตบริเวณ ‘ฮะรอม’
ชดใช้ด้วยลูกแกะที่ย่านมแล้ว แต่ไม่จำเป็นต้องตีราคา เพราะไม่ได้
เกิดเหตุในบริเวณเขต ‘ฮะรอม’ แต่หากสัตว์ตัวนั้นถูกฆ่า
ในบริเวณเขต ‘ฮะรอม’

เขาจะต้องชดใช้ด้วยลูกแกะที่หน่านมแล้วพร้อมกับชดใช้ด้วยราคา
ของลูกอ่อนตัวนั้น

หากสัตว์ที่ถูกฆ่าเป็นสัตว์ป่า กล่าวคือถ้าเป็นจำพวกลาป่า เขาจะต้อง
ชดใช้ด้วยวัวหนึ่งตัว

และถ้าหากเป็นสัตว์จำพวกอูฐ เขาจะต้องชดใช้ด้วยลูกอูฐประเภท
บุดนะสุหนึ่งตัว ครั้นหากไม่มีความสามารถ ก็ให้บริจจาคอาหารแก่
คนยากจน ๖๐ คน หากไม่มีความสามารถอีก ก็ให้ถือศีลอด ๑๘
วัน แต่ถ้าสัตว์ที่ถูกฆ่าเป็นวัวป่า เขาจะต้องชดใช้ด้วยวัว ๑ ตัว ครั้น
ถ้าหากไม่มีความสามารถก็ให้บริจจาคอาหารแก่คนยากจน ๓๐ คน
หากไม่มีความสามารถอีกก็ให้ถือศีลอด ๕ วัน หากสัตว์ที่ถูกฆ่า
เป็นกวาง เขาจะต้องชดใช้ด้วยแพะ ๑ ตัว หากไม่มีความสามารถก็
จะต้องบริจจาคอาหารแก่คนยากจน ๑๐ คน หากไม่มีความสามารถก็
ต้องถือศีลอด ๓ วัน

และถ้าหากกระทำเหล่านี้เกิดขึ้นบริเวณเขต ‘สระร้อม’

เขาจะต้องชดใช้เป็น ๒ เท่า โดยการเชือดพลีชีพมอบแด่อัลกะอะบะฮ์
ตามหลักการที่เป็นวาญิบ ถ้าหากอยู่ในเทศกาลฮัจญ์ก็ให้เชือดในวัน
อีด ถ้าหากอยู่ในช่วงการทำอุมเราะฮ์ก็ให้เชือดในมัสกัอะฮ์บริเวณ
สถานอัล-กะบะฮ์และจะต้องบริจจาคเท่ากับราคาของสัตว์ตัวนั้น

จนกระทั่งได้จำนวนครบเป็นสองเท่า และทำนองเดียวกันถ้าหากได้
ฆ่าสัตว์จำพวกกระต่ายหรือสุนัขจิ้งจอก

เขาจะต้องชดใช้ด้วยแพะ ๑ ตัว และจะบริจาคเงินในจำนวน
เท่ากับราคาของแพะตัวนั้น และถ้าหากสัตว์ที่ถูกฆ่าเป็นนกพิรายที่
อยู่ประจำบริเวณบัยตุลฮะรอม

เขาจะต้องชดใช้ด้วยการบริจาคเงินจำนวน ๑ คิรฮัม และอีก ๑ คิรฮัม
นั้นให้เขาซื้ออาหารสำหรับนกพิราบในบริเวณบัยตุลฮะรอม แต่ถ้า
เป็นลูกอ่อน ก็ให้ชดใช้เพียงครึ่งคิรฮัม ถ้ายังเป็นไขก็ให้ชดใช้

๑ ใน ๔ คิรฮัม แต่ในทุกประการเหล่านี้ผู้กระทำคือ
ผู้ครองเอียะฮุรอมกระทำไปด้วยความไม่รู้หรือพลั้งพลาดก็ไม่ต้อง
รับผิดชอบแต่ประการใด เว้นแต่ในกรณีของการล่า เพราะในกรณีนี้
จำเป็นจะต้องชดใช้ ไม่ว่ากระทำไปโดยโง่เขลา หรือมีความรู้ก็
ตาม ไม่ว่าจะด้วยความพลั้งพลาดหรือโดยเจตนา และทุกประการ
เหล่านี้หากกระทำขึ้นโดยผู้เป็นทาสหน้าที่การชดใช้จะต้องตกแก่ผู้
เป็นนาย จูจดังว่าผู้เป็นนายนั้นเองที่กระทำความผิด และทุกประการ
เหล่านี้หากกระทำขึ้นโดยผู้เยาว์ที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะบังคับทางศาสนาก็
ไม่จำเป็นต้องรับผิดชอบแต่ประการใด หากว่าเขากระทำชำเ็นตาย
ก็เท่ากับเป็นผู้ที่ต้องได้รับโทษจากอัลลอฮฺ(ช.บ.) ถ้าหากเขาเป็นผู้
แนะนำให้ทำการล่าในขณะที่เขาครองเอียะฮุรอม

แล้วสัตว์ที่ถูกถ่มน้ำทิ้งถูกฆ่าตายเขาจำเป็นต้องชดใช้ค่าเสียหาย และความบาปอันนี้จะต้องติดตัวเขาไปจนถึงวันปรโลก แต่ถ้ามีความเสียใจในสิ่งที่ได้กระทำลงไปแล้ว หลังจากได้ชดใช้ค่าเสียหาย เขาจะไม่ต้องรับโทษในวันปรโลกอีกและถ้าหากการกระทำเหล่านี้เกิดขึ้นในยามกลางคืน หรือโดยการบังคับที่พลั้งพลาด ก็ไม่ต้องรับผิดชอบแต่ประการใด เว้นแต่เขาตั้งใจจะทำการล่า กล่าวคือ ถ้าหากเขาทำการล่าในยามกลางวันหรือกลางคืนเขาจะต้องชดใช้ค่าเสียหายอันนั้น

สำหรับผู้ครองเอียะสุรอมเพื่อทำฮัจญ์จะต้องชดใช้ค่าเสียหายให้เสร็จสิ้นที่มักกะฮ์”

คอลีฟะฮุมมะฮ์มุณได้สั่งให้บันทึกข้อความเหล่านี้จากท่านอะบูญะฮ์ฟัร(อ)หลังจากนั้นก็ได้

หันหน้าไปยังบรรดาเครือญาติที่ปฏิเสธพิธีการแต่งงานที่เขาจะจัดขึ้น พลังกล่าวว่า

“ในหมู่พวกท่านยังจะมีใครสามารถตอบได้อย่างนี้กระนั้นหรือ ?”
คนเหล่านั้นกล่าวว่า

“ไม่มี ขอสาบานด้วยพระนามของอัลลอฮ์ โอ้ท่านอะมีรุลมุอ์มินีน หัวหน้าผู้พิพากษาที่ไม่มีความสามารถด้วย ท่านมีความรู้มากกว่าเรา”

ค่อลิพะฮุมะฮ์มุนได้กล่าวว่า

“โอ้ท่านทั้งหลาย.....

พวกท่านไม่รู้หรือว่า ท่านศาสนทูตแห่งอัลลอฮฺ(ศ)ได้ยอมรับการให้สัตยาบันของฮะซันและฮุเซนในขณะที่คนทั้งสองยังเป็นเด็ก แต่ไม่เคยยอมรับการให้สัตยาบันของบุคคลอื่นในขณะที่ยังเป็นเด็กเล็กๆ อยู่เลย?”

พวกท่านไม่รู้ดอกหรือว่า บรรพบุรุษของพวกเขาคืออะลีนั้น ศรัทธาต่อท่านศาสนทูตแห่งอัลลอฮฺ(ศ)ในขณะที่มีอายุเพียง ๕ ปีเท่านั้น ซึ่งอัลลอฮฺ(ซ.บ.)และศาสนทูตของพระองค์ได้ให้การยอมรับต่อความศรัทธาของเขาในขณะที่ไม่เคยให้การยอมรับความศรัทธาจากเด็กเล็กๆ คนอื่น

และท่านศาสนทูตแห่งอัลลอฮฺ(ศ)ไม่เคยเรียกร้องเชิญชวนสู่ศาสนาแก่เด็กเล็กๆ คนใดนอกเหนือจากเขา ?

พวกท่านไม่รู้ดอกหรือว่า พวกอะฮ์ลุลบัยอันเชื้อสายของคนหนึ่งนั้น จะต้องสืบทอดซึ่งกันและกัน คนรุ่นหลังในหมู่พวกเขาจะต้องดำเนินชีวิตไปตามแนวทางของคนรุ่นแรก?”

ต่อจากนั้นท่านอิมามญะวาด(อ)ได้ถามยะฮฺยาว่า

“โอ้ท่านอะบูมุฮัมมัด ท่านจะกล่าวอย่างไรบ้างเกี่ยวกับเรื่องของ
ผู้ชายคนหนึ่งที่ว่าในยามเช้าสตรีผู้นั่งอยู่ในฐานะเป็นที่ต้องห้าม
สำหรับเขาแต่ในยามตอนเที่ยงนางมีฐานะเป็นที่อนุญาต
สำหรับเขาแต่ในยามกลางวันนางเป็นที่ต้องห้ามสำหรับเขา หลังจาก
นั้นในยามตอนบ่ายนางเป็นที่อนุญาตสำหรับเขา ต่อจากนั้นในเวลา
ตอนเย็นนางเป็นที่ต้องห้ามสำหรับเขา หลังจากนั้นในยามหัวค่ำนาง
เป็นอนุญาตสำหรับเขา จากนั้นในยามกลางคืนนางเป็นที่ต้องห้าม
สำหรับเขา ต่อมาในยามรุ่งอรุณนางเป็นที่อนุญาตสำหรับเขา
ต่อจากนั้นในยามก่อนเที่ยงนางกลับไปเป็นที่ต้องห้ามสำหรับ
เขา หลังจากนั้นในยามกลางวันนางเป็นที่อนุญาตสำหรับเขา ”
ปรากฏว่ายะฮฺยาและบรรดาผู้รู้ในวิชาฟิกฮ์ถึงกับตะลึง เฝียบเหมือน
คนใบ้

ค่อลีฟะฮฺมุฮัมมัดได้กล่าวว่า

“โอ้ท่านอะบูญะฮฺร ขอให้อัลลอฮฺ(ซ.บ.)ทรงประทานเกียรติ
ให้แก่ท่านในเรื่องนี้โปรดให้ความรู้แก่พวกเราด้วยเถิด ”

ท่านอิมามญะวาด(อ)กล่าวว่า

“ชายผู้นี้หมายถึงคนที่มองไปยังหญิงผู้เป็นทาสในขณะที่ยังไม่ได้
เป็นท่อนุญาตสำหรับเขา

ครั้นเมื่อเขาซื้อนางมาแล้ว นางก็ได้เป็นท่อนุญาต เมื่อเขาปล่อยนาง
ให้เป็นไทนางก็เป็นที่ต้องห้าม

ครั้นต่อมาถ้าเขาแต่งงานกับนาง นางก็จะเป็นท่อนุญาตแก่เขา ครั้น

เมื่อเขาทำการชิฮาร (การกล่าวว่า ทวารหนักของภรรยาเหมือนกับ
ของมารดาของนาง) กับนาง นางก็จะตกเป็นที่ต้องห้ามแก่เขา ครั้น

เมื่อเขาทำการชดใช้(กัฟฟาระฮฺ)แก่การชิฮาร นางก็จะเป็นที่

อนุญาตแก่เขา หลังจากนั้นเขาหย่ากับนางอีกครั้ง นางก็จะเป็น

ที่ต้องห้ามสำหรับเขา ต่อมาถ้าเขาคืนดีกับนาง นางก็จะเป็นที่

อนุญาตสำหรับเขา ครั้นถ้าเขาตกจากศาสนาอิสลาม นางก็จะเป็นที่

ต้องห้ามแก่เขา ครั้นถ้าเขาขอภัยโทษและกลับเข้าสู่ศาสนาอิสลาม

นางก็จะเป็นท่อนุญาตสำหรับเขาด้วยการนิกาฮฺครั้งแรก

เช่นเดียวกับที่ท่านศาสนทูตแห่งอัลลอฮฺได้ทำการนิกาฮฺท่านหญิง

ซัยหนับกับอะบูลออาศ บินรอบิอฺ ตามหลักการนิกาฮฺครั้งแรก” (๑)

(๑) ตะฮ์ฟุลอุกูล หน้า ๓๓๕.

อิมามที่ ๘ ถกปัญหาคิลาฟิยะฮ์กับยะซุยา บินอักษัมและพรรคพวก

มีรายงานว่าค่อลีพะฮะฮ์มุนั้น หลังจากที่ทำพิธีแต่งงานบุตรสาวของตน คือ อุมมุลฟฏุล

เสร็จแล้วก็นั่งอยู่ในที่ประชุม โดยมีท่านอะบูญะฮ์ฟูร(อ) ยะซุยา บินอักษัมและบรรดานักปราชญ์จำนวนมากกลุ่มหนึ่ง

ยะซุยา บินอักษัม ได้กล่าวกับท่านอะบูญะฮ์ฟูร(อ)ว่า

“โอ้บุตรของท่านศาสนทูตแห่งอัลลอฮ์ ท่านจะมีคำพูดอย่างไรบ้างเกี่ยวกับเรื่องราวที่บอกเล่ากันมาว่า ครั้งหนึ่งมะลาอิกะฮ์ญิบรออีล(อ)ได้เสด็จลงมาหาท่านศาสนทูตแห่งอัลลอฮ์(ศ)แล้วกล่าวว่า

“โอ้มุฮัมมัด แท้จริงอัลลอฮ์(ซ.บ.)ฝากสลามมายังท่าน แล้วฝากคำพูดมายังท่านด้วยว่าโปรดถาม ‘อะบูบักร’ ด้วยเถิดว่าเขาพอใจกับฉันหรือไม่ เพราะแท้จริงแล้วฉันเป็นผู้พอใจต่อเขา?”

ท่านอะบูญะฮ์ฟูร(อ)ได้กล่าวว่า

“ฉันมิได้ปฏิเสธในเกียรติยศของ ‘อะบูบักร’ แต่สำหรับเจ้าของเรื่องเล่าอันนี้จำเป็นจะต้อง

ขอหยิบยกตัวอย่างรายงานสะตึษที่ท่านศาสนทูตแห่งอัลลอฮฺ(ศ)
กล่าวไว้ในเทศกาลฮัจญ์ออาลาเพื่อเป็นอุทาหรณ์ที่ว่า

“แน่นอนที่สุดได้มีคนกล่าวเท็จให้แก่ฉันมากมาย และหลังจาก
ฉันไปแล้ว ก็จะมีเพิ่มขึ้นอีกมากมาย ดังนั้นผู้ใดที่กล่าวเท็จต่อฉัน
โดยเจตนา ก็ขอให้เตรียมที่นั่งสำหรับตนไว้ในไฟนรก ครั้นถ้า
หากมีคำพูดของฉัน(สะตึษ) บทหนึ่งมายังพวกท่าน พวกท่านก็จงนำ
มันไปพิสูจน์กับพระคัมภีร์ของอัลลอฮฺ(ซ.บ.)และซุนนะฮฺของฉัน
ถ้าคำพูดอันนั้นสอดคล้องกับพระคัมภีร์ของอัลลอฮฺ(ซ.บ.)
และซุนนะฮฺของฉันก็ขอให้พวกท่านยึดถือไว้ แต่ถ้าหากคำพูดนั้น
ขัดแย้งกับพระคัมภีร์ของอัลลอฮฺ(ซ.บ.) และซุนนะฮฺของฉัน
พวกท่านก็จงอย่าได้ยึดถือมันเลย”

อีกทั้งคำบอกเล่าในเรื่องนี้มิได้สอดคล้องกับพระคัมภีร์ของอัลลอฮฺ
(ซ.บ.)ดังที่พระองค์ทรงมีโอองการไว้ว่า

“และแน่นอนที่สุด เราได้สร้างมนุษย์ขึ้นมา
และเรารู้ในสิ่งที่กระซิบกระซาบอยู่ในใจของเขา
และเราใกล้ชิดกับเขายิ่งกว่าเส้นเลือดฝอยที่คอหอย”

(บทก็อฟ: 16)

เป็นไปได้อย่างไรที่อัลลอฮฺ(ซ.บ. จะไม่รู้ว่ ‘อะบูบักร’ พอใจหรือไม่พอใจต่อพระองค์ จนถึงกับต้องถามเกี่ยวกับสิ่งเร้นลับอันนั้น? เรื่องนี้เป็นไปไม่ได้โดยสติปัญญา”

หลังจากนั้น ยะฮฺยา บินอักษัม ได้กล่าวอีกว่า

“มีรายงานบทหนึ่งว่า :

อุปมาของอะบูบักรุกับอุมร์ในหน้าแผ่นดินนั้น มีฐานะเสมอเหมือนกับญิบรออีลและมิกออีลในชั้นฟ้า”

ท่านอิมามญะวาด(อ) กล่าวว่า

“นี่ก็อีกเช่นกันที่จำเป็นจะต้องพิจารณา เพราะว่าญิบรออีลและมิกออีลนั้น เป็นมะลาอิกะฮฺผู้ใกล้ชิดสำหรับอัลลอฮฺ(ซ.บ.) ทั้งสององค์จะไม่ละเมิดต่ออัลลอฮฺ(ซ.บ.)เลย และจะไม่ฝ่าฝืนคำสั่ง แม้แต่เสี้ยววินาทีเดียวแต่สำหรับคนทั้งสองนั้นเคยตั้งภาคีต่ออัลลอฮฺ(ซ.บ.)มาก่อน ถึงแม้ว่าจะรับอิสลามภายหลังจากนั้นก็ตาม วันเวลาอันยาวนานของบุคคลทั้งสองคือช่วงเวลาแห่งการตั้งภาคีต่ออัลลอฮฺ(ซ.บ.)

จึงเป็นไม่ได้ที่จะเปรียบเทียบว่าคนทั้งสองเสมอเสมือนกับมะลาอิกะฮ์สององค์นั้น ”

ยะฮูยา กล่าวอีกว่า

“มีรายงานอีกบทหนึ่งระบุว่า :
บุคคลทั้งสองเป็นประมุขสูงสุดของบรรดาคนชราสำหรับชาวสวรรค์
ในข้อนี้ท่านจะว่าอย่างไร ?”

อิมามญะวาด(อ)กล่าวว่า

“เรื่องนี้ก็เป็นไปไม่ได้เช่นกัน เพราะว่าบรรดาชาวสวรรค์นั้น
ล้วนเป็นคนหนุ่มทั้งหมด ในบรรดาคนเหล่านั้นไม่มีคนชราเลย
รายงานเหล่านี้คือสิ่งที่พวกลูกหลานของอุมัยยะฮ์แต่งขึ้นมาเอง
เพื่อให้ได้เรื่องราวที่ตรงข้ามกับคำพูดของท่านศาสนทูตแห่งอัลลอฮ์
(ศ) ที่ได้กล่าวไว้ในเรื่องของท่านอะฮ์มัดและท่านสุเซน(อ) ว่าบุคคล
ทั้งสองนั้นเป็นหัวหน้าของชายหนุ่มชาวสวรรค์”

ยะฮูยา บินอัคษัม ได้กล่าวอีกว่า

“มีรายงานบทหนึ่งกล่าวว่า :
แท้จริงท่านอุมัร บินค็อฏฏอบนั้นอยู่ในฐานะเป็นดวงประทีป
สำหรับชาวสวรรค์”

ท่านอิมามญะวาด(อ)กล่าวว่า

“นี่ก็คือเรื่องที่เป็นไปไม่ได้อีกเช่นกัน เพราะในสวนสวรรค์นั้นมีบรรดามะลาอิกะฮ์ที่ใกล้ชิดกับอัลลอฮ์(ซ.บ.) มีท่านนบีอาดัม ท่านนบีมุฮัมมัด และบรรดานบีตลอดทั้งบรรดาศาสนทูต ทั้งหมด สวนสวรรค์ไม่มีรัศมีสว่างไสวด้วยกับรัศมีของบุคคลเหล่านั้นเลย นอกเสียจากด้วยรัศมีของอุมร์เท่านั้นหรือ?”

ยะซุยา ได้กล่าวอีกว่า

“มีรายงานบทหนึ่งกล่าวว่า :

“แท้จริงท่านหญิงชะกินะฮ์มีวาทศิลป์เช่นเดียวกับวาทศิลป์ของอุมร์”

ท่านอิมามญะวาด(อ)กล่าวว่า

“ฉันมิได้ปฏิเสธเกียรติยศของท่านอุมร์ แต่ทว่าท่านอะบูบักร์นั้นย่อมมีเกียรติเหนือกว่าท่านอุมร์ แต่ท่านยังกล่าวไว้บนมินบร์ในครั้งหนึ่งว่า

“แท้จริงสำหรับตัวของข้าพเจ้านี้มีชัยฏอนที่คอยหลอกลวงข้าพเจ้าอยู่ เพราะฉะนั้นถ้าหากข้าพเจ้าหันเหไป พวกท่านก็จะช่วยประคับประคองข้าพเจ้าด้วย”

ยะซุยาได้กล่าวอีกว่า

“มีรายงานบทหนึ่งกล่าวว่า ท่านนบีมุฮัมมัด(ศ)ได้กล่าวว่า :
ถ้าหากข้าพเจ้ามิได้รับการแต่งตั้งให้เป็นศาสดาแล้วไซ้รแน่นอนอุมร์นั้นแหละคือผู้ที่ได้รับการแต่งตั้ง”

ท่านอิมามญะวาด(อ) กล่าวว่า

“พระคัมภีร์ของอัลลอฮฺ(ซ.บ.)ย่อมมีความสัจจริงยิ่งกว่าอะดิษบท
นี้ อัลลอฮฺ(ซ.บ.)ทรงมีโองการไว้ในคัมภีร์ของพระองค์ว่า :

“และในเมื่อเราได้ทำสัญญาต่อบรรดานบีและทำสัญญากับเจ้า
อีกทั้งกับนุส.....”

(อัล-อะสุฮาบ: 7)

แน่นอนจะเห็นได้ว่าอัลลอฮฺ(ซ.บ.)ทรงมีพันธสัญญากับบรรดานบี
จะเป็นไปได้อย่างไรที่พระองค์จะเปลี่ยนพันธสัญญาอันนี้ นั่นคือ
บรรดานบีทั้งหมดไม่เคยตั้งภาคีต่ออัลลอฮฺ(ซ.บ.)เลย
อย่างแน่นอน จะเป็นไปได้อย่างไรที่พระองค์จะแต่งตั้งผู้ที่เคยตั้ง
ภาคีมาเป็นนบี ในเมื่อท่านอุมรนั้นตลอดระยะเวลาอันยาวนาน
ท่านเป็นผู้ตั้งภาคีต่ออัลลอฮฺ(ซ.บ.)? และท่านศาสนทูตแห่งอัลลอฮฺ
(ศ)นั้นได้เคยกล่าวไว้ว่า :

“ฉันถูกแต่งตั้งให้เป็นนบีในขณะที่อาดัมยังอยู่ในสภาวะระหว่าง
วิญญาณและเรือนร่าง”

ยะซุยา บินอักษัม ได้กล่าวว่า

“มีรายงานอีกบทหนึ่งกล่าวว่า : แท้จริงท่านนบีมุฮัมมัด(ศ)ได้
กล่าวว่า

“ยามใดที่วะฮฺยูมิได้ถูกประทานลงมายังฉัน ทำให้ฉันนึกเสมอว่า
มันได้ถูกประทานลงมายังอิบนุค็อฏฏอบ(อุมร์)”

อิมามญะวาด(อ)ได้กล่าวว่า

“นี่คือเรื่องที่เป็นไปไม่ได้ เพราะว่าไม่คู่ควรแก่ท่านที่ท่านนบี(ศ)
จะตั้งข้อสงสัยในเรื่องตำแหน่งการเป็นนบีของตัวเอง เพราะ
อัลลอฮฺ(ซ.บ.)ทรงมีโองการไว้ว่า :

“อัลลอฮ์ทรงคัดเลือกส่วนหนึ่งจากบรรดามะลาอิกะฮ์ให้
เป็นทูตและส่วนหนึ่งจากบรรดามนุษย์ขึ้นมาให้เป็นศาสนทูต...”

(อัล-ฮัจญ์: 75)

แล้วเป็นไปได้อย่างที่พระองค์จะทรงเปลี่ยนย้ายตำแหน่งนบีจาก
บุคคลที่อัลลอฮฺ(ซ.บ.)ทรงเลือกสรรไปยังบุคคลที่เคยตั้งภาคีต่อ
พระองค์”

ยะฮฺยา กล่าวอีกว่า

“มีรายงานบอกว่า : ท่านศาสนทูตกล่าวว่า

“ถ้าหากโทษทัณฑ์ได้ถูกประทานลงมาแล้วไซ้ร้ แน่แน่นอนที่สุดจะ
ไม่มีใครรอดปลอดภัยได้นอกจากอุมร์”

ท่านอิมามญะวาด(อ.)ได้กล่าวว่า

“เรื่องนี้เป็นไปไม่ได้อีกเช่นกัน เพราะอัลลอฮฺ(ซ.บ.)ทรงมี
โองการว่า

“อัลลอฮฺจะไม่ทรงลงโทษพวกเขาเหล่านั้นอย่างแน่นอนใน
ขณะที่เจ้ายังอยู่ท่ามกลางพวกเขา และอัลลอฮฺจะไม่เป็นผู้ลงโทษ
ทัณฑ์เขาเหล่านั้น ในขณะที่พวกเขาขอการอภัยโทษอยู่”

(อัล-อันฟาล: 33)

หมายความว่า อัลลอฮฺ(ซ.บ.)ทรงแจ้งให้ทราบว่า พระองค์จะไม่
ลงโทษบุคคลใดที่ศานทูตแห่งอัลลอฮฺ(ศ)ยังอยู่กับพวก
เขาและศานทูตที่พวกเขายังอภัยโทษอยู่” (1)

(1) อัล-เอียะฮ์สุตญานญ์ เล่ม 2 หน้า 249

อิมามที่ เก้า

ถกปัญหาอะฮฺกาม

กับยะฮฺยา บินอัคษัม

คอลีฟะฮฺมุฮัมมัด ได้กล่าวกับยะฮฺยา บินอัคษัมว่า

“ท่านจะเสนอคำถามแก่อะบูญะฮฺร มุฮัมมัด บินริฎอ เพื่อ
เอาชนะเขาให้ได้สักครั้งเถิด ”

ยะฮฺยา กล่าวว่า

“ โอ้ ท่านอะบูญะฮฺร ท่านจะว่าอย่างไรในเรื่องของชายคนหนึ่ง
ที่นิกาฮฺกับหญิงคนหนึ่งทีผิดประเวณีจะอนุญาตให้เขาแต่งงานกับ
นางหรือไม่ ”

อิมามญะวาด(อ)กล่าวว่า

“ให้เขาออกห่างจากนางจนกว่าอสุจิของเขาและอสุจิของชายอื่น
จะพ้นวาระไปจากนาง

หากเขาไม่หลีกเลี่ยงให้พ้นจากนางแล้ว อาจเป็นไปได้ที่นางจะมี
บุตรกับคนอื่น เช่นเดียวกับที่นางจะมีบุตรกับเขา หลังจากนั้นผ่าน
ไปแล้ว ให้เขาแต่งงานกับนางได้ถ้าหากเขาต้องการ อันที่จริงแล้ว
นางเปรียบได้เสมือนลูกอินทผาลัมที่ชายคนหนึ่งรับประทานไปใน
ขณะที่ยังเป็นของต้องห้าม

ต่อจากนั้นถ้าเขาได้ซื้อมันเสียให้ถูกต้อง แล้วเขารับประกันมันไป
มันก็จะ เป็นของที่อนุญาต ”

ปรากฏว่ายะฮฺยาถึงกับนิ่งเงียบ

(ตะฮ์ฟุลอูกูด หน้า ๓๓๕)

คำตอบอันลุ่มลึกของอิมามญะวาด(อ)แห่งอะฮฺลุลบัยตุ

สภาพแวดล้อมในช่วงสมัยของท่านอิมามอะบนูญะฮ์(อ)นั้น มีความแตกต่างออกไปจากสมัยอื่นๆ อย่างมากมาย นั่นคือที่สำคัญที่สุดท่าน(อ)มีอายุน้อย กล่าวคือท่านขึ้นมาดำรงตำแหน่งเป็นท่านอิมาม(อ)ในขณะที่อายุได้เพียง ๘ ปี ซึ่งปรากฏว่าเรื่องของ ท่านได้กลายมาเป็นปัญหาสำหรับการซักถามและข้ออ้างอย่างมากมาย จนกระทั่งในสถานที่ประชุมครั้งหนึ่งท่าน(อ)ต้องถูกตั้งคำถามมากถึง ๓๐,๐๐๐ คำถาม (1)

(1) อุตุลุลกาฟี เล่ม 1 หน้า 496, มะนากิบ เล่ม 2 หน้า 430

อิษบาตุลสุดาศ์ เล่ม 6 หน้า 175, บิฮารุลอันวาร เล่ม 12

หน้า 120, อัลด-คัมอะตุซซาหิบะฮ์ เล่ม 3 หน้า 113

ญะลาอูด-อุยูน เล่ม 3 หน้า 106, ศ่อฮีพะตุลอับรอรฺ เล่ม 2

หน้า 300, อันวารุ้ลปะฮียะฮ์ หน้า 130, อัลด-มะญาลิซุซ

ซุนนะฮ์ เล่ม 5 หน้า 423 ะฟาตุลอิมามิลญะวาด หน้า 58

ขณะเดียวกันที่ว่าฐานะของท่าน(อ.)ที่มีต่อมะอ์มุนนั้น ท่าน(อ.)อยู่ในฐานะที่เป็นคนมีเกียรติ

ในขณะที่คนใกล้ชิดของคอลีฟะฮ์มะอ์มุนแห่งวงศ์อับบาซียะฮ์ต่างได้พยายามยกย่องให้เกียรติ ยะฮฺยา บินอัคษัม ผู้พิพากษาประจำราชสำนัก และขอให้เขาตั้งคำถามที่มีความยุ่งยากสับสน เพื่อที่ว่าท่านอิมามญะวาด(อ.)จะหมดปัญญาในการให้คำตอบ แล้วฐานะของท่าน(อ.)ก็จะหมดความสำคัญไปจากสายตาของมะอ์มุน

ในบทที่ผ่านมาเราได้เสนอเรื่องราวที่เกี่ยวกับหลักฐานประเพณีนั้นบางส่วนไปแล้ว ในบทนี้เราจะกล่าวถึงประเภทของคำถามอีกด้านหนึ่งซึ่งเป็นสิ่งที่ยืนยันให้เห็นเป็นหลักฐานไปถึงเรื่องราวการดำรงตำแหน่งเป็นอิมามของท่าน(อ.)และเป็นสิ่งที่ยืนยันอีกด้วยว่าท่าน(อ.)คือทายาททางด้านวิชาการและความรู้ทางศาสนาของบรรพบุรุษของท่าน(อ.)

และแสดงให้เห็นว่า ความอ่อนเยาว์ในด้านอายุนั้นมิได้เป็นอุปสรรค
อันใดในเจตนารมณ์ของพระผู้เป็นเจ้า เพราะโดยแท้จริงแล้วอัลลอฮ์
(ช.บ.) ได้ทรงคัดเลือกท่านนบีอิซา(อ.)ให้ดำรงตำแหน่งเป็นนบีใน
ขณะที่ยังเป็นเด็กอยู่

ดังมีโอองการว่า :

“ ครั้นแล้ว นางก็ได้้นำเขาไปหาพรรคพวกของนางโดยที่นางได้
อุ้มเขาไป พวกเขากล่าวว่า

โอ้ มัรยัมเอ๋ยเจ้าได้นำสิ่งแปลกประหลาดมาแล้ว

น้องหญิงของฮารูนเอ๋ย พ่อของเธอมิได้เป็นชายชั่ว แม่ของเธอก็มีได้
เป็นคนสำส่อน ดังนั้นนางก็ชี้ไปทางเขา(อิซา) พวกเขากล่าวว่า
เราจะพูดกับเด็กในเปลได้อย่างไร ?

เขา(อิซา) กล่าวว่า แท้จริงฉันเป็นบ่าวของอัลลอฮ์

(เชิงอรรถต่อ)

ท่านผู้อ่านจะเห็นได้ว่า ข้อนี้ได้ถูกนำมากล่าวถึงอย่างเป็นเอกลักษณ์
โดยที่บรรดานักปราชญ์ได้บันทึกไว้ในตำราของพวกตน ดังเช่นที่
ท่านนะสีรุদ্ดีน อัล-กุชี(ร.ฮ.)ได้นำมาบันทึกไว้ในหนังสือ ‘เราผู้อ
ศุล-ญันนาต’ หน้า ๕๑๐. เพื่อตอบคำถามของลูกศิษย์คนหนึ่ง
ชื่อ ท่านนัจญ์มุคดิน อะลี บินอุมร์ เจ้าของหนังสือ ‘มัตนุชชะมซียะฮ์’
และหนังสือสำคัญอีก๒ เล่ม คือ ‘ฮิกมะตุลอัยน์’

และ ‘ญามิอุดะกะกออีก’ ความว่า
ในขณะที่ท่าน(อ) อยู่ในสมรภูมิ ทำข้างหนึ่งของท่าน(อ)อยู่บน
พาดนะ และทำอีกข้างหนึ่งของท่าน(อ)อยู่บนดิน แต่ท่าน(อ)ก็ยัง
สามารถตอบคำถามได้ถึง ๔๐๐ ปัญหาอันล้วน
แต่เป็นปัญหาที่ลำบากในการให้ตอบ แต่ท่าน(อ) ก็ได้ให้คำตอบ
อย่างครบถ้วน
อันนี้มิใช่เป็นเรื่องราวที่มากมายแต่ประการใดสำหรับท่าน
อิมามอะบูญะอ์ฟร(อ)
ในฐานะที่ท่าน(อ)เป็นทนายทนายวิชาการ และมีความรู้ทางศาสนา
จากบรรดาบรรพบุรุษผู้ทรงเกียรติของท่าน(อ) ปัญหาในด้านต่างๆ
ที่ได้ถูกหยิบยกขึ้นมาเป็นข้อซักถามท่านอิมามญะวาด(อ) นั้นมี
มากมายหลายคำถามซึ่งถ้าหากเราได้พิจารณาการแสดงทัศนะ
โต้ตอบที่ท่านอิมามญะवाद(อ) มีกับยะฮยา บินอัคษัมแล้ว เราจะ
พบว่า มันได้แตกออกเป็นปัญหา
ปลีกย่อยมากมาย กล่าวคือในประเด็นที่เป็นปัญหาเกี่ยวกับการที่ผู้
ครองเอียสุรอมทำการล่าสัตว์ก็มีรายละเอียดต่างๆ หลายแง่มุม
เช่นเดียวกับที่ท่านอิมามญะवाद(อ)ได้แสดงทัศนะกับ
ปัญหาข้อที่สอง

กล่าวคือ มีทั้งปัญหาประเภทที่อิมาม(อ)ได้รับมาอย่างนี้
ขณะเดียวกันก็ยังมีประเภทที่สามารถให้คำตอบในทันทีว่า ‘ใช่หรือ
ไม่ใช่’

ท่านอัลลามะฮ์มััจญ์ลีสื(ขอความเมตตาจากอัลลอฮ์พึงประสบแด่
ท่าน) ได้กล่าวไว้ในหนังสือบิฮารุลอันวาร เล่ม ๑๒ หน้า ๑๒๒.
คำตอบต่างๆ นั้นสามารถวิเคราะห์ได้หลาย
แง่มุม ดังนี้

1. คำกล่าวนี้เป็นไปในลักษณะ ‘พูดเกินจริง’ (มุบาละเกาะฮฺ)
ในเรื่องของจำนวนคำถาม
และคำถาม ถ้าเป็นไปตามนั้นก็ยากต่อความเข้าใจ
2. เป็นไปได้ที่ว่าในหมู่มชนต่างๆ มีคำถามมากมายแต่เนื้อหาตรงกัน
ดังนั้นเมื่อท่าน (อ) ให้คำตอบข้อซักถามของคนหนึ่งก็เท่ากับให้
คำตอบแก่คนทั้งหมดไปด้วย
3. เป็นคำชี้แจงที่ให้เนื้อหาอย่างมากมาย ทั้งๆ ที่มาจากประโยค
คำพูดที่รวบรัดอันรวมไปถึงหลักการตอบบทบัญญัติศาสนา

4. ความหมายที่ว่า ‘การประชุมครั้งหนึ่ง’ นั้น อาจหมายถึง ‘การประชุมในลักษณะเดียวกัน’ หรือ ‘การประชุม’ ณ สถานที่เดียวกันถึงแม้วันเวลาจะต่างกันก็ตาม’

5. ท่านอิมามญะวาด (อ) ได้แสดงความสามารถพิเศษในการให้คำประทานคัมภีร์ให้แก่ฉันและทรงแต่งตั้งให้ฉันเป็นนบีแล้ว”

(มัรยัม: 27-30)

และอัลลอฮฺ(ซ.บ.)ยังได้ประทานอำนาจ(การเป็นนบี)ให้แก่ท่านนบียะฮฺยา(อ)บุตรของนบีซะกะรียา(อ)ในขณะที่ยังเป็นเด็กอีกเช่นกัน ดังมีโองการว่า :

“และเราได้ประทานอำนาจให้แก่เขาในขณะที่ยังเป็นเด็ก”

(มัรยัม: 12)

6. อันเนื่องมาจากผ่านมาหลายยุคหลายสมัย พวกศูฟีเป็นผู้กระทำขึ้นมาเอง ซึ่งนับว่าเป็นหนึ่งในสิ่งที่อุทริขึ้น

ท่านมุฮัมมัด ตะกีสุญะตุลอิสลามได้กล่าวไว้ในหนังสือ

‘ศ่อฮิฟะตุลอับรอ’ เล่ม ๒ หน้า ๓๐๐. ว่า

ส่วนหนึ่งจากบรรดาคำถามที่ท่านตอบสั้น ๆ อย่างรวบรัดมี

ดังต่อไปนี้ ท่าน(อ)ถูกถาม

ว่า

ถาม : ความหมายของอักษร ‘กอฟ’ เป็นอย่างไร?

ตอบ : หมายถึงชื่อของภูเขาที่โอบล้อมโลก

ถาม : อักษร ‘ศอด’ หมายความว่าอย่างไร?

ตอบ : หมายถึงตาน้ำที่อยู่เบื้องล่างของบัลลังก์อะรัช

ถาม : ความหมาย ‘นาม’ เป็นอย่างไร?

ตอบ : ลักษณะโดยรวมของสิ่งที่ถูกกล่าวถึง

ถาม : อนุญาตให้ใช้คบนรองเท้าสองข้างได้หรือไม่ ?

ตอบ : ไม่ได้

ถาม : จะตักบิรในนมาซมัยิตกี่ครั้ง ?

ตอบ : ๕ ครั้ง

ถาม : ในนมาซวาญิบให้อ่านซูเราะฮ์ด้วยหรือไม่ ?

ตอบ : ใช่แล้ว

ต่อไปนี้ เราจะนำเรื่องราวเกี่ยวกับการตอบคำถามโดย

ท่านอิมามญะวาด(อ)มาเสนอเพียงบางประการ

ถาม-ตอบ

เรื่องที่ ๑

เมื่อผ่านพ้นสมัยของท่านอิมามริฎอ(อ)แล้ว ท่านมุฮัมมัด บินญุมฮูร

อัล-กุมมิ ท่านสะซันบินรอซิด ท่านอะลี บินมัคร็อก

และท่านอะลี บินมะฮ์ซียาร์ รวมทั้งประชาชนในบ้านเมืองต่างๆ อีก

จำนวนหนึ่งเดินทางมายังนครมะดีนะฮ์ คนเหล่านั้นได้ถามเกี่ยวกับ

บุคคลที่จะดำรงตำแหน่งสืบต่อหลังจากท่านอิมามริฎอ(อ)

พวกเขาได้กล่าวว่า “ต้องเป็นชาวบัศรีฮ์”

(เมืองหนึ่งซึ่งอิมามมุฮาบินญะฮ์ได้ก่อตั้งขึ้น ห่างจากนครมะดี

นะฮ์ ๓ ไมล์)

เขาเหล่านั้นได้กล่าวว่า :

ครั้งเมื่อเรามาถึงและได้เข้าสู่วัง ขณะนั้นคนทั้งหลายกำลังอยู่ใน

สภาพโกลาหลอลหม่าน

เราจึงได้เข้าไปนั่งร่วมกับพวกเขา บัดนั้นเองท่าน अबดุลลอฮ์ บินมุซา

ซึ่งอยู่ในวัยอาวุโสได้ออกมาพบกับพวกเรา คนทั้งหลายกล่าวขึ้นว่า

“นี่แหละคือประมุขของเรา”

บรรดานักปราชญ์ฟุก่อฮาอ์ได้กล่าวขึ้นว่า

“แน่นอน ! เราได้รับคำสอนจากท่านอะบูญะฮ์ และท่านอะบู

अबดุลลอฮ์(อ) ว่า ตำแหน่งอิมามนั้นจะต้องไม่บังเกิดแก่พี่น้องสอง

คนติดต่อกัน นอกจากท่านสะซัน(อ)กับท่านสุเซน(อ) เท่านั้น

ดังนั้นท่านผู้นี้จะเป็นประมุขของเรามีได้”

แล้วท่านอับดุลลอฮฺ บินมุซา ก็ได้มานั่งตรงหน้าที่ประชุม ชายคนหนึ่งได้ลุกขึ้นถามว่า

“ท่านจะกล่าวอย่างไรในเรื่องของผู้ชายคนหนึ่งที่ทำวิถิตารทางเพศกับลาตัวเมีย?”

เขาตอบว่า

“ต้องตัดมือของเขา ต้องเชียนตีเขา และต้องเนรเทศเขาไปจากบ้านเมือง”

มีชายอีกคนกลุ่มลุกขึ้นถามต่อไปว่า

“ท่านจะกล่าวอย่างไรในเรื่องของชายคนหนึ่งที่ย่ำร้างกับภรรยาของตนเท่าจำนวนของดวงดาวบนท้องฟ้า?”

เขาตอบว่า

“เขาจะอยู่ท่ามกลางนกเหยี่ยว และอยู่ท่ามกลางนกอินทรี”

ปรากฏว่าพวกเราตื่นตะลึงในคำตอบที่พิศพลาดของเขา ครั้นแล้ว

ท่านอะบูญะฮ์อัฟร(อ)ก็ได้ เดินออกมาหาพวกเรา

ขณะนั้นท่าน(อ)มีอายุเพียง ๘ ปี พวกเราลุกขึ้นแสดงความคารวะต่อท่าน(อ)

ท่าน(อ)ได้ให้สลามกับประชาชน และแล้วท่านอับดุลลอฮฺ บินมุซา ก็ได้ลุกขึ้นจากที่นั่งของตนแล้ว

กลับมาั้ง ฅ เบื้องหน้าของท่าน(อ) ท่านอะบุญอะอุฟิร(อ)ได้นั่งต่อ
หน้าที่ประชุมแล้วกล่าวว่า

“ท่านทั้งหลายจงตั้งคำถามมาเถิด ขอให้อัลลอฮฺ(ซ.บ.)ทรงเมตตา
ต่อพวกท่าน ”

ชายคนแรกได้ลุกขึ้นถามท่าน(อ)ว่า

“ท่านจะว่าอย่างไรในเรื่องของชายคนหนึ่งที่ทำวิถารทาง
เพศกับลาตัวเมีย ?”

ท่าน(อ)ตอบว่า

“ให้ตีเขา และให้เขาเสียค่าปรับตามราคาของลาตัวนั้น และถือว่าการ
ใช้งานลาตัวนั้น ตลอดทั้งลูกของลาตัวนั้นเป็นสิ่งต้องห้าม และ
ให้นำมันออกไปให้ไกลจนกระทั่งถึงที่ที่สุนัขปากัดกินมัน
เสีย ”

หลังจากนั้นท่านอิมามญะวาด(อ)ได้โต้แย้งคำตอบจาก

ท่านอับดุลลอฮฺ บินมุซา ว่า

“ โอ้ท่านเอ๋ย สำหรับชายคนนั้นที่เขาขูดหลุมฝังศพหญิงคนหนึ่ง
ที่ตายไป แล้วเขาขโมยผ้ากะฟีนของนาง และกระทำชำเราต่อซากศพ
นั้นกล่าวคือจำเป็นที่เขาจะต้องถูกตัดมือเพราะเหตุว่าขโมย จำเป็น
จะต้องถูกเขียนตี เพราะเหตุว่าล่วงประเวณี และจะต้องเนรเทศไป
ให้ไกล ถ้าหากเขาเป็นคนโสด แต่ถ้าหากเขาเป็นคนมีคู่ครองแล้ว
จำเป็นจะต้องประหารชีวิตและขว้างจนตาย ”

ชายคนที่สองกล่าวอีกว่า

“โอบูตฺรของท่านศาสนทูตแห่งอัลลอฮฺ(ศ) ท่านจะว่าอย่างไรในเรื่องของชายคนหนึ่งที่ย่ำร้างกับภรรยาของตนหลายครั้งเท่าจำนวนดวงดาวในท้องฟ้า?”

ท่านอิมามญะวาด(อ)กล่าวว่า

“ท่านเคยอ่านอัล-กุรอานหรือไม่?”

ชายคนนั้นตอบว่า

“เคยอ่านครับ”

ท่านอิมามญะวาด(อ) กล่าวว่า

“ท่านจงอ่านซูเราะฮฺ อัล-ญ่อลาก ไปจนถึงโองการที่ว่า :

“และสูเจ้าจงดำเนินการตั้งพยานยืนยันเพื่ออัลลอฮฺเถิด”

(อัล-ญ่อลาก: 2)

โอ้อท่านเอ๋ย การญ่อลาก (หย่า) จะยังใช้ไม่ได้ นอกจากจะมี

องค์ประกอบ ๕ ประการ นั่นคือ

จะต้องมีพยานที่เที่ยงธรรมตามหลักศาสนายืนยัน ๒ คน นางจะต้อง

อยู่ในสภาพที่สะอาดโดยมิได้ผ่านการร่วมประเวณี(ในช่วงรอบ

เดือนนั้น ๆ) จะต้องเป็นไปด้วยเจตนารมณ์และความตั้งใจอย่าง

แท้จริง”

หลังจากผ่านคำตอบไปแล้ว ท่าน(อ)ได้กล่าวอีกว่า

“โอ้ท่านเอ๋ย ท่านเคยพบเห็นว่าในอัล-กุรอานระบุถึงจำนวนดวงดาวในท้องฟ้ากระนั้นหรือ?”

ชายคนนั้นตอบว่า

“ไม่เคยพบ”

(บิฮารุลอันวาร เล่ม ๑๒ หน้า ๑๑๕)

ถาม~ตอบ

เรื่องที่ ๒

ท่านอะฮ์มัด บินอะบีดาอุด หัวหน้าผู้พิพากษาในสมัยของ

ค่อลีฟะฮ์อัล-มูอตะซิมได้กล่าวว่า:

แท้จริงมีโจรคนหนึ่งมาสารภาพผิด และขอร้องให้ท่านค่อลีฟะฮ์

ดำเนินการชำระโทษด้วยการลงโทษเขา

ครั้นแล้วบรรดานักฟุก่อฮ์ก็ได้เข้าร่วมด้วย พวกเราได้ซักถาม

กันถึงเรื่องหลักการตัดมือ ‘ตำแหน่งที่ตัดนั้นอยู่ ณ ตรงไหน’

ข้าพเจ้าให้ความเห็นว่า “จะต้องตัดตรงข้อมือ”

เขากล่าวว่า “หลักฐานในข้อนี้เป็นอย่างไร?”

ข้าพเจ้าตอบว่า

“เพราะว่ามีอนั้นหมายถึงนิ้วทั้งหมด และรวมถึงฝ่ามือ ไปจนถึง
ข้อมือ ดังที่อัลลอฮฺ(ซ.บ.)ทรงมีโองการไว้ในเรื่องการทำตะฮัมม
ว่า :

“.....ดังนั้นจงลูบที่ใบหน้าและมือทั้งสองข้างของสุเจ้า....”

(อัน-นิซาอ์: 43)

ปรากฏว่ามีคนพวกหนึ่งเห็นด้วยกับข้าพเจ้าในข้อนี้ แต่อีกพวกหนึ่ง
กล่าวว่า จำเป็นจะต้องตัดที่ข้อศอก เพราะอัลลอฮฺ(ซ.บ.)ทรงมี
โองการไว้ในเรื่องการทำวุฎอว่า :

“....และมือของสุเจ้าถึงข้อศอก....”

(อัล-มาอิดะฮ์: 6)

แสดงให้เห็นว่า ขอบเขตของมือคือข้อศอกด้วย”

เขาจึงหันไปถามความเห็นของท่านมุฮัมมัด บินอะลี(อ) ว่า

“โอ้ ท่านอะบูญะฮ์ร ท่านจะกล่าวอย่างไรในเรื่องนี้”

ท่านอิมามญะวาด(อ)กล่าวตอบว่า

“คนเหล่านั้นได้พูดถึงเรื่องนี้ไปแล้ว โอ้ท่านอะมีรุลมุอ์มินีน”

เขากล่าวว่า

“ฉันไม่สนใจในสิ่งที่คนเหล่านั้นพูด แต่ฉันอยากรู้ว่า ท่านจะ
กล่าวอย่างไร ?”

ท่านอิมามญะวาด(อ)กล่าวว่า

“ฉันขอผ่านการตอบคำถามข้อนี้”

เขากล่าวว่า

“ฉันขอสาบานต่ออัลลอฮ์ ในฐานะที่ท่านมิได้บอกเล่าถึงความรู้ที่ท่านมีอยู่

ท่านอิมามญะวาด(อ)กล่าวว่า

“ถ้าท่านถึงกับต้องสาบานด้วยพระนามของอัลลอฮ์ มันก็จะตอบแท้จริงฉันกล่าวว่า คนเหล่านั้นให้คำตอบผิดพลาดจากซุนนะฮ์ของท่านศาสดา(ศ) เพราะว่าการตัดมือจำเป็นจะต้องกระทำตรงข้อต่อของนิ้วทั้งหมด แล้วให้ปล่อยฝ่ามือไว้เหมือนเดิม”

เขากล่าวว่า

“อะไรเป็นหลักฐานในเรื่องนี้?”

ท่านอิมามญะवाद(อ)ตอบว่า

“คำกล่าวของท่านศาสนทูตแห่งอัลลอฮ์(ศ)ที่ว่า

“การชฎอคนนั้นจะต้องกระทำโดยอวัยวะ ๗ ส่วน คือ ใบหน้า ฝ่ามือทั้งสอง เข้าทั้งสอง และเท้าทั้งสอง”

ครั้นถ้าหากมือของเขาถูกตัดถึงข้อมือหรือถึงข้อศอก ก็จะไม่ฝ่ามือเหลือไว้สำหรับทำการชฎอเลย

และอัลลอฮฺ(ซ.บ.)ทรงมีโองการไว้ว่า :

“และแท้จริง มัสญิดทั้งหลาย (ในที่นี้หมายถึงตำแหน่งแห่งการ
ชุมนุมทั้งหลายนั้น) เป็นของอัลลอฮฺ”

(อัล-อฺญิน: 18)

หมายความว่า อวัยวะทั้ง ๗ เหล่านี้แหละ คือที่จะต้องทำการชุมนุมลง
ไปและส่วนที่ของอัลลอฮฺ(ซ.บ.)นั้นจะถูกตัดไม่ได้”

คอลีฟะฮ์มุฮัมมัดศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะลเลอฮิมีความประทับใจในคำตอบนี้ และสั่งให้ตัดมือ
ของโจรคนนั้นตรงโคนนิ้วทั้งหมดโดยเว้นฝ่ามือไว้

(อะอฺยานุชชีอะฮ์ เล่ม 3 หน้า 35)

ถาม~ตอบ

เรื่องที่ ๓

ท่านอับดุลอะซีม อัล-สะชะนี(ขอให้อัลลอฮฺทรงปิตินั้นชมต่อท่าน)
ได้กล่าวว่า :

ข้าพเจ้าได้เคยพบกับท่านมุฮัมมัด บินอะลี บินมุซา(อ)ว่า

“โอ้ นายของข้า แท้จริงข้าพเจ้าปรารถนาที่จะให้ท่านเป็น
อัลกออิมแห่งอะฮ์ลุลบัยต์ของท่าน

ศาสตมฮัมมัด(ศ) ผู้ซึ่งจะมาสถาปนาความยุติธรรมและความเที่ยง
ธรรมในหน้าแผ่นดินเหมือนกับที่มันเคยได้เนืองนองไปด้วยความ
อธรรมและความเลวร้ายมาก่อน”

ท่านอิมามญะวาด(อ)ตอบว่า

“ผู้ที่ยืนหยัดในคำสั่งของอัลลอฮ์และทำการชี้นำสู่ศาสนา
ของอัลลอฮ์ ก็คือคนในหมู่พวกเรา

แต่ทว่า ‘อัล-กออิม’ (ที่ถูกกล่าวถึง) นั่นคือ ผู้ที่อัลลอฮ์ (ช.บ.)

ทรงบัญชาให้เขาชำระล้างหน้าแผ่นดิน

ให้พ้นไปจากการปฏิเสธและการทรยศต่อพระผู้เป็นเจ้า

เขาจะสถาปนาความเที่ยงธรรมและความยุติธรรมในหน้าแผ่นดิน

เขาถือคนที่ถือกำเนิดมาในสภาพที่ซ่อนเร้นจากประชาชนและตัว

ของเขาจะหายไปจากพวกเขาเหล่านั้นเป็นที่ต้องห้ามสำหรับพวก

เขาที่จะตั้งชื่อของเขา เขาคือผู้มีฉายานามเดียวกับท่านศาสนทูต

แห่งอัลลอฮ์(ศ) นั่นคือ ผู้ซึ่งแผ่นดินจะต้องยอมสยบให้อุปสรรคทุก

ประการ

จะต้องสลายตัวให้แก่ท่าน จะมีบริวารที่มารายล้อมชุมนุมรอบตัวเขา

เท่ากับจำนวนนักรบในสงครามบะดร์คือ ๓๑๓ คน จากทั่วทุกทิศ

ของแผ่นดิน

และนั่นคือความหมายที่เป็นไปตามโองการ
ของอัลลอฮฺ(ซ.บ.)ที่ว่า :

“....ไม่ว่าผู้เจ้าจะอยู่ที่ใด อัลลอฮฺจะทรงนำผู้เจ้าทั้งหมดมา
รวมกัน แท้จริงอัลลอฮฺทรงมีอำนาจเหนือทุกสิ่ง”
เมื่อจำนวนนี้อันได้แก่พวกที่มีความบริสุทธิ์ใจได้มารวมตัวอยู่กับ
ท่าน อัลลอฮฺ(ซ.บ.)จะทรงบันดาลให้ภารกิจของเขายังเกิดขึ้น เมื่อ
นั้นพันธสัญญาของเขาก็จะเสร็จสมบูรณ์ นั่นคือจะมีชายฉกรรจ์ ๑๐,
๐๐๐ คน ออกมาปรากฏโดยการอนุมัติของอัลลอฮฺ (ซ.บ.) ดังนั้น
พวกเขาจะไม่หยุดยั้งในการสังหารศัตรูของอัลลอฮฺ (ซ.บ.)
จนกระทั่งพระองค์ทรงพอพระทัย”

(อัล-เอะฮ์ซุดฺญาญ์ เล่ม 2 หน้า 250)

ถาม~ตอบ

เรื่องที่ ๔

อุมร์ บินฟะร็อญ อัน-ร็อจญ์ได้กล่าวว่า :

ข้าพเจ้าได้เคยพบกับท่านอะบูญะอ์ฟร(อ)ว่า

“แท้จริงพวกชีอะฮฺของท่านนั้นเคยอ้างว่า ท่านล่วงรู้ถึงน้ำหนัก
ของน้ำทุกหยดในแม่น้ำในขณะที่พวกเราเองอาศัยอยู่ริมฝั่งแม่น้ำ”

ท่านอิมามญะวาด(อ)ตอบข้าพเจ้าว่า

“อัลลอฮฺ(ซ.บ.)ทรงมีพระปรีชาสามารถในการที่จะมอบความรู้
อย่างนี้ให้แก่ผู้ใดคนหนึ่งได้หรือไม่”

ข้าพเจ้าตอบว่า “ใช่แล้ว”

ท่านอิมามญะवाद(อ)กล่าวว่า

“ฉันเป็นผู้มีเกียรติ ณ อัลลอฮฺ(ซ.บ.)มากกว่าผู้ใดคนหนึ่ง และมี
เกียรติมากกว่าสรรพสิ่งทั้งหลายอีกเป็นจำนวนมาก”

(บิฮารุลอันวาร เล่ม 12 หน้า 124).

ถาม~ตอบ

เรื่องที่ ๕

ท่านญะอ์ฟิร บินมุฮัมมัด บินมะซิด ได้กล่าวว่า :

ข้าพเจ้าเคยพำนักที่แบกแดด ท่านมุฮัมมัด บินมุนะละฮฺ ได้กล่าวกับ
ข้าพเจ้าว่า

“จะให้ข้าพเจ้านำท่านไปพบกับท่านมุฮัมมัด บินอะลี
อัล-ริฎอหรือไม่”

ข้าพเจ้าบอกว่า “ตกลง”

แล้วเขาได้นำข้าพเจ้าเข้าพบ เมื่อเราได้ให้สลามและนั่งลงแล้วเขาได้
กล่าวกับท่าน(อ)ว่า

“มีชะดีษของท่านศาสนทูต(ศ) บทหนึ่งรายงานไว้ว่า :

“แท้จริง ท่านหญิงฟาฏิมะฮฺนั้น เป็นผู้ได้รับการปกป้องซึ่งอวัยวะ
ของนาง โดยอัลลอฮฺ(ซ.บ.) ทรงหวงห้ามมิให้เชื้อสายของนาง
สัมผัสกับไฟนรก

ท่าน(อ)กล่าวว่า

“มีเฉพาะแต่เพียงสำหรับท่านอะฮ์ลและท่านสุเซนเท่านั้น ”

(อัล-อะอิมมะตุยีนะอะฮ์ล ของอิบนุญะอ์ฟิร หน้า 104)

ถาม~ตอบ

เรื่องที่ ๖

ทำอะฮัมมัด บินฟุฏฏ อัล-คอกอนิ ได้กล่าวว่า :

ได้มีการจับตัวผู้ร้ายบุกเข้าปล้นสะดมกองคาราวานของผู้บำเพ็ญ
ฮัจญ์ และได้้นำตัวคนเหล่านั้นเข้าพบกับเจ้าเมืองเพื่อพิจารณาโทษ
ต่อจากนั้นเจ้าเมืองได้เขียนจดหมายไปถึงค่อลีฟะฮ์อัล-มูตะซิม
ครั้นแล้ว บรรดานักปราชญ์และอิมาม อะบีดาอุด ก็ได้เข้าร่วมประชุม
ปรึกษาหารือกัน

หลังจากนั้นคนพวกหนึ่งก็ได้ตั้งคำถามเกี่ยวกับบทบัญญัติ ซึ่งใน
ขณะนั้น ท่านอะบูญะฮ์มุฮัมมัด

บินอะลี อัล-ริฎอ ก็ได้อยู่ร่วมด้วยคนเหล่านั้น ได้กล่าวว่า

“ กฎเกณฑ์ของอัลลอฮ์(ซ.บ.)ในเรื่องคนเหล่านั้นมีกล่าวอยู่แล้วใน
คำตรัสของพระองค์ที่ว่า :

“ อันที่จริงแล้ว บทลงโทษสำหรับผู้ที่ทำสงครามกับอัลลอฮ์
และศาสนทูตของพระองค์ และพยายามสร้างความเสียหายขึ้นใน
หน้าแผ่นดินนั้น จะต้องประหารชีวิตหรือจะต้องถูกตรึงบนไม้
กางเขน หรือจะต้องตัดมือเขาเหล่านั้น และเท้าของเขาเหล่านั้น
สลับข้างกัน หรือเขา

เหล่านั้นจะต้องถูกเนรเทศออกจากผืนแผ่นดิน...”

(อัล-มาอิดะฮ์: 33)

แต่สำหรับท่านอะมีรุลมูฮ์มินีนนั้น จะตัดสินอย่างไรก็สุดแล้วแต่
ความประสงค์เถิด ”

เขาได้หันไปปรึกษาท่านอะบูญะฮ์ฟัร(อ)ว่า

“โปรดบอกให้ข้าพเจ้าได้ทราบถึงความรู้ของท่านในเรื่องนี้เถิด ?”

ท่าน(อ)ตอบว่า

“แท้จริงคนเหล่านั้นผิดพลาดในการวินิจฉัยความ ความจำเป็นที่
จะต้องพิจารณาในข้อนี้คือ

ท่านอะมีรุลมูฮ์มินีนจะต้องพิจารณาว่า คนเหล่านี้ที่ได้ขัดขวางการ
เดินทางหากพวกเขาข่มขู่ให้เกิดความหวาดกลัวแก่ผู้เดินทาง แต่
พวกเขาก็มิได้ฆ่าใครและมีได้ยึดทรัพย์สินแต่ประการใด ที่สมควร
กับเหตุก็คือการถูกจำขัง ดังนั้นความหมายที่ให้นิเทศพวกเขาออก
จากแผ่นดินก็ด้วยการข่มขู่ของพวกเขาแก่คนเดินทางนั่นเอง ถ้าหาก
พวกเขาข่มขู่ให้เกิดความหวาดกลัวแก่คนเดินทางและฆ่าคน
ด้วย ผลก็คือจะต้องประหารชีวิตคนเหล่านั้น และถ้าหากคน
เหล่านั้นข่มขู่ให้เกิดความหวาดกลัวแก่

คนเดินทาง อีกทั้งยังฆ่าคนและยึดทรัพย์สิน การลงโทษก็คือจะต้อง
ตัดมือและเท้าของพวกเขาสลบข้างกัน และหลังจากนั้นจะต้องตรึง
ไม้กางเขนอีกด้วย ”

ดังนั้นอัล-มูตะซิม จึงจัดการเขียนข้อความตามนั้นส่งไปยังเจ้าเมือง
เพื่อให้ได้ตัดสินคดีดังกล่าวตามนั้น
(เราะฮาอิลุซซ๊ะฮะ เล่ม 18 หน้า 536)

ถาม~ตอบ

เรื่องที่ ๗

ท่านอะบูบิดา อัล-มะฮฺดี ได้กล่าวว่า :

ข้าพเจ้าได้ถามท่าน(อ)ว่า

“อุมมวะลัด(ภรรยาที่เป็นทาสแต่ให้กำเนิดบุตร)ของข้าพเจ้าได้ให้นมแก่เด็กผู้หญิงคนหนึ่ง
ด้วยน้ำนมที่ลูกของข้าพเจ้ากินจะเป็นที่ต้องห้ามแก่ข้าพเจ้าซึ่งการ
แต่งงานกับเด็กหญิงคนนั้นหรือไม่ ?”

ท่านอิมามญะวาด(อ)กล่าวว่า

“จะไม่ถือว่าเป็นการให้นม ถ้าหากกระทำขึ้นหลังจากที่เด็กหย่านมแล้ว ”

ข้าพเจ้าได้ถามว่า

“ การมาฆในสถานที่ศักดิ์สิทธิ์(ฮะร็อม)ทั้งสองแห่งจะทำ
อย่างไร ”

ท่านอิมามญะวาด(อ) ตอบว่า

“ท่านจะทำเต็มก็ได้ และท่านจะทำย่อก็ได้ แต่สำหรับบิดาของฉัน
นั่น ท่านทำเต็ม ”

(อธิบายสู่ละฮียะฮฺ หน้า 182)

ถาม~ตอบ

เรื่องที่ ๘

อะบูฮาซิม อัล-ญะอฺฟะรี ได้ถามท่านอิมาม(อ)ว่า

“คำว่าเอกะหมายความว่าอย่างไร ?”

ท่านอิมามญะวาด(อ)ตอบว่า

“หมายความว่า คำกล่าวทั้งหลายพูดอย่างเป็นเอกฉันท์ในเรื่อง
หลักเตาฮีด เป็นไปตามที่อัลลอฮฺ(ซ.บ.) ทรงตรัสว่า :

“และแน่นอนที่สุด ถ้าหากเจ้าถามเขาเหล่านั้นว่า
ใครคือผู้สร้างฟ้าและแผ่นดิน แน่แน่นอนเขาจะกล่าวว่าอัลลอฮฺ

(ลูกมาน : 9)

อ้างอิงจากหนังสืออัด-เตาฮีด หน้า 83

ถาม~ตอบ

เรื่องที่ ๕

อะบูฮาซิม อัล-ญะอฺฟะรี ได้ถามท่าน(อู)เกี่ยวกับโองการของอัลลอฮฺ (ซ.บ.)ที่ว่า

“สาวยตาทั้งหลายนั้นไม่สามารถหยั่งถึงพระองค์
แต่พระองค์ทรงหยั่งถึงสายตามทั้งหลาย ”

(อัล-อันอาม: 103)

ท่านอิมามญะวาด(อ)กล่าวว่า

“อะบูฮาซิมเอ๋ย ดวงใจทั้งหลายละเอียดอ่อนยิ่งกว่าการมองเห็น
ของสายตา สำหรับท่านนั้น
สามารถหยั่งถึงสภาพของประเทศที่อยู่ห่างไกลแม้กระทั่งประเทศ
อินเดีย จีน ได้โดยความนึกคิดของท่าน ทั้งๆ ที่ท่านไม่เคยไปเยือนที่
นั้น และสายตาของท่านก็ไม่เคยไปถึงที่นั่น แม้ว่าความนึกคิด
ของดวงจิตทั้งหลายยังไม่อาจเข้าถึงได้ตรงตามสภาพความเป็นจริง
ได้เลยแล้วสายตาจะมองเห็นสิ่งนั้นได้อย่างไร ”

(อัศ-เตาฮีด หน้า 113)

คู่มือ : เลียงเรียกร้องสู่ความถูกต้องของอิมามที่ 9

คู่มือต่างๆ ของบรรดาอิมามแห่งอะฮฺลุลบัยตุ(อ) นั้นเป็นคลัง
วิชาการในด้านหลักเตาฮีดและความเชื่อ เป็นข้อมูลและแบบฉบับ
อันสูงส่งในด้านจริยธรรมและความรอบรู้ เป็นกระแสนำอัน
บริสุทธิ์ที่เปี่ยมล้นสำหรับการดำเนินชีวิตอันสมบูรณ์และความ
มีระเบียบ

คู่มือของบรรดาอิมามแห่งอะฮฺลุลบัยตุ(อ)นั้น เป็นสื่อที่ให้ผลเป็น
อย่างยิ่งสำหรับการนำ

สังคมให้มีความตื่นตัวและก้าวหน้าไปในทิศทางแห่งพระผู้เป็นเจ้า
และเป็นการยกระดับให้ก้าวขึ้นไปสู่สถานภาพอันสูงส่ง

ในบทนี้เราจะนำเรื่องราวที่เกี่ยวกับคู่มือบางประการของท่าน
อิมามอะบูญะอฺฟัร อัลดะญะวาด(อ)มาเสนอ

ดูอาห์

บทที่ 1

“โอ้พระเจ้าซึ่งไม่มีสิ่งใดเสมอเหมือน และไม่มีสิ่งใดคล้ายคลึง
พระองค์คืออัลลอฮ์ ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากพระองค์ ไม่มีผู้สร้าง
อื่นใดนอกจากพระองค์ พระองค์ทรงสถาปนาของสิ่งถูกสร้าง แต่
พระองค์ทรงดำรงอยู่อย่างถาวร
พระองค์ยังทรงอ่อนโยนต่อผู้ที่ทรมานต่อพระองค์ และในการอภัย
โทษนั้นเป็นความยินดีของพระองค์”

(อะอฺยานุชชีอะฮ์ เล่ม 3 หน้า 245, มุกตะบิฮ์ลอะษร เล่ม 18 หน้า 114).

ดูอาห์

บทที่ 2

ดูอาห์ญุมศบทหนึ่งของท่านอิมามญะวาด(อ)มีดังนี้

“การประทานให้ของพระองค์นั้นมืออย่างต่อเนื่อง ความโปรดปรานของพระองค์นั้นมืออย่างล้นเหลือ แต่การขอบพระคุณของเรานั้นมีเพียงน้อยนิดการสรรเสริญของเรานั้นมีเพียงเล็กน้อย พระองค์ทรงให้ความสงสารแม้แต่กับผู้ที่รู้จักพระองค์เพียงผิวเผิน โอ้อัลลอฮฺ แน่อนบรรดาผู้อยู่กับสัจธรรมมักจะอยู่ในสภาพกลืนไม่เข้าคายไม่ออก

ส่วนผู้มีวาจาสัตย์ก็ตกอยู่ในสภาพถูกปิดล้อม(หมดโอกาส) โอ้อัลลอฮฺพระองค์เท่านั้นที่ทรงเป็นผู้มีเมตตาต่อปวงบ่าวของพระองค์และผู้ที่มีความปรารถนาอันแรงกล้าที่จะเข้าหาพระองค์ พระองค์ทรงมีอำนาจตอบรับดูอาห์ของพวกเขาและทรงบันดาลให้พวกเขาได้รับการแคล้วคลาดอย่างรวดเร็ว

โอ้อัลลอฮฺ ขอให้ทรงเป็นประธานความจำเริญแด่มุฮัมมัดและวงศ์วานของมุฮัมมัด และขอให้ทรงริบเร่งประทานความช่วยเหลือที่ไม่มียวนบกพร่องหลังจากนั้นอีกให้แก่เราและด้วยความอนุเคราะห์ที่ไม่พลั้งพลาดอีกเลย และขอได้โปรดประทานความสันติสุขจากพระองค์ให้แก่เรา อันเป็นความสันติสุขที่บุคคลซึ่งพระองค์ทรงรักได้รับความปลอดภัยในนั้น

และเป็นความสันติสุขที่ศัตรูของพระองค์ต้องประสบความพ่ายแพ้
อีกทั้งเป็นความสันติสุขที่ผู้ซึ่งรู้จักพระองค์ดำรงอยู่ได้
อีกทั้งเป็นความสันติสุขที่อำนวยให้ภารกิจต่างๆ ของพระองค์มี
ความบังเกิด อันเป็นความสันติสุขที่พระองค์ทรงมีชัยชนะเหนือศัตรูของ
พระองค์

โอ้อัลลอฮฺ โปรดรีบเร่งให้พวกเราได้ใช้สถานที่พำนักแห่งความ
เมตตาจากพระองค์ และโปรดรีบเร่งให้ศัตรูของพระองค์ได้ไป
พำนักอยู่ในบ้านแห่งการลงทัณฑ์

โอ้อัลลอฮฺ ขอได้ทรงโปรดช่วยเหลือและเกื้อกูลต่อเรา และขอได้
ทรงโปรดถอดถอนการลงโทษของพระองค์ออกไปจากเรา และทรง
บันดาลให้สิ่งนั้นประสบแก่เหล่าบรรดาผู้อธรรม”

(มะฮฺญุดอะฮฺ หน้า 59)

ดูอาฮ์

บทที่ 3

ดูอาฮ์ญะอ์อิกบัทหนึ่งของอิมามญะวาด(อ) มีดังนี้

“โอ้อัลลอฮฺ พระองค์คือผู้เป็นเจ้านับตั้งแต่เริ่มแรก ซึ่งไม่มี
สภาวะเริ่มแรกใดๆ ก่อนหน้านี้อีก และทรงเป็นองค์สุดท้ายซึ่งไม่มี
สภาวะสุดท้ายใดๆ ถูกกำหนดไว้หลังจากนั้นอีก พระองค์ทรงให้
การบังเกิดกับพวกเราโดยไม่มีปฐมเหตุอื่นใดมาก่อนเกิดพระองค์
ทรงบันดาลให้พวกเรามีขึ้นมา

โดยมิได้เป็นไปเพราะเหตุจำเป็นอื่นใดบังกับ พระองค์ทรงบันดาล
ให้เราเกิดขึ้นมาด้วยวิथाปัญญาของพระองค์ อันทางไว้ซึ่ง
อิสรเสรี พระองค์ทรงทดสอบเราด้วยคำสั่งใช้และคำสั่งห้ามของ
พระองค์เพื่อเป็นการทดสอบพระองค์ ทรงให้การสนับสนุนเราด้วย
อุปกรณ์ต่างๆ และทรงมอบเครื่องมือทั้งหลายให้แก่เรา และทรง
ประทานความสามารถทั้งปวงให้แก่เรา และทรงกำหนด
หลักการเชื่อฟังปฏิบัติตามให้แก่เรา กล่าวคือพระองค์ได้บัญชาใช้
โดยที่ให้เราเลือก และทรงห้ามโดยเป็นการเตือน พระองค์ทรง
ประทานให้อย่างมากมาย ทรงเรียกร้องแต่เพียงเล็กน้อย
พระบัญชาของพระองค์ได้รับการถูกละเมิด แต่พระองค์ก็ยังมี
เมตตาพลาณาภาพของพระองค์ได้รับการถูกละเมิด

แต่กระนั้นพระองค์ก็ยังทรงให้เกียรติ พระองค์คือเจ้าแห่งเกียรติยศ
เจ้าแห่งความยิ่งใหญ่เกรียงไกร

เจ้าแห่งความดี และความโปรดปราน เจ้าแห่งความหวังและความ
ปรานี เจ้าแห่งการประทานให้และเพื่อแผ่ เจ้าแห่งการคลบนันดาลซึ่ง
ความสำเร็จ ไม่มีดวงใจดวงใดสามารถล่วงรู้ในความลึกลับของ
พระองค์ ไม่มีมโนภาพใดๆ สามารถเข้าถึงคุณลักษณะของพระองค์
สิ่งที่พระองค์ทรงสร้างไว้ทั่วปวงไม่มีสิ่งใดคล้ายคลึงพระองค์ สิ่งที่
พระองค์ทรงให้บังเกิดไม่มีสิ่งใดเสมอเหมือนพระองค์

มหาบริสุทธิ์ผู้ทรงอยู่เหนือการถูกสัมผัสหรือการหยั่งถึงใดๆ โดย
ประสาทสัมผัสทั้ง 5 สิ่งถูกสร้างจะมีความสามารถหยั่งถึงผู้สร้าง
ของคนใดอย่างไร ข้าแต่พระผู้เป็นเจ้าพระองค์ทรงสูงส่งเหนือสิ่งที่
ผู้ธรรมได้กล่าวไปทรงสูงส่งยิ่ง ทรงเกรียงไกร

โออัลลอฮฺ โปรดสนับสนุนให้บรรดาเอาเลียฮ์(ผู้เป็นที่รักยิ่ง) ของ
พระองค์มีชัยชนะต่อศัตรูของพระองค์

ผู้ธรรม ผู้ละเมิด พวกนากีฮีน พวกกอซิบีน พวกมาริกีน
(ทั้ง 3 กลุ่มคือกลุ่มที่ทำสงครามกับท่านอิมามอะลี) ซึ่งเขาเหล่านั้น
ได้ทำให้ปวงบ่าวของพระองค์ต้องหลงผิด เขาเหล่านั้น

เปลี่ยนแปลงคัมภีร์ของพระองค์ และคัดแปลงบทบัญญัติของ
พระองค์เขาเหล่านั้นละเมิดสิทธิของพระองค์ และนั่งอยู่ในตำแหน่ง
ของบรรดาเอาเลียฮ์ของพระองค์

ความเลวร้ายจากเขาเหล่านั้นกระทำให้ขึ้นเบื้องหน้าของพระองค์เป็น
ความอธรรมที่พวกเขามีต่ออะฮ์ลุลบัยตุ่แห่งนบีของพระองค์
ซึ่งเขาเหล่านั้นได้หลงผิดและทำให้บรรดาสิ่งถูกสร้างของพระองค์
ต้องหลงผิดตามไป

โอ้ พระผู้เป็นเจ้าเขาเหล่านั้นได้ยึดเอาสิทธิของพระองค์ไปอยู่ใน
ครอบครองและกดขี่ปวงบ่าวของพระองค์

โอ้ พระผู้เป็นเจ้า เขาเหล่านั้นละทิ้งผืนแผ่นดินของพระองค์ให้ตก
อยู่ในความมือมมตลอดกาล ดังนั้นสายตาของพวกเขาถึงแม้จะเปิด
อยู่แต่หัวใจของพวกเขาเมื่อบอด ไม่มีหลักฐานอันใดหลงเหลือ
สำหรับพวกเขาอีกแล้ว ข้าแต่พระผู้เป็นเจ้าพระองค์ได้นำการลง
ทัณฑ์และได้กำหนดการลงโทษมาแล้ว พระองค์ทรงสัญญาไว้กับ
เหล่าบรรดาผู้ปฏิบัติตามว่าจะได้รับคุณงามความดีจากพระองค์
พระองค์ได้นำคำตักเตือนมายังเขาเหล่านั้น ดังนั้นคนกลุ่มหนึ่งจึงได้
ศรัทธา

โอ้ อัลลอฮ์ โปรดเกื้อกูลต่อบรรดาผู้ศรัทธาให้มีชัยชนะเหนือศัตรู
ของพระองค์ และศัตรูแห่งบรรดาผู้สวามิภักดิ์ต่อพระองค์ ดังนั้น
พวกเขาจึงปรากฏตัวอย่างชัดเจน และเป็นผู้เรียกร้องไปสู่สวรรค์
และสำหรับอิมามผู้ถูกรอคอยอันเป็นผู้ดำรงอยู่ด้วยความเที่ยง
ธรรมนั้น ขอให้เป็นผู้ปฏิบัติตาม

ข้าแต่พระผู้เป็นเจ้า โปรดจัดเตรียมไฟนรกของพระองค์ไว้แก่ศัตรู
ของพระองค์ และศัตรูของคนเหล่านั้น และขอได้ทรงจัดเตรียมการ
ลงโทษที่ไม่วันถูกปกป้องให้พ้นจากบรรดาผู้ชั่วธรรม

ข้าแต่อัลลอฮ์ ได้โปรดประทานความจำเริญแด่ศาสนามุฮัมมัดและ
วงศ์วานของมุฮัมมัด ขอพระองค์ทรงเพิ่มพูนผละกำลังให้แก่เหล่า
บรรดาผู้บริสุทธิ์ใจต่อพระองค์ที่อ่อนแอและแก่บรรดาผู้

ปฏิบัติตามพวกเราด้วยความจงรักภักดี อันเป็นผู้ปฏิบัติตามเราด้วย
ความเชื่อมั่นและปฏิบัติตามคำสอน และได้โปรดบันดาลให้มีผู้
กล่าวถึงเราในหมู่ชนเหล่านั้น

ข้าแต่อัลลอฮ์ ขอได้โปรดสนับสนุนกิจการงานของพวกเขาเหล่านั้น
และได้ทรงสนับสนุนให้พวกเขาได้รับศาสนาตามที่พระองค์ทรง
มอบให้แก่พวกเขาด้วยความยินดี และได้โปรดบันดาลความ
สมบูรณ์แห่งความโปรดปรานของพระองค์ให้แก่เขาเหล่านั้นและ
ได้โปรดขัดเกลาเขาเหล่านั้นให้มีความบริสุทธิ์

ข้าแต่พระผู้เป็นเจ้าได้โปรดยับยั้งความยากจนของพวกเขาเหล่านั้น
ข้าแต่พระผู้เป็นเจ้า ขอได้โปรดให้ความช่วยเหลือแก่ความคับแค้น
ของคนเหล่านั้น

ข้าแต่พระผู้เป็นเจ้า ขอได้โปรดอภัยในความบาปและความผิดพลาด
ของคนเหล่านั้น และขอให้ทรงอย่าหันเหจิตใจของคนเหล่านั้น
หลังจากที่พระองค์ทรงนำทางพวกเขา

โอ้ พระผู้อภิบาล ขอพระองค์ทรงอย่าปล่อยให้เขาเหล่านั้นละเมิด
ได้โปรดปกป้องคุ้มครองเขาเหล่านั้นให้อยู่ในความสะอาดบริสุทธิ์
กับสายธารแห่งความรักภักดีต่อเหล่าบรรดาเอกราชของ
พระองค์และโปรดบันดาลให้เขาเหล่านั้นแคล้วคลาดจากบรรดา
ศัตรูของพระองค์
แท้จริงพระองค์คือผู้ทรงไถ่ย่น ผู้ทรงให้การสนองตอบ
ขออัครทูต ได้ทรงประทานพรแก่ศาสนamuฮัมมัดและวงศ์วานผู้
บริสุทธิ์ ”

(มะฮฺญุดอะฮฺวาด หน้า 60)

ดูอาฮ์

บทที่ 4

ดูอาฮ์อีกบทหนึ่งที่ท่านอิมามญะวาด(อ.)ได้เขียนไปยังชายคนหนึ่งมีใจความว่า

“โอ้พระผู้ซึ่งดำรงอยู่ก่อนทุกสรรพสิ่ง หลังจากนั้นทรงสร้างทุกสรรพสิ่ง จากนั้นทรงให้การคงอยู่และให้การสูญสลายแก่ทุกสรรพสิ่ง

โอ้พระผู้ซึ่งไม่มีสิ่งใดในชั้นฟ้าจะสูงส่ง และไม่มีสิ่งใดในพื้นแผ่นดินจะอยู่ต่ำ และที่อยู่สูงไปกว่านั้นและไม่มีสิ่งใดอยู่ระหว่างนั้น และเบื้องล่างของสิ่งนั้นอันจะเป็นพระเจ้าอื่นนอกเหนือจากพระองค์”

(ฮัต-เตาฮีด หน้า 48)

การตอบสนองต่อคำอ้อของอิมามมุฮัมมัด อัต-ตะกี(อ)

บรรดานักประวัติศาสตร์ต่างพากันกล่าวถึงคำอ้อของบรรดา

นักปราชญ์และผู้มีคุณธรรม

ส่วนมากที่ได้รับการตอบสนอง แต่ส่วนเรานั้นมิได้ถือว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องใหญ่สำหรับพวกเขามากนักเพราะมันยังเป็นเรื่องที่เล็กน้อยกว่าสิ่งที่อัลลอฮฺ(ช.บ.)ได้ทรงประทานให้แก่บรรดาผู้ที่สวามิภักดิ์

ต่อพระองค์และแก่บรรดาผู้ศรัทธาในหมู่ปวงบ่าวของพระองค์

เรื่องนี้ที่ถูกพาดพิงมายังบรรดาอิมาม(อ)นั้นได้ถูกนำมาเปิดเผยไว้ใน

ตำราต่างๆ ของนักปราชญ์ทั้งสองฝ่าย ในบทก่อนๆ ของหนังสือเล่ม

นี้ ท่านได้อ่านพบการกล่าวถึงเรื่องเหล่านี้โดยบรรดานัก

ประวัติศาสตร์ไปแล้ว ในกรณีของบรรดาอิมามแต่ละท่าน

ณ บัดนี้ เราจะหยิบยกเรื่องราวที่เกี่ยวกับท่านอิมามอะบูลญะอ์ฟร์

มุฮัมมัด อัต-ตะกี(อ)มา

นำเสนอเพียงบางส่วน

เหตุการณ์ที่ 1

ท่านมุฮัมมัด บินชะนาน ได้เล่าว่า :

ข้าพเจ้าได้เข้าพบท่านอิมามอะบูลชะฮันอัลฮาดี(อ)โดยท่าน(อ)ได้กล่าวว่า

“โอ้มุฮัมมัด ได้เกิดเหตุการณ์อันใดกับลูกหลานของพะร็องญ์หรือไม่?”

ข้าพเจ้าตอบว่า

“อุมร์ได้เสียชีวิตแล้ว”

ท่านอิมาม(อ)กล่าวว่า

“อัลฮัมดุลิลลาฮฺ(มวลการสรรเสริญเป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮฺ)”

ข้าพเจ้านับถ้อยคำเหล่านี้ได้ 24 ครั้ง ข้าพเจ้ากล่าวต่อไปว่า

“โอ้ประมุขของข้า ข้าพเจ้าไม่ทราบมาก่อนว่าเรื่องนี้จะยังความ
ชื่นชมยินดีให้แก่ท่าน”

ท่านอิมาม(อ)กล่าวต่อไปว่า

“โอ้มุฮัมมัดเอ๋ย ท่านไม่ทราบดอกหรือว่า บุคคลที่ได้รับการ
สถาปนาจากอัลลอฮฺผู้นี้ได้อะไรไว้บ้างกับท่านมุฮัมมัด บินอะลี บิดา
ของฉัน”

ข้าพเจ้าตอบว่า

“ไม่ทราบขอรับ”

ท่านอิมาม(อ)ตอบว่า

“บิดาของฉันได้สอนเขาในเรื่อง ๆ หนึ่ง แต่เขากลับกล่าวว่า —ฉัน
สงสัยว่าท่านมีนเมา-บิดาของฉันกล่าวว่า-ข้าแต่อัลลอฮฺ
หากพระองค์ทรงรู้ว่าข้าพระองค์คือผู้ถือศีลอดอยู่เป็นประจำเพื่อ
พระองค์แล้วไซร้ขอได้โปรดบันดาลให้เขาคนนี้ได้ลิ้มรสของภัย
สงครามเถิด ขอให้เขาดกเป็นเชลยผู้ต่ำต้อย

-ขอสาบานด้วยพระนามของอัลลอฮ์ กาลเวลาผ่านไปไม่นานนัก
เขาได้เข้าทำสงคราม

ทรัพย์สินและสิ่งของต่าง ๆ ของเขาถูกริบหมด จากนั้นเขาก็ถูกจับตัว
เป็นเชลย บัดนี้เขาได้ตายแล้ว

ขออัลลอฮ์ทรงเมตตาต่อเขาและแน่นอนที่สุด อัลลอฮ์ได้ทรง
แสดงหลักฐานในเรื่องนี้และในเรื่องอื่นตลอดไปว่า พระองค์ทรง
สนับสนุนบรรดาผู้สวามิภักดิ์ต่อพระองค์ให้อยู่เหนือบรรดาศัตรู
ของพระองค์เสมอ”

(อิษบาตุลสุดาฮ์ เล่ม6 หน้า 177
, อุศูดุลกาฟี เล่ม 1 หน้า 469)

เหตุการณ์ที่ 2

ภรรยาของท่านอิมามตะกี(อ)คือ อุมมุลฟิฏลุ บุตรสาวของคอดีฟะฮ์
มะฮ์มูนเป็นผู้วางยาพิษท่านอิมาม(อ)

ครั้นเมื่อท่าน(อ)ทราบถึงเรื่องนี้

ท่าน(อ)ได้พูดกับนางว่า

“ขอให้อัลลอฮ์ทรงบันดาลความพินาศให้แก่เจ้าด้วยโรคร้ายชนิด
ที่ไม่อาจรักษาได้”

จากนั้นไม่นานนัก นางก็ประสบโรคชนิดหนึ่ง ซึ่งคนทั้งหลายต่างก็
เฝ้ามองดูนางและแนะนำการรักษาชนิดต่างๆ ให้แก่นาง

แต่ตัวยาเหล่านั้นก็ไม่มีผลแต่ประการใด จนกระทั่งนางถึงแก่

ความตายด้วยโรคร้ายนั้น

(อัลมะนากิบ เล่ม 2 หน้า 435)

อิมามตะกี(อ)กับคอลีฟะฮุมะอ์มูนแห่งราชวงศ์อับบาซียะฮ์

อัลลอฮฺ(ซ.บ.)ทรงคัดเลือกให้บรรดาอิมาม(อ)ดำรงตำแหน่งเป็น
ผู้ปกครองของมวลมนุษย์

และเป็นประมุขในการบังคับใช้บทบัญญัติตามคำสอนของท่าน
ศาสดามุฮัมมัด(ศ)และเป็นผู้ทำหน้าที่ดำรงรักษากิจการงานเหล่านั้น
แต่ทว่าประชาชนนั่นเองที่ได้ยับยั้งท่านเหล่านั้นมิให้ทำหน้าที่
เผยแพร่วิสัยของพวกเขาก็ได้สลับปรับเปลี่ยนระหว่างพวก
เขาเอง เช่นเดียวกับประชาชาติในยุคอดีตที่ได้กระทำกับบรรดานบี
ของตน

บรรดาอิมาม(อ)ต้องตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของผู้ปกครองจอมปลอม
ซึ่งได้กระทำการต่างๆต่อพวกท่านตามที่พวกเขาประสงค์
บางครั้งพวกเขาจับกุมพวกท่านเหล่านั้น และบางครั้งก็อุปโลกน์
แต่งตั้งพวกท่านบางคนให้เป็นรัชทายาท ทั้งที่มีใช่เป็นความ
ปรารถนาส่วนตัวของท่าน(อ)

สำหรับท่านอิมามตะกี(อ)นั้นก็ได้รับพบกับอีกลักษณะหนึ่ง
กล่าวคือ คอลีฟะฮุมะอ์มูนได้

จัดการนำท่าน(อ)ไปยังเมืองแบกแดด และตกลงใจที่จะให้ท่าน(อ)
แต่งงานกับลูกสาวของตนเองนั่นก็คือ อุมมุลฟิฏฏ

หลังจากที่ได้ประจักษ์ถึงความรู้และเกียรติยศของท่าน(อ)โดยที่
วงศาคณาญาติของพวกเขาต่างก็ไม่เห็นด้วย บางคนได้พยายามทำ
ให้เขาเปลี่ยนความคิด แต่มะฮ์มูนก็ยังเดินหน้าจัดการเรื่องดังกล่าว
พวกเขาต่างก็พูดกับคอลีฟะฮ์มะฮ์มูนว่า

“ เด็กชายคนนี้ยังเล็กเกินไป ไม่มีความรู้และความเข้าใจในศาสนา
ดังนั้น ขอให้ท่านประวิงเวลาไว้ก่อนเพื่อให้เขาได้มีโอกาสฝึกฝน
ตนเอง จากนั้นก็ค่อยดำเนินการต่อไป ”

คอลีฟะฮ์มะฮ์มูนกล่าวกับพวกเขาว่า

“ ท่านทั้งหลาย ข้าพเจ้ารู้จักเด็กคนนี้ดีกว่าพวกท่าน
แท้จริงเด็กน้อยคนนี้มีมาจากอะฮ์ลุลบัยตุซึ่งวิชาความรู้ของพวกเขา
ได้มาจากการคลั่นดาลของอัลลอฮ์ วิชาการทางศาสนาและ
จริยธรรมชั้นสูงของพวกเขา นั้นไม่เคยขาดตกบกพร่องเลยแม้แต่
น้อย ถ้าหากท่านทั้งหลายต้องการทดสอบก็เชิญทดสอบอะนุญอะ
ฟร์ได้ เพื่อที่เขาจะได้แสดงให้เห็นว่าท่านได้ประจักษ์อย่างชัดเจนว่า
สิ่งที่ข้าพเจ้าได้กล่าวไปนั้นเป็นอย่างไร ”

(อัล-เอียะฮ์ศุดิญาญ เล่ม 2 หน้า 341)

พวกตระกูลอับบาซียะฮ์ต่างก็ไม่พอใจต่อคำพูดของคอลีฟะฮ์
มะฮ์มูน ทั้งหมดได้จัดประชุมเพื่อจะทดสอบภูมิความรู้ของท่าน
อิมาม(อ)ดังที่เราได้นำเสนอแก่ท่านผู้อ่านไปบ้างแล้ว

นั่นก็คือ บทสนทนาของยะฮฺยา บินอัคษัม ซึ่งได้โต้ตอบกับท่าน
อิมามตะกี(อ)

คอลีฟะฮฺมุฮัมมัดเคยมีเจตนาในการจัดประชุมเชิงวิชาการศาสนา
เพื่อที่จะเบี่ยงเบนสถานภาพของท่านอิมามริฎอ(อ)ให้ลดลง แต่
ในขณะที่เจตนาที่เขาจัดให้มีการโต้เถียงปัญหาศาสนากับท่าน
อิมามอะบูญะอฺฟัร(อ)นั้นกลับทำไปก็เพื่อให้ประจักษ์ถึงวิชาความรู้
และเกียรติยศของท่าน(อ)

แน่นอนที่สุด ยะฮฺยาได้ประสบกับความพ่ายแพ้ในการโต้กับท่าน
อิมาม(อ)อย่างอัปยศที่สุด

เขาได้แสดงให้เห็นถึงความอ่อนแอความพ่ายแพ้ของเขา
ทั้ง ๆ ที่มีการสนับสนุนส่งเสริม

จากพวกตระกูลอับบาซียะฮฺแล้วก็ตาม ฐานะของเขาจึงตกต่ำลงใน
ที่สุด

มุฮัมมัดมีความพอใจอย่างยิ่งต่อเหตุการณ์ครั้งนั้น

เขาถึงกับกล่าวว่า

“อัลฮัมดุลิลลาฮฺในฐานะที่พระองค์ทรงให้ความเมตตาแก่ข้าพเจ้า
เพื่อดำเนินงานให้บรรลุสู่ความสำเร็จ ”

เขาหันกลับไปมองท่านอิมามอะบูญะอ์ฟร(อ)แล้วกล่าวว่า

“ข้าพเจ้าตกลงใจที่จะให้อุ้มมดลูกบุตรสาวของข้าพเจ้าแต่งงานกับท่าน ถึงแม้ว่าสิ่งเหล่านี้จะสร้างความไม่พอใจแก่คนกลุ่มนั้นก็ตามที่ ดังนั้น ท่านจงมาเจรจาขอลูกเถิด แน่นนอนที่สุดข้าพเจ้าและบุตรสาวได้ตกลงปลงใจ”

ท่านอิมาม(อ)กล่าวตอบว่า

“มวลการสรรเสริญเป็นกรรมสิทธิ์ของอัลลอฮ์ ผู้ทรงบันดาลความมั่นคงโดยความโปรดปรานของพระองค์ ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์อันเป็นความบริสุทธิ์แด่ฐานะแห่งเอกานุภาพของพระองค์ ขออัลลอฮ์ทรงประทานพรแก่ท่านศาสดามุฮัมมัด ประมุขแห่งบรรดาผู้มียุคุณธรรมของพระองค์และแด่บรรดาผู้ทรงเกียรติแห่งเชื้อสายของเขา แน่นนอนที่สุดเกียรติยศส่วนหนึ่งของอัลลอฮ์

ที่มีต่อมวลมนุษย์ได้แก่การที่พระองค์ทรงบันดาลให้พวกเขาได้รับสิ่งที่เป็นที่สละอย่างเพียงพอ ไม่แต่ต้องสิ่งที่เป็นสละรวม (สิ่งต้องห้าม)

ดังที่อัลลอฮ์ทรงมีโอองการว่า

“และจงแต่งงานกับบุรุษหรือสตรีที่เป็นโสด และคนดีในหมู่พวกบ่าวที่เป็นบุรุษและสตรีของพวกเขา ถึงแม้ว่าเหล่านั้นจะยากจน แต่อัลลอฮ์จะทรงบันดาลให้เขามั่งคั่งจากความเกื้อกูลของพระองค์ แท้จริงอัลลอฮ์ทรงเผื่อแผ่ทรงรอบรู้” (อัน-นุร: 32)

แท้งจิงมุฮัมมัด บุตรของอะลี บินมุซา ได้สู้ขออุมมัลฟิฏลุ บุตรสาว
ของอับดุลลอฮ์ อัลมะฮ์มูน และแน่นอนที่สุดเขาได้มอบเงินมะฮัร
เท่ากับจำนวนมะฮัรของท่านหญิงฟาฏิมะฮ์ บุตรีของท่าน
ศาสดามุฮัมมัด(ศ) ผู้เป็นย่ำหวอด นั่นคือ 500 ดิรฮัม ท่านจะแต่งงาน
ให้เขาตามจำนวนเงินมะฮัรดังกล่าวหรือไม่?”

คอลีฟะฮ์อะฮ์มัดกล่าวตอบว่า

“ข้าพเจ้าตกลงยอมรับ ”

แล้วอะฮ์มัดได้สั่งให้คนรับใช้นำสิ่งของหนึ่งมา คล้ายกับสำเภาที่
บรรจุเงิน ซึ่งห่อหุ้มด้วยทองคำ และบรรจุไปด้วยสิ่งมีค่าหลายชนิด
มีทั้งน้ำบริสุทธิ์ อันได้แก่น้ำดอกไม้หอมที่สร้างความประทับใจ
ให้แก่บรรดาแขกเหรื่ออย่างถ้วนทั่ว ต่อจากนั้นสำหรับของหวานก็ถูก
จัดวางลง พวกเขาได้รับการแจกจ่ายไปตามสถานภาพของพวกเขา
จากนั้นทั้งหมดก็แยกย้ายกันกลับไป

(นูรุลอับศอร ของซิบตันญี หน้า 147)

ครั้งเมื่อถึงวันรุ่งขึ้น ประชาชนได้เข้ามาร่วมชุมนุมกัน
ท่านอะบูญะอ์ฟร(อ)ก็มาร่วมงานด้วย มีการติดตั้งผ้าม่านทั้งชนิด
พิเศษและชนิดทั่วไป เพื่อเป็นการต้อนรับค่อลีพะฮุมมะฮ์มูนกับ
ท่านอะบูญะอ์ฟร(อ)แล้วได้มีการนำสำหรับ 3 ชนิดที่ทำด้วยเงิน
ออกมา ซึ่งในนั้นมีของหอมชนิดพิเศษตรงกึ่งกลางกล่องมีลายสลัก
เขียนด้วยตัวอักษรหนึ่งอันเป็นทรัพย์สินที่มีค่ายิ่งค่อลีพะฮุมมะฮ์มูนได้
สั่งให้แจกจ่ายสิ่งนั้นแก่ผู้ใกล้ชิด จากนั้นคนทั้งหลายก็แยกย้ายกัน
กลับไป โดยที่พวกเขาได้รับของมีค่าเป็นของขวัญติดมือไปอีก
ทั้งค่อลีพะฮุมมะฮ์มูนยังได้บริจาคอีกส่วนหนึ่งแก่คนยากจนทั่วไป
ด้วย

(ตารีคอิมามมัฆนุ อัสกาซิมัยนุ หน้า 43)

ค่อลีพะฮุมมะฮ์มูนมีความภูมิใจในตัวของท่านอิมามอะบูญะอ์ฟร(อ)
เป็นอย่างมาก เขาได้ให้การยกย่องวิชาความรู้และคุณลักษณะพิเศษ
อันดีงามของท่านอิมาม(อ)

เชคมุฟิด(ร.ฮ)กล่าวว่า : ค่อลีพะฮุมมะฮ์มูนนั้นมีความภาคภูมิใจเป็น
อย่างยิ่งต่อท่านอิมาม(อ)

เมื่อเขาได้เห็นความดีเด่นของท่านทั้งๆ ที่ท่านยังมีอายุน้อยอยู่ แต่มี
ความสูงส่งทางด้านวิชาการ วิทยปัญญาและจริยธรรมอีกทั้งมีความ
สมบูรณ์พร้อมทั้งทางสติปัญญาอย่างชนิดที่ไม่รู้ผู้รู้คนใดในสมัย
นั้นเสมอเหมือนแม้แต่คนเดียว

(อัลอิรชาด หน้า 342)

เชกฏีอับรอชี(ร.ฮ)กล่าวว่า : ท่านอิมามญะวาด(อ)เป็นผู้มีความ
สมบูรณ์พร้อมทางสติปัญญา เกียรติยศอันดั่งาม วิชาความรู้
วิทย์ปัญญาและจริยธรรม อีกทั้งสถานภาพอันสูงส่งอย่างชนิดที่ไม่มี
ผู้ใดเสมอเหมือนในคนรุ่นราวคราวเดียวกัน ไม่ว่าจากตระกูลชัยยิด
หรือตระกูลอื่นๆ

ด้วยเหตุนี้คอดีพะฮะมะฮ์อุมูนมีความภาคภูมิใจกับท่านเป็นอย่างนักเมื่อ
ได้พบเห็นสถานภาพอันสูงส่งของท่าน และความยิ่งใหญ่ในเกียรติ
คุณอย่างครบถ้วนทุกๆ ด้าน

(อะฮ์ลัมุลตะรอ หน้า 202)

ท่านอิมามญะวาด(อ)ได้พำนักอยู่ในกรุงแบกแดด ในฐานะผู้มีเกียรติ
ยิ่ง แต่ทว่าสถานภาพที่เป็นอยู่ในเวลานั้น มิได้เป็นความปรารถนา
ของท่านเลย ท่านรู้สึกเหมือนกับอยู่อย่างโดดเดี่ยว
เนื่องจากห่างไกลเมืองมะดีนะฮ์ อันเป็นเมืองของท่านศาสนทูต
แห่งอัลลอฮ์(ศ) ผู้เป็นบรรพบุรุษ

ท่านเคยกล่าวกับท่านสุเซน อัล-มะการี ว่า

“ โอ้สุเซนเอ๋ย ขนบบังข้าวสาถิ และเกลือเค็มในดินแดนสะรีอม
ของท่านศาสนทูตแห่งอัลลอฮ์(ศ)นั้น เป็นที่ชื่นชอบสำหรับข้าพเจ้า
มากกว่าสิ่งที่ข้าพเจ้ามองเห็นอยู่ที่นี่ ”

(บิฮารุลอันวาร เล่ม 12 หน้า 110)

อาจจะเป็นเพราะว่าผู้ปกครองทำตัวเหินห่างจากคำสอนของอิสลาม
มากมายนั่นเอง ที่ท่านอิมามญะวาด(อ)มีความรู้สึกใกล้ชิดเกี่ยวกับ
ประชาชนชาวเมืองแบกแดด กล่าวคือคอลีฟะฮะฮุมะฮ์มูนนั้น
ทั้ง ๆ ที่มีตำแหน่งเป็นอะมีรุลมุฮัมมินิกิน แต่เขาก็กังคัมสุรา แน่นอน
ที่สุดเขาให้เกียรติต่อท่านอิมามญะวาด(อ)เมื่อท่านอิมามเห็นเขาเป็น
เช่นนั้น โดยท่านอิมาม(อ)ได้เคยกล่าวกับเขาว่า

“ข้าพเจ้ามีคำเตือนสำหรับท่านอยู่ข้อหนึ่ง ขอได้โปรดรับฟัง”

คอลีฟะฮะฮุมะฮ์มูนกล่าวว่า

“โปรดบอกมาเถิด”

ท่านอิมามญะवाद(อ)กล่าวว่า

“ข้าพเจ้าขอร้องท่านว่า โปรดเลิกคัมสุราเถิด”

คอลีฟะฮะฮุมะฮ์มูนกล่าวว่า

“แน่อนที่สุด ข้าพเจ้าขอยอมรับคำตักเตือนของท่าน”

(นูรุลอัศอร ของอัลฮาอิริย หน้า 258)

นับเป็นโอกาสแรกที่ทำให้ท่านอิมามญะวาด(อ)ได้พบกับ
กองคาราวานที่นำท่านคืนกลับสู่นครมะดีนะฮ์อันเป็นเมืองของ
ท่านศาสนทูตแห่งอัลลอฮ์(ศ)ผู้เป็นบรรพบุรุษของท่าน
ในเรื่องนี้ ถ้าหากผู้อ่านศึกษาอย่างถ่องแท้จะมองเห็นถึงความ
ยิ่งใหญ่ของท่านอิมามญะวาด(อ) ในขณะที่ท่านเป็นถึงลูกเขยของ
คอลีฟะฮ์และเป็นลูกชายของรัชทายาท
โลกนี้ทั้งโลกถ้าหากท่านต้องการจะได้มันก็ต้องตกอยู่ในอุ้งมือ
ของท่าน แต่ตลอดชั่วชีวิตในวัยหนุ่มของท่านไม่เคยแสดง
ความต้องการเช่นนั้นแม้แต่น้อย ท่านหันหลังให้จากความสุขทาง
โลก และสละทิ้งการที่จะเป็นผู้แสวงหาผลประโยชน์

“แน่นอนที่สุด ในประวัติของบุคคลเหล่านั้นเป็นอุทาหรณ์สำหรับ
ผู้มีปัญญาอันล้ำลึก มันมิได้เป็นเรื่องเท็จที่พูดกันมา แต่เป็นความ
จริงที่ยืนยันสิ่งที่มีอยู่กับเขา เป็นการให้รายละเอียดกับทุกสิ่งและ
เป็นทางนำ และเป็นความเมตตาสำหรับหมู่ชนผู้ศรัทธา ”

(ยูซุฟ: 111)

คำสดุดีของนักปราชญ์ต่ออิมามที่ ๕

บรรดานักปราชญ์และเจ้าของตำราต่าง ๆ ต่างให้ความสำคัญกับบรรดาอิมามแห่งอะฮ์ลุลบัยต์(อ) ดังนั้นพวกเขาจึงได้เรียบเรียงหนังสือที่เกี่ยวกับเรื่องราวของบรรดาอิมามเป็นจำนวนมาก และได้เขียนถึงท่านเหล่านั้นในรายละเอียดอย่างยืดยาวเขาเหล่านั้นได้ให้การคารวะต่อบรรดาอิมาม

โดยตัวอักษรที่เรียงร้อยลงไป ปัจจุบันนี้ประวัติศาสตร์ของอิสลามได้บอกเล่าถึงเรื่องราวของบรรดาอิมามและคำสอน อีกทั้งวิถีทางการดำเนินชีวิตของพวกท่าน ห้องสมุดของสถาบันต่างๆ ในแวดวงของศาสนาอิสลามเต็มไปด้วยข้อเขียนต่าง ๆ ที่บรรจุเรื่องราวของท่านเหล่านั้น(อ)

นอกจากนี้แล้วยังมีตำราต่างๆ อีกเป็นจำนวนหลายพันเล่มที่แปลเรื่องราวที่เกี่ยวกับพวกท่านหรือที่ได้นำเอาเรื่องราวที่เกี่ยวกับพวกท่านหรือที่ได้นำเอาเรื่องของท่านมากล่าวถึงสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้มีได้เป็นเรื่องที่มากมายอะไรสำหรับท่านทั้งหลาย(อ)เป็นทนายทของศาสนา เป็นสิ่งสำคัญประการหนึ่งที่ท่านศาสนทูตแห่งอัลลอฮ์(ศ) ได้ทิ้งไว้ในท่ามกลางมวลหมู่ประชาชาติอิสลาม

ในบทนี้เราจะกล่าวถึงคำสดุดีบางประการที่เหล่าบรรดานักปราชญ์
และบุคคลสำคัญได้กล่าวถึงท่านอิมามอะบูญะอ์ฟร อัล-ญะวาด(อ)
ดังต่อไปนี้

คำสดุดีจาก

ท่านอะลี บินญะอ์ฟร

ท่านมุฮัมมัด บินญะฮัน บินอัมมารุ ได้กล่าวว่า :
ข้าพเจ้าเคยได้นั่งร่วมกับท่านอะลี บินญะอ์ฟร บินมุฮัมมัด ครั้งหนึ่ง
ที่เมืองมะดีนะฮ์ ซึ่งข้าพเจ้าได้พำนักอยู่ร่วมกับเขานานถึงสองปี
ข้าพเจ้าได้บันทึกเรื่องราวที่เขาได้รับฟังมาจากหลานของเขา
(อะบุลฮะซัน(อ)) ในขณะนั้น ท่านอะบูญะอ์ฟร มุฮัมมัด บินอะลี(อ)
ได้เขามาหาเขาในมัสญิด นั่นคือมัสญิดของท่านศาสนทูตแห่งอัลลอ
ฮ์(ศ) ครั้นแล้วท่านอะลี บินญะอ์ฟร ได้ปราศเข้าไปหาท่าน(อ)ทั้ง ๆ
ที่มีได้ไต่รองเท้าและมีได้สวมเสื้อคลุม
เขาได้จับมือของท่าน(อ)และแสดงความให้เกียรติอย่างสูง
ท่านอะบูญะอ์ฟรได้กล่าวกับเขาว่า
“โอ้ท่านปู่ โปรดนั่งลงเถิด ขอให้อัลลอฮ์ทรงเมตตาต่อท่าน”

ท่านอะลี บินญะอฺฟร์กล่าวว่า

“โอ้ท่านประมุขเอ๋ย ข้าพเจ้าจะนั่งได้อย่างไร ในขณะที่ท่านยังยืนอยู่”

ครั้งเมื่อท่านอะลี บินญะอฺฟร์ ได้กลับไปยังที่นั่งของท่านแล้ว

บรรดามิตรสหายของท่านอะลี บินญะอฺฟร์ ได้พากันดำหนิและต่อว่าด้วยถ้อยคำต่าง ๆ ว่า

“ท่านเป็นถึงลุงแห่งบิดาของเขาทำไมท่านถึงกับต้องแสดงอาการกับเขานาคนี”

ท่านอะลี บินญะอฺฟร์ กล่าวว่า

“ท่านทั้งหลายจงเงยบเลิยเถิด ในเมื่ออัลลอฮฺมิได้มอบหมายเกียรติยศให้แก่เราเหล่านี้ (ว่าพรางท่านเอามือไปจับที่เคราของท่าน) แต่พระองค์ทรงประทานเกียรติให้แก่เด็กคนนีและมอบเกียรติให้อยู่ในที่ของมัน จะให้ข้าพเจ้าปฏิเสธเกียรติของพระองค์ได้อย่างไร ? เราขอความคุ้มครองต่ออัลลอฮฺให้พ้นจากสิ่งที่พวกท่านกล่าวถึง ยิ่งไปกว่านั้น ข้าพเจ้ายังถือว่าตัวเองเป็นคนรับใช้ของเขาอีกด้วย”

(มะติ่นะตุลมะอาญิซ หน้า 450)

คำสดุดีจาก

คอลีฟะฮ์มุฮัมมัด

คอลีฟะฮ์มุฮัมมัด ได้กล่าวกับลูกหลานบะนีอับบาซ เมื่อเขาเหล่านั้น
ขอร้องให้เขาเลิกสั่งการจัดพิธีแต่งงานของอิมามญะวาด(อ) ว่า

“แน่นอน ข้าพเจ้าได้คัดเลือกเขาก็เพราะความดีเด่นเป็นพิเศษ
เหมือนนักปราชญ์ทั้งปวงในด้านความรู้และเกียรติยศ ทั้งที่เขายังอายุน้อย
และข้าพเจ้าหวังว่าเขาจะแสดงให้เห็นประชาชนได้เห็น
ในสิ่งที่ข้าพเจ้าได้รู้จากตัวของเขา แล้วคนเหล่านั้นก็จะได้เห็นคล้อย
ตามที่ข้าพเจ้าเห็น ”

(อะฮฺซานุชชีอะฮ์ ก็อฟ 3/231)

เขายังได้กล่าวหลังจากที่ได้ถามท่านอิมามญะวาด(อ)แล้วอีกด้วยว่า

“ท่านเป็นบุตรของอัล-ริฎออย่างแท้จริง ท่านเป็นคนในตระกูล
ของศาสดาอัล-มุศฏ็อฟอย่างแท้จริง ”

(อัลฟุศลุ้ลมุฮัมมะฮ์ หน้า 253

คำสดุดีจาก

อะบูลอินอา

อะบูลอินอา ได้กล่าวกับอิมามญะวาด(อ) ในตอนกล่าวคำเสียใจต่อการจากไปของบิดาของท่าน(อ)ว่า

“ท่านมีความประเสริฐยิ่งกว่าที่เรากล่าวถึง พวกเราได้ถ่ายทอดคำตักเตือนของท่าน ในเรื่องของความรู้แห่งอัลลอฮ์นั้นท่านมีมากมายแล้วและในเรื่องรางวัลจากอัลลอฮ์นั้นท่านก็ยิ่งอย่างท่วมท้น ”

(อัลมะนากิบ เล่ม 2 หน้า 413)

คำสดุดีจาก

บาทหลวงคริสต์

บาทหลวงคริสเตียนได้กล่าวหลังจากได้ยืนกิตติศัพท์แห่งเกียรติยศอันสูงส่งของอิมามญะ

วาด(อ)ว่า

“คนผู้นี้ น่าจะเป็นศาสดาหรือไม่ก็จะต้องเป็นลูกหลานของท่านศาสดา ”

(อัลมะนากิบ เล่ม 2 หน้า 434)

คำสดุดีจาก

ท่านยูซุฟ บินพะซาม่อลี

ท่านยูซุฟ บินพะซาม่อลี (ซิบฎ อิบนิลญะซี) ได้กล่าวว่า :

มุฮัมมัดญะวาด คือท่านมุฮัมมัด บินอะลี บินมุซา บินญะอ์ฟร์ บินมุฮัมมัด บินละอ์ บินสะซัน บินอะลี บินอะบีฏอลิบ สมญานามของท่านคือ อะบู อับดุลลอฮ์มีการเรียกขานกันอีกว่า อะบูญะอ์ฟร์ ท่านเกิดเมื่อปี ๑๙๕ เสียชีวิตเมื่อปี๒๒๐ มีอายุได้ ๒๕ ปี เป็นผู้มีแบบแผนทางด้านวิชาความรู้ การสำรวมตนและความมักน้อยจากบิดา

(ตัซกิริอตุล-ค่อวาศ หน้า 202)

คำสดุดีจาก

ท่านศอลาสุดดี อัศ-ศ็อฟดี(ร.ฮ)

ท่านซอลาสุดดีน อัศ-ศ็อฟดี(ร.ฮ) ได้กล่าวว่า “มุฮัมมัด บินอะลี นั้นคือท่านญะวาด บุตรของฮ์-ริฎอ บุตรของอัล-กาซิม บุตรของอัศ-ศอดิก(ขอให้อัลลอฮ์ประทานความปิติชื่นชมแก่เขาทั้งหลาย) ท่านมีฉายานามว่าอัล-ญะวาด, อัลกอเนียะฮ์ และอัล-มูรตะฎอ ท่านเป็นคนเก่งที่สุดคนหนึ่งแห่งตระกูลของท่านนบี

คอลีฟะฮ์ฮุมาฮ์ อุมมุล มุศตอฟาฮ์ของตบียะฮ์ให้แต่งงานกับท่าน ท่านส่งเงิน
กลับไปทีนครมะดีนะฮ์ทุกปี มากกว่าปีละ ๑,๐๐๐,๐๐๐ ดิรฮัมท่าน
เสียชีวิตในวัยหนุ่มที่กรุงแบกแดด เมื่อปี ฮ.ศ.๒๒๐ หลังจากที่
คอลีฟะฮ์ฮุมาฮ์ได้เสียชีวิตแล้ว ท่านเคยได้เข้าพบคอลีฟะฮ์
อับดุลอะซีซ บิลลาฮ์ปรากฏว่าเขาได้ให้เกียรติและให้การยกย่องต่อ
ท่าน สุสานของท่านฝังใกล้กันกับสุสานของท่านอิมามมูซา ผู้เป็นปู่
ของท่าน(อ)”

เขาได้กล่าวอีกว่า “ท่านเป็นคนบำเพ็ญเพียรเพื่อแสวงหาความ
บริสุทธิ์คนหนึ่ง เป็นผู้รักความสงบ ด้วยเหตุนี้ท่านจึงมีฉายานามว่า
ญะวาด ท่านคือหนึ่งในบรรดาอิมาม ๑๒ ท่านเกิดเมื่อปี ๑๕๕

(อัลวาฟี บัรลุฟีอาด เล่ม 4 หน้า 105)

คำสดุดีจาก

ท่านมุฮัมมัด บินญีออลซะฮุ

อัช-ชาฟีอี (ร.ฮ.)

ท่านมุฮัมมัด บิน ญีออลซะฮุ อัช-ชาฟีอี (ร.ฮ.) ได้กล่าวหลังจากที่พูดถึงอิมามญะวาด(อ)แล้วว่า

“แท้จริงอัลลอฮฺทรงเจازงที่จำให้ท่านเป็นผู้มีเกียรติยศในสถานภาพอันยิ่งใหญ่โดยได้รับความรุ่งโรจน์ ท่านถูกยกย่องให้อยู่ในตำแหน่งที่มีค่าอย่างประมาณไม่ได้ เป็นที่ยอมรับสำหรับสติปัญญาแห่งบรรดาผู้รู้ทั้งปวง

(มะญลิสชะฮูต หน้า 87)

คำสดุดีจาก

ท่านอะฮฺมัด บินญุซุฟ อัค-คะมัซกี

อัล-กูรบานี(ร.ฮ.)

ท่านอะฮฺมัด บินญุซุฟ อัค-คะมัซกี อัล-กูรบานี(ร.ฮ.)ได้กล่าวว่า :
สำหรับเกียรติยศของท่านอิมามญะวาดนั้น อยู่คู่กับกาลเวลา และไม่เคยเสื่อมถอยแต่ประการใดเลย ยิ่งกว่านั้นถือว่าท่านได้รับ
อานูภาพจากพระผู้เป็นเจ้าประการหนึ่งที่มีคุณงามความดีคงทนถาวรอยู่ในโลก เกียรติยศของท่านสูงส่ง

ทั้ง ๆ ที่วันเวลาของท่านมีน้อย อย่างไรก็ตามอัลลอฮฺทรงประสงค์ที่จะให้ท่านได้รับเกียรติสูงส่ง และเป็นสัญญาณอันยิ่งใหญ่ ครั้งหนึ่งเมื่อคอลีฟะฮฺมุฮัมมัดได้เข้ามายังเมืองแบกแดด

วันหนึ่งเขาได้ออกไปล่าสัตว์แล้วเดินผ่านเด็กเล็กๆ ที่กำลังเล่นอยู่ในจำนวนนั้นมีอิมามญะวาด(อ)รวมอยู่ด้วย บรรดาเด็กๆ ต่างพากันวิ่งหนีด้วยความหวาดกลัวคอลีฟะฮฺ มุฮัมมัด ยกเว้น อิมามญะवाद(อ) เพียงคนเดียวเท่านั้น อายุของท่านเวลานั้นเพียง ๕ ขวบ เมื่อคอลีฟะฮฺมุฮัมมัดเห็นท่าน ก็ได้ถามว่า

“ทำไมเจ้าจึงไม่วิ่งหนีพร้อมกับเพื่อนๆ ”

ท่านอิมามญะवाद(อ) กล่าวว่า

“ โอ้ท่านอะมีรุลมูมินีน ถนนหนทางก็มีไว้ว่าจะคับแคบ มันยังกว้างพอสำหรับท่านอยู่ และข้าพเจ้าเองก็ไม่มีอะไรที่จำเป็นต้องกลัวท่าน ข้าพเจ้ามองท่านในแง่ดี คิดว่าท่านจะต้องไม่ทำอันตรายแก่คนที่มิได้ทำความผิดเป็นแน่ ”

คอลีฟะฮฺมุฮัมมัดมีความประทับใจในคำพูดนี้ และแสดงความอาลัยต่อบิดาของท่าน เมื่อเขาได้เดินผ่านพ้นไปสักระยะหนึ่งจนถึงใจ

กลางป่า เขาได้จัดการปล่อยนกอินทรีให้ออกไปล่าเหยื่อ

นกอินทรีหายไปในที่กว้าง และหวนกลับมาพร้อมกับมีปลาน้อยตัวหนึ่งติดอยู่ที่จงอยปากของมัน

และปลาน้อยนั้นก็ยังมีชีวิตอยู่ คอลีฟะฮฺมุฮัมมัดชอบใจนักจึงเดินทางกลับจากการล่า

ครั้นแล้วก็ได้พบกับเตี๊ยกๆ ซึ่งมีอิมามญะวาด(อ)อยู่ด้วย เมื่อเข้าไป
ถึงอิมามญะวาด

คอลีฟะฮุมมะฮ์มูนกล่าวว่า

“โอ้มุฮัมมัด นี่อะไรในมือของฉันทัน ”

อัลลอ(ซ.บ.)ทรงคลบนันดาลให้ อิมามญะวาด(อ) กล่าวขึ้นว่า

“ แท้จริงอัลลอฮ์ทรงสร้างปลาตัวน้อยในทะเลโดยอานุภาพของ
พระองค์ แล้วพวกกษัตริย์และคอลีฟะฮ์ก็ได้จับมันมา หลังจากนั้น
ท่านก็ได้้นำมันมาสอบถามกับลูกหลานของอะฮ์ลุลบัยตุ(อ)

มะฮ์มูนมีความประทับใจยิ่งนัก เขาได้เพ่งพินิจอยู่เป็นเวลานานและ
ตั้งใจว่าจะยกบุตรสาวของตน คืออุมมุลฟัฎล์ให้แต่งงานกับท่าน

(อัคบาร์ดุดวัล หน้า 116)

คำสดุดีจาก

ท่านอะลี บินชีบาฏ อัล-มาลิกี(ร.ฮ.)

ท่านอะลี บินชีบาฏ อัล-มาลิกี (ร.ฮ.) ได้กล่าวหลังจากที่อธิบายถึง
รายละเอียดของชะดีษจากอิมามญะวาด(อ)ว่า

“และนี่เป็นส่วนหนึ่งของเกียรติยศอันสูงส่งของท่าน เป็นส่วน
หนึ่งของความประเสริฐอัน
งดงามยิ่งของท่าน ”

(อัลฟุตุลมุฮิมมะฮฺ 257)

คำสดุดีจาก

ท่านอับดุลลอฮฺ ซิบรอวี อัช-ชาฟีอี

ท่านอับดุลลอฮฺ ซิบรอวี อัช-ชาฟีอี ได้กล่าวว่า ท่านคืออะบู ญะอฺฟัร
มุฮัมมัดอัล-ญะวาดบินอะลีอัล-ริฎอ บินมุซาอัล-กาซิม บินญะอฺฟัร
อัศ-ศอดิก บินมุฮัมมัดอัล-บากิร บินอะลีซัยนุลอาบิดีน บินสุเซน
บินอะลี บินอะบีฏอลิบ (ขออัลลอฮฺทรงปดิดชื่นชมต่อพวกท่าน)

ท่านเกิดเมื่อวันที่ ๑๕ เดือน รอมะฎอน ฮ.ศ. ๑๕๕ เกียรติคุณของ
ท่านอิมามอะบูญะอฺฟัรผู้นี้มีมากมายเหลือคณานับ

(อัลอิดติฮาฟ บิสุบับัลอัชรอฟ หน้า 67)

คำสดุดีจาก

ท่านยูซุฟ อิชมาอีล อัน-นะบะฮานี

ท่านยูซุฟ อิชมาอีล อัน-นะบะฮานี ได้กล่าวว่า : ท่านมุฮัมมัด ญะวาด
บินอะลี อีร-ริฎอ คือ
หนึ่งในบรรดาอิมามผู้อาวุโส และเป็นดวงประทีปสำหรับ
ประชาชาติ เป็นหนึ่งจากบรรดาประมุขทั้งหลายของเรา
ชาวอะฮุลลุลบัยตุ

ท่านซิบรอวีได้กล่าวถึงท่านไว้ในหนังสืออิคฮาฟ บิฮุบบิลอัชรอฟ
หลังจากที่ได้สดุดีถึงถ้อยคำสรรเสริญอันงดงามแก่ท่าน และ
กล่าวถึงสิ่งต่างๆ ที่เป็นเกียรติยศของท่าน ซึ่งล้วนแต่เป็นสิ่งที่
แสดงให้เห็นถึงความประเสริฐและความสมบูรณ์พร้อมในด้าน
ต่าง ๆ และแท้จริงแล้วคอดีฟะฮ์
มะอ์มูนแห่งวงศ์อับบาซียะฮ์ ได้ยกบุตรสาวของตนให้แต่งงานกับ
ท่าน(

(ญามิอุกะรอมาดิลเอาลียาห์ เล่ม 1 หน้า 100)

คำสดุดีจาก

ท่านมะฮฺมูด บินวะฮฺบ อัล-บัฆดาดี

อัล-ฮะนาฟี

ท่านมะฮฺมูด บินวะฮฺบ อัล-บัฆดาดี อัล-ฮะนาฟี ได้กล่าวว่า

“ท่านมุฮัมมัด ญะวาด บินอะลีอัล-ริฎอ นั้นมีสมญานามว่า
อะบุนญะอฺฟิร เช่นเดียวกับสมญานามของปู่ทวดคนหนึ่งของท่าน
ได้แก่ มุฮัมมัดอัล-บากิริ(ขออัลลอฮฺได้ทรงมีความปิติชื่นชมต่อท่าน)
ฉายานามของท่านนั้นมี ๓ ชื่อ คือ อัล-ญะวาด อัล-กอเญาะอ์
และอัล-มูรตะฎอ แต่ที่นิยมเรียกกันมากที่สุด ได้แก่ อัล-ญะวาด
ท่านเป็นคนมีรูปร่างผิขาว สวมส่วน สง่างามมีลายสลักบนแขนว่า
เนาะอุมัล-มุกีอุดดีร์ลลาฮ์
หลังจากนั้นเขาได้กล่าวว่า

“ท่านคือทายาทของบิดาในด้านวิชาการความรู้และความ
ประเสริฐ ”

(ญะฮะร่อตุลกะลาม หน้า 147)

คำสดุดีจาก

ท่านอะลี ญะลาอุลลอฮ์ สุหัยนี

ท่านอะลี ญะลาอุลลอฮ์สุหัยนี ได้กล่าวว่า อะบุนญะอฺฟร์ที่ ๒ หมายถึง มุฮัมมัด ญะวาด บินอะลี ท่านเกิดที่เมืองมะดีนะฮ์ เมื่อ ฮ.ศ. ๑๕๕ เป็นผู้มีความรู้และความดีงามเด่นชัดมากกว่าใครทั้งหมดในสมัยเดียวกัน ทั้งๆ ที่ท่านยังมีอายุน้อย กอติพะฮะอ์มุนได้จัดแต่งงานท่านกับ อุมมุล-ฟิฏลุบุตรสาวของตน ท่านเสียชีวิตที่กรุงแบกแดด ในปี ๒๒๐ ขณะที่ท่านอายุได้ ๒๕ ปี

(อัลสุหัยนุ เล่ม 2 หน้า 207)

คำสดุดีจาก

ท่านค็อยรุดดีน อัช-ซัรกะลี

ท่านค็อยรุดดีน อัช-ซัรกะลีได้กล่าวว่า “ท่านเป็นคนที่มีความสามารถสูงส่งเป็นพิเศษ เช่นเดียวกับ บรรพบุรุษของท่าน มีความฉลาดหลักแหลมในการพูดยิ่งนัก เป็นผู้ที่มีความรู้ลึกซึ้งจริงใจ ท่านเกิดที่เมืองมะดีนะฮ์ ท่านตะบิฏี มุฮัมมัด บินวะฮ์บาน มีหนังสืออยู่เล่มหนึ่ง ซึ่งได้เขียนเกี่ยวกับชีวประวัติของท่านอิมามญะวาด(อ)โดยให้ชื่อหนังสือเล่มนั้นว่า “อักบารุอะบีญะอฺฟร์ อัช-ษานี”

(อัลอะอะลาม)

บทส่งท้าย

อิมามญะวาด(อ)

การเรียบเรียงอันริบเร่งแห่งอัตชีวประวัติของอิมามอะบูญะอูฟร์
มุฮัมมัด อัล-ญะวาด(อ)นี้ถือเป็นสิ่งพอเพียงแล้วสำหรับเราในการ
รำลึกวิถีชีวิตของท่าน(อ)อย่างง่าย ๆ มันเป็นการเลือกสรร
อันน้อยนิดจากคณิพนธ์ของท่านอิมามที่ ๕ โดยพิจารณาจากข้อเขียน
อันเป็นบทสรุปนี้ของเรา

เป็นการเหมาะสมสำหรับประชาชาติอิสลาม หลังจากที่ได้ผ่านพ้น
การตรวจสอบอย่างเข้มงวดต่อวิถีชีวิตดังกล่าวแล้ว ในช่วงเวลาอัน
เคร่งเครียดได้ผ่านไป ความคิดที่แฝงไว้ด้วยความไม่ฝัน
ได้ตรึงตรองความล้มเหลวในห้วงของศีลธรรมจรรยา สังคม
การเมือง และเศรษฐกิจ จะต้องย้อนกลับไปหาวิถีชีวิตของบรรดาอิม
ามแห่งอะฮ์ลุลบัยตุ(อ) เพื่อไปให้ถึงยังเป้าหมายในการได้รับ
ซึ่งความดีงามและผาสุก เพื่อก้าวเข้าไปยังความมีเกียรติ อำนาจ และ
ความสุขสบาย

“จงกล่าวเถิดว่าหากพวกท่านรักอัลลอฮ์ก็จงปฏิบัติตามฉัน
แล้วอัลลอฮ์ก็จะทรงรักพวกท่าน
อภัยโทษความบาปให้แก่พวกท่านอัลลอฮ์ทรงเปี่ยมล้นด้วยการอภัย
ทรงเมตตายิ่ง ”

Table of Conten สารบัญ

บทนำ	2
ชีวประวัติอันทรงเกียรติของอิมามที่ 9	7
ข้อบัญญัติการแต่งตั้งอิมามมุฮัมมัด บินอะลีอัล-ญะวาด(อ)	10
จากบัญญัติข้อที่ 1	12
จากบัญญัติข้อที่ 2	13
จากบัญญัติข้อที่ 3	13
จากบัญญัติข้อที่ 4	14
จากบัญญัติข้อที่ 5	15
ความดีงามและความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ของอิมามตะกี(อ)	16
คำสั่งเสียของอิมามอะบูญะอ์ฟร์ อัล-ญะวาด(อ).....	21
-1-คำสั่งเสียของอิมามที่ 9	22
-2-คำสั่งเสียของอิมามที่ 9	23
-3-คำสั่งเสียของอิมามที่ 9	23
-4-คำสั่งเสียของอิมามที่ 9	24
-5-คำสั่งเสียของอิมามที่ 9	24
-6-คำสั่งเสียของอิมามที่ 9	25
ศาสนข้อเตือนสติของอิมามมุฮัมมัด บินอะลี(อ)	25
ศาสนฉบับที่ 1	26
ศาสนฉบับที่ 2	27
ศาสนฉบับที่ 3	27
ศาสนฉบับที่ 4	30
สุกายิต : คำสอนจากวิทยปัญญาของอิมามญะวาด(อ)	37
สุกายิตที่ ๑.....	38
สุกายิตที่ ๒	38
สุกายิตที่ ๓	39
สุกายิตที่ ๔	39

สุภายิตที่ ๕	39
สุภายิตที่ ๗	40
สุภายิตที่ ๘	40
สุภายิตที่ ๙	40
สุภายิตที่ ๑๐	40
สุภายิตที่ ๑๑	41
สุภายิตที่ ๑๒	41
สุภายิตที่ ๑๓	41
สุภายิตที่ ๑๔	41
สุภายิตที่ ๑๕	41
สุภายิตที่ ๑๖	42
สุภายิตที่ ๑๗	42
สุภายิตที่ ๑๘	42
สุภายิตที่ ๑๙	42
สุภายิตที่ ๒๐	43
สุภายิตที่ ๒๑	43
สุภายิตที่ ๒๒	43
สุภายิตที่ ๒๓	44
สุภายิตที่ ๒๔	44
ถกปัญหาทางวิชาการจากแหล่งความรู้อันอมตะของอิมามที่ ๙	47
อิมามที่ ๙ ถกปัญหาฟิสิกส์กับชะฮฺยา บินอัคษัม	49
อิมามที่ ๙ ถกปัญหาคาลาฟีชะฮฺกับชะฮฺยา บินอัคษัมและพรรคพวก	60
ถกปัญหาอะฮฺลุลบัยตกับชะฮฺยา บินอัคษัม	68
คำตอบอันลุ่มลึกของอิมามญะวาด(อ)แห่งอะฮฺลุลบัยต	69
ถาม-ตอบ	76
เรื่องที่ ๑	76
ถาม~ตอบ	80

เรื่องที่ ๒	80
ถาม~ตอบ	83
เรื่องที่ ๓	83
ถาม~ตอบ	86
เรื่องที่ ๔	86
ถาม~ตอบ	87
เรื่องที่ ๕	87
ถาม~ตอบ	88
เรื่องที่ ๖	88
ถาม~ตอบ	90
เรื่องที่ ๗	90
ถาม~ตอบ	91
เรื่องที่ ๘	91
ถาม~ตอบ	92
เรื่องที่ ๙.....	92
คู่อห้ : เติงเรีกร้องสู่ความถูกต้องของอิมามที่ 9	93
บทที่ 1	94
บทที่ 2	95
บทที่ 3	97
บทที่ 4	102
การตอบสนอต่อคู่อห้ของอิมามมุฮัมมัด อัต-ตะกี(อ).....	103
เหตุการณ์ที่ 1.....	103
เหตุการณ์ที่ 2.....	106
อิมามตะกี(อ)กับคอลลีพะสมะฮ์มูนแห่งราชวงศ์อับบาซียะฮ์	107
คำสคูดีของนักปราชญ์ต่ออิมามที่ ๙.....	116
คำสคูดีจากท่านอะลี บินญะฮ์ฟัร.....	117
คำสคูดีจากคอลลีพะสมะฮ์มูน	119

คำสดุดีจากอะบูอีนานอ์	121
คำสดุดีจากบาทหลวงคริสต์	121
คำสดุดีจากท่านยูซุฟ บินพะชาหม่อลี	122
คำสดุดีจากท่านศอลาฮุดดี อัศ-ศ็อฟดี(ร.ฮ.).....	122
คำสดุดีจากท่านมุฮัมมัด บินญ็อลฮะฮ์ อัช-ชาฟีอี (ร.ฮ.).....	124
คำสดุดีจากท่านอะฮ์มัด บินยูซุฟ อัค-คัมชะกีอัล-กูรบานี(ร.ฮ.).....	124
คำสดุดีจากท่านอะลี บินชิบาม อัล-มาลิกี(ร.ฮ.).....	128
คำสดุดีจากท่านอับดุลลอฮ์ ชิบรออี อัช-ชาฟีอี	128
คำสดุดีจากท่านยูซุฟ อิซมาอีล อัน-นะบะฮะฮานี	129
คำสดุดีจากท่านมะฮ์มูด บินวะฮ์บ อัล-บัมดาศี อัล-ฮะนาฟี	130
คำสดุดีจากท่านอะลี ญะลาอุล สุลฏานี	131
คำสดุดีจากท่านค็อยรุดดีน อัช-ซัรกะลี	131
บทส่งท้าย.....	132